

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE GEEK
Next Door

HIS BEST FRIEND'S BROTHER

R. CAYDEN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KOMŞU GEEK

EN İYİ ARKADAŞININ KARDEŞİ, ÜÇÜNCÜ KİTAP

R. CAYDEN

Telif hakkı © 2020 R. Cayden

Tüm hakları saklıdır.

Kapak tasarımı: [Black Jazz Design](#)

Beta okuma: Megan Dischinger, [LesCourt Author Services](#) Düzenleme:

MA Hinkle, [LesCourt Author Services](#)

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Özet

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27 Epilog

Yazar Hakkında R.

Cayden'in Diğer

Eserleri

ÖZET

Ben farkında olsam da olmasam da, o her zaman oradaydı.

Kai

Izzy, büyürken komşumuzun sevimli, inek çocuğu idi.

O ve ikiz kardeşim ayrılmaz bir ikiliydi ve Izzy, River'ı gözlerinde kalplerle takip ederdi.

Onu son gördüğümünden on beş yıl sonra, karşı sokağa taşındı ve River'ın düğününe son dakikada benimle birlikte gitmeye karar verdi.

Izzy'nin tatlı gülümsemesi kalbimi kazandı, ama yatağa girdiğimizde, eski bir sır beni rahatsız etti.

Video sohbetinden tanıştığım bir yabancı, kostüm ve maske takan isimsiz bir yakışıklı.

Gizli çevrimiçi ilişkim, şu anda ellerimde titreyen adamla aynı kişi olabilir mi?

Ve Izzy'nin hak ettiği adam olmak için geçmişimizle ilgili utancımı zamanında aşabilir miyim?

The Geek Next Door, mutlu sonla biten tatlı ve ateşli bir M/M romantizm romanı. Ormanda çift düğün, kedi kostümü ve geeky-cute eğlencesi var. Maksimum keyif için tek başına veya *His Best Friend's Brother'ın* bir parçası olarak okuyun!

BİRİNCİ BÖLÜM

ESKİ SINAVLAR. Kutuyu böyle etiketlemiştim. Eski sınavlardan daha sıkıcı ne olabilir ki? Bu, "*çok özel, dokunma!*" gibi bir şeyden çok daha iyi bir savunma sağlıyordu.

Ya da gerçek: *benim tuhaf seks şeyim ya da her neyse için utanç verici kostümler.*

Yeni stüdyo dairemde duruyordum. Taşınma işiyle geçen bir günün ardından kaslarım yorgunluktan ağrıyordu. Karton kutular her yere dağılmıştı, ev bitkilerim sabırla yeni evlerini bulmayı bekliyordu ve hoparlörümünden 90'ların eski şarkıları çalıyordu, enerjimi geri kazanmak için.

Stüdyo daire özel ya da lüks değildi, ama benimdi. Yıllardır tek başıma yaşamamıştım. Kendi evimi kiralamak heyecan verici, heyecan dolu, yepyeni bir sayfanın başlangıcı gibi olmalıydı.

Keşke önce bu konuda karamsarlığımı yenebilseydim. Üniversiteden mezun olduğumuzdan beri Jo ile birlikte yaşıyordum ve sonsuza kadar aynı dairede yaşamayacağımızı bilsem de, sanırım bu gerçeği inkar etmeye çalışıyordum.

Kız arkadaşıyla birlikte yaşamaya başladığı için onu suçlayamazdım. Üç yıldır birlikteydiler, bu yüzden bunun olacağını biliyordum.

Ama ben utangaçtım ve arkadaşlık kurmakta pek iyi değildim. Yıllar geçip otuzuma geldiğimde, etrafımda gerçek arkadaşlarımın ne kadar az olduğunu fark ettim.

En azından kutudaki sırrın beni her zaman neşelendireceğini biliyordum.

Ve belki de kutuyu açmaya biraz ara versem o kadar da kötü olmazdı.

Kutuyu açtım ve son zamanlarda en sevdiğim kedi kostümünü çıkardım. Kahverengi kumaştan yapılmış, vücuduma tam oturan, ince bir bodysuit gibiydi ve

sadece küçük bir üçgen kuyruk, bilekler ve ayak bilekleri etrafında tüylü manşetler ve iki kulaklı sarkık bir başlık ile süslenmişti.

Kumaşı yanağıma sürttüm. Kendime, yapacağım şeyi bırakıp gerçek bir ilişki bulmam gerektiğini kaç kez söylersem söyleyeyim, yine de geri dönüp duruyordum.

Giysilerimi çıkardım ve kostümü giydim. Tek beden olan giysi, önünü fermuarlamadan önce omuzlarımdan bolca sarkıyordu. Bu tuhaf şeyi başlatan Spiderman kostümünden farklı bir görünümü vardı ama aynı derecede eğlenceliydi.

Gerçek hayatta utangaç olmam, çevrimiçi ortamda başka birine dönüşemeyeceğim anlamına gelmiyordu.

Her şey yirmi yaşımıdayken başladı. Tüm arkadaşlarım flört ediyor ve seks yapıyordu, ama ben hala bakireydim ve beni ayaklarımdan kaldıracak birinin gelmesini sabırsızlıkla bekliyordum. Sonra bir gece, Jo ile paylaştığım dairede tek başıma, birkaç kadeh şarap içtim, o yılki Cadılar Bayramı partisinden kalan Spiderman kostümümü giydim ve internette dolaşmaya başladım.

Meraklı bir izleyiciden, video sohbetinde kendini yayınlayan anonim bir Spiderman'e nasıl dönüştüğümü hala bilmiyorum. Ama yüzüm tamamen kapalı ve kimliğim dikkatlice gizlenmiş halde, yatakta yuvarlanıp birkaç yabancıya poz vererek oynamaya başladım.

Beni ele geçiren bir şey vardı, daha önce hiç keşfetmediğim bu dürtüler. Flörtöz, eğlenceli ve yeni bir insan oldum.

Bunu çok sevdim.

Ve övgüler beni bitirdi. İnternette utangaç ve flört edilemez biri değildim. Sevimli, çekici ve çok eğlenceliydim.

Bekaretimi kaybetmek imkansız gibi geliyordu ve birkaç yıl daha gerçekleşmedi. Ama Spiderman kostümümle birkaç yabancıya mastürbasyon yapmak, bu ihtiyaçlarımdan bir kısmını ve farkında bile olmadığım birkaç başka ihtiyacı karşıladı.

Kostüm, içimde hep orada bekleyen bir parçama ulaşmamı sağladı.

Klimayı çalıştırdıktan sonra dizüstü bilgisayarımı açtım ve anonim hesaplarıma giriş yaptım. Yıllardır bir grup yabancıya canlı yayın yapmamıştım, ama hala ara sıra oynadığım bir düzenli izleyicim vardı.

O benim için, benim tüm izleyicilerim için olduğum kadar anonim biriydi. Aslında bu konuda biraz aşırıydım. Kimsenin sesimi duyup beni tanımasını istemiyordum

beni tanımasını istemiyordum, bu yüzden müziğimi hep açık tutuyordum ve sadece mesajlarımı yazıyordum.

Ayrıca erkeklerin kendileri hakkında kimlik bilgilerini vermelerini de reddediyordum. Bu gerekliydi. Anonimlik sihirli anları mümkün kılıyordu ve küçük stüdyo dairemde, her gece olduğu gibi yalnız başıma otururken, gerçekten sihre ihtiyacım vardı.

Ben ve izleyicilerim birbirimizi tanıyor olsaydık, kedi kostümü giymek gibi utanç verici bir şeyi yapmaya kendimi asla ikna edemezdim.

Yuvarlak bir maskeyi yüzüme geçirdim ve kulaklarımın arkasına bağladım. İpek benzeri kumaştan dikilmiş, basit bir maskeydi, kedi burnu ve bıyıkları vardı ve gözlerimi ve burnumu tamamen kapatıyordu. Başlığı ayarlayıp kulakların düzgün olduğundan emin olduktan sonra, OkayOkai'nin çevrimiçi olduğunu fark ettim ve kalbim hızla çarpmaya başladı.

Geride bıraktığım diğer hayranların aksine, OkayOkai ile gerçekten konuşuyorduk. Detayları hala belirsiz tutuyorduk, bu yüzden Amerika'da yaşadığı ve iletişim alanında çalıştığı dışında gerçek hayatı hakkında pek bir şey bilmiyordum. Ama yıllar önce videoya başladığımızdan beri, saatlerce küçük şeyler hakkında mesajlaşıyorduk.

Birbirimizin en sevdiği filmleri biliyorduk. Eski oda arkadaşının onu kızdırmak için ne yaptığını biliyordum, o da utandığım anda ağzımı sıkıca kapattığını biliyordu.

Dondurma çeşitleri, kafamıza takılıp sinir bozucu hale gelen reklamlar, yılın en sevdiğimiz zamanı...

OkayOkai, benim için hem tamamen yabancı biriydi hem de hayatımdaki en samimi ilişkilerden biriydi.

Selam tatlım. Bu hafta seni görebilecek miyim diye merak ediyordum.

Mesajı aptalca bir gülümsemeyle izledim, sonra yatağa oturup dizüstü bilgisayarımı hazırladım. Kostümün önünü biraz açarak köprücük kemiklerimi ortaya çıkardım ve şimdiden içimde sıcak bir arzu uyandı.

Buradayım. Ne yapıyorsun?

İşten yeni geldim. Kanepede Çin yemeği artıkları yiyorum. Kameramı açmamı ister misin?

Her zaman.

Cevabı o kadar hızlıydı ki, yüksek sesle güldüm. Çalma listemde bir No Doubt şarkısı vardı ve dizlerimin üzerine çöküp bilgisayara dönük bir poz verdim, sonra kamerayı açtım.

Hemen, gözleri kalp şeklinde bir dizi emoji sohbeti doldurdu.

OK'nin görebildiği tek yüzüm olan dudağımı ısırdım. Onunla eğlenmek, yeni stüdyoda hissettiğim yalnızlığı çoktan silip süpürmüştü.

Yalnız hissetmemek için kedi kostümü giyip internetten tanıştığım bir yabancıyla mastürbasyon yapmak zorunda kalmanın ne kadar acınası bir durum olduğunu düşünmemek için kendimi azarladım.

Yeni evin mi bu?

Bu gece daireyi kullanmaya başlıyorum. Ne şanslıyım.

Güldüm. Dizüstü bilgisayarda, kalçalarımı bir yandan diğer yana sallarken ve kasıklarımı okşarken kendimi izledim. Sertleşmek için gevşemem her zaman bir saniye sürerdi, ama OK oradayken vücudum hızlı tepki verdi.

Fermuarı aşağı doğru çekerek neredeyse göbek deliğime kadar indirdim, sonra avucumu cildimde gezdirdim. Onun iltifatlarını arzulararak geriye yaslandım ve poz verdim. Sertleşmiş penisim kahverengi kumaşı gerdi ve yana doğru eğildiğinde sivri kuyruk popomun kıvrımları boyunca zıpladı.

Nasıl bu kadar seksi bir kedi olabiliyorsun?

Kedi kostümü giyen diğer erkekler seksi değil mi diyorsun?

Ha ha. Diğer kostümlü tatlılara bakmadığımı biliyorsun.

Sadece bazen süper kahramanlara bakarım.

Ve iskelet tulumu giyen bu tatlı kız.

Maskenin altında, yanaklarım kızardı. OK'nin beni gerçekten etkileyen yanı, beni özel hissettirmesiydi. Eskiden halka açık video sohbetlerine girdiğimde, çoğu erkek iğrenç davranırdı. Bana emirler yağdırmaya çalışırlardı ya da kostüm giymemin, bana ne isteseler yapmaya hazır olduğum anlamına geldiğini düşünürlerdi.

Ama OK bana ilgisi olduğunu hissettirdi. Kostümün altındaki kişiyi istediğini hissettirdi, kim olduğunu hiç görmemiş olsa bile.

Avuç içime tükürdüm, sonra elimi aşağıya doğru itip sertleşmiş penisimi kavradım. OK yazmayı bırakmıştı, bu da onun da mastürbasyon yaptığı anlamına geliyordu. Bir dakika boyunca, yumruğumu penisimin üzerinde yukarı aşağı hareket ettirdim ve gergin kumaşın altında pompaladım, ta ki ön sıvı akıp kahverengiyi koyulaştırana kadar.

Dizlerimin üzerine çöküp fermuarı tamamen indirdim, karın kaslarımı ve sonra sert sikimi ortaya çıkardım. Kırmızı külotumu aşağıya ve yana doğru itip, kendimi dizüstü bilgisayara gösterecek yeni bir poz buldum.

Çok güzelsin.

Etrafımdaki dünya kayboldu. Her zamanki gibi dikkatten kaçmak yerine, aniden ona ihtiyacım oldu. Sesini hiç duymamıştım, ama ekrandaki sözleri beni etkilemek için yeterliydi.

Parmaklarımla meme ucumu sertleşene kadar sıktım. Canlanmış hissediyordum ve nefesim hızlı ve ihtiyaç dolu nefesler halinde çıkıyordu.

Kalçalarımı öne doğru ittim. Sıcak tenime sürtünen takım elbisenin verdiği his, arzumu kışkırttı. OK'nin, nerede olursa olsun, evinden beni izlediğini ve benimle aynı dalgaları sürdüğünü biliyordum.

Kendini mastürbasyon yapıyordu. Testislerini sıkıyordu. Benim için terliyordu.

Orgazmım alevlendi ve başparmağımı kaygan ucuma sürttüğümde doruğa ulaştım. Başımı geriye attım ve inledim. Testislerim vücuduma sıkıca yapıştı ve çarşafın üzerine sperm fişkırttım.

Nefes nefese kalarak popomun üzerine düştüm.

Yeni daire — resmen taşındım.

Gülerek kendimi klavyeye doğru çektim. *Yardımın için teşekkürler.*

Ne zaman istersen, tatlım.

Serbest bırakılmak beni bitkin düşürdü. Kutularımı hala açmam gerekiyordu ve ertesi sabah işe erken başlamam gerekiyordu.

Ama o anda tüm endişelerim kayboldu. Kafamdan uzaklaşıp, yıllar boyunca güvenmeyi öğrendiğim biriyle biraz eğlenmekten mutluydum.

Dairede başka kimse yoktu, sadece ben vardım. Ama yine de kendimi biraz daha az yalnız hissediyordum.

İKİNCİ BÖLÜM

Dairemin kapısı gürültüyle açıldı ve beni trans halimden uyandırdı. Kanepede dik oturdum, pantolonuma sikimi soktum ve dizüstü bilgisayarımda açık olan görüntülü sohbeti kapattım.

"Merhaba!" Leo kapının diğer tarafından bağırdı. "Anahtarımı unuttum. Hadi ama dostum."

İç geçirdim. "Hemen geliyorum."

On yıl boyunca Leo ile birlikte yaşarken dijital seks hayatımı ondan gizlemeyi başarmıştım. O taşındıktan sonra bu utanç verici sırrı ifşa etmeye niyetim yoktu.

Ve bu gerçekten utanç verici bir sırdı. Kim, Halloween kostümü giymiş bir yabancının mastürbasyon yapmasını izleyerek tahrik olur ki? Süper kahramanlara veya tulumlara fetişim olması gibi, bu benim gerçek bir fetişim olsaydı başka olurdu.

Ama hayır. Beni büyüleyen sadece o adamdı.

Ona *Cutie* derdim, SpiderCutie112 ekran adının bir varyasyonu. Neredeyse herkesten daha fazla şey bilen, tamamen yabancı biriydi.

Mükemmel, tatlı bir inilti sesi ve dilimle okşamak istediğim bir adem elması vardı.

Birayı bir yudum içtim ve ayağa kalktım. Kendi kişisel pelerinli kahramanımı, ya da bu durumda seksi kedicikimi düşünerek bir gece daha geçirmeme gerek yoktu. Bu olgunlaşmamış, sağlıksız bir takıntıydı ve onu düşündüğüm ya da mastürbasyon yaptığım her seferinde onu izlediğim gerçeği, seks hayatımın büyük ölçüde eksik olmasında muhtemelen etkili bir faktördü.

Kapıyı açtım ve Leo, dizüstü bilgisayarını koltuğunun altında, içeri girdi. Üniversiteden en iyi arkadaşım olan Leo ile birlikte Silver Linings adlı halkla ilişkiler şirketimizi kurmuştuk. O, iş ortaklığımızda dışa dönük, karizmatik olan kişiydi

ben de pratik, sıkıcı işleri hallediyordum, ki bu bana çok uygundu.

Her zaman pratik, sıkıcı işlerin büyük bir hayranıydım.

Yıllarca birlikte bekar kaldıktan sonra, Leo ikiz kardeşim River'a aşık oldu. İkisi benim alt katımda yaşayan ve yaklaşan düğünleri için hazırlanan bir çift olarak, onu eskiden olduğu kadar sık görüyorduk.

Buna rağmen, yalnız yaşamaya başladığımdan beri hayatımdaki değişiklik hala belirgindi.

Her şey sessizleşmişti. Belki de yalnızlaşmıştı, ama bunu kabul etmeye hazır değildim.

"Kai, meşgul müsün? Bu Instagram gönderilerine bir bakmanı istiyorum."

Leo kanepeye çökünce inledim. Düğmeleri açık bir gömlek giyiyordu, bu da ofisten ayrıldığından beri yeni projesi üzerinde çalışmaya devam ettiğini gösteriyordu. River'ın ona verdiği küçük gümüş kolye beyaz tişörtünün üzerine asılıydı.

"Bu gerçekten bu kadar acil mi? Yarına kadar bekleyemez mi? Yıllardır sosyal medya olmadan hayatta kaldım. Bir hafta daha beklesem ne olur?"

Leo dizüstü bilgisayarını açtı, sonra yanındaki kanepeye vurdu. "Hadi. Pittsburgh'un en popüler halkla ilişkiler şirketinin ortağı sosyal medyada görünmüyorsa bu tuhaf kaçır. İnsanlar senin korkunç bir sır sakladığını düşünür. Eski mısır gevreği kutularını biriktirip tüm hafta sonunu küçük plastik oyuncaklarla oynayarak geçirdiğini düşünürler."

"Bu tuhaf bir ayrıntı," diye mırıldandım otururken, sonra eşofmanımın paçasını çektim. "Zaten pijamalarımı giydim," diye itiraz ettim.

Leo kolunu omzumun üzerinden uzattı. "İyi. Sana ne bulduğumuzu gösterirken sen rahatlayabilirsin."

Geçen yıldan seçtiği fotoğrafları kaydırmaya başladı. Ofiste, konferans odasında küçük bir ekiple konuşurken veya masamda eğilmiş, konsantre olmuş halimin birkaç profesyonel fotoğrafı vardı. Grup kamp gezilerimizden, yüzümde güneş ve arkamda yemyeşil tepeler olan birkaç fotoğraf seçmişti. Bir fotoğrafta arkadaşımız Cass'in konserindeydim ve son birkaç fotoğrafta ofisimizin yakınındaki şık bir barda oturmuş, önemli müşterilerle sohbet ediyordum.

Dizüstü bilgisayarını çevirdim. "Gülümsemem garip." "Hangisinde?"

"Hepsinde."

Leo homurdandı. "Öyle değil," diye itiraz etti. "Ayrıca, fotoğraflarını yayınlamazsan, bir daha nasıl biriyle çıkacaksın?"

"Sana söyledim. İş amaçlı Instagram hesabı açabiliriz, ama internetten tanımadığım insanlarla çıkmaya başlamayacağım. Bu çok tuhaf."

"Tabii, tabii," dedi Leo küçümseyerek. "Peki ya bu fotoğraf?"

Tıkladı ve gölde yüzerken çekilmiş bir fotoğrafım çıktı. Fotoğrafta sırlıklamdım ve güneş çıplak göğsüme vuruyordu.

"Kesinlikle olmaz."

"Hadi ama," diye güldü. "Hayranların için biraz Kai kaslılığı? İyi görünüyorsun dostum."

Elimi saçlarımın üzerinden geçirdim. Aslında fotoğrafta iyi görünüyordum. Bir kez olsun yüzümde doğal bir gülümseme vardı, ofisteki tüm fotoğraflarda sergilediğim zoraki gülümseme yerine, ve mayom kalçalarımın sarkıyordu, ki bunun bile hoş olduğunu kabul edebilirim.

"Eğer benim gömleksiz fotoğrafımı internete koymaya kalkarsan, sen evde yokken gizlice dairenize girip kaydettiğin tüm video oyunlarını silerim."

Kaşlarını çattı. "Yani, başlangıç olarak bazı iş fotoğraflarını çekebiliriz, kaslı fotoğrafları daha sonra tekrar ele alırsak, öyle mi?"

"Leo, ben 80 kilo ağırlığındayım ve spor salonuna neredeyse hiç gitmiyorum. Kaslı bir adam değilim." "Kaslı bir erkek mi?" diye karşılık verdi ve dizüstü bilgisayarını kapattı. "Bırak da Instagram başlıkları için en uygun ifadeyi bulmama izin ver." Dönüp gözlerini kısarak yüzünü buruşturdu. "Belki de sen bir twunk'sın? Bence bu markalamayı başarabiliriz. Ya da sakal bırakmak istersen, otter'ı deneyebiliriz."

Gözlerimi devirdim. "İyi geceler, Leo."

Kanepenin üzerinden eğilip alnıma şakacı bir şekilde öptü. "İyi geceler, eski kafalı. River yarın hepimiz için akşam yemeği pişireceğini unutma diyor."

O gittikten sonra, kanepeye uzandım ve tavana baktım. En iyi arkadaşımın kişisel hayatıma karışması yeni bir şey değildi. Leo, üniversitede tanıştığımızdan beri işlerime karışıyordu ve şimdi o ve River birlikte oldukları için, beni bir ilişkiye sokmak onların yeni hobisi olmuştu.

Kendi sinir bozucu tarzlarında bu çok tatlı bir davranıştı ve neden böyle davrandıklarını anlıyordum. Bizim arkadaş grubumuzda tek bekar kişi bendim

ve yaz hızla geçip büyük çift düğün yaklaşırken, yakında tüm boş zamanımı iki evli çiftle geçirecektim.

Ama kimin umurunda? Belki biraz sıkıcı görünüyordum ve belki hayatım monoton bir hal almıştı, ama başarılıyım, mutluydum ve çevremde iyi bir arkadaş grubum vardı. Bu da bir şey sayılmalıydı.

Bilgisayarımı kucağıma geri aldım ve sevgilimle konuşmak için kullandığım sohbet hesabını açtım. O oturumu kapatmıştı, ama ben son mesajlarımızı tekrar okudum.

Yarın iyi bir gün geçirmenizi dilerim, tamam mı? Çok fazla çalışmayın. Teşekkürler! Taşınmanın geri kalanında iyi şanslar, tatlım.

Parmağımın ucuyla onun sözlerini takip ettim. Tamamen yalnızmışım gibi görünsem de, gerçekte, öyle hissetmememin bir nedeni de oydu. Yıllardır hayatımı bu adamla paylaşıyordum. Diğer bazı temel bilgileri bilmiyor olsa da, benim hakkında kimseye anlatmadığım şeyler biliyordu.

Yüzüm, sesim, hatta adım gibi.

Ne yazık ki hepsi hayal ürünüydü. Gerçekte nasıl göründüğümü bilseydi, beni itici bulabilirdi. Ve kedicik kostümü giymiş bir adamla el ele tutuşarak sokakta yürüyemem. Bu kesinlikle itibarımı mahveder ve Leo'nun Silver Linings için geliştirmeyi umduğu havalı imajı zedelerdi.

Ama yine de, dışarıdan nasıl görünürse görünsün, tamamen yalnız değildim.

Hayatımdaki en önemli ilişkilerden birinin, hiç tanışmadığım bir adamla olduğunu itiraf etmekten çok utanıyordum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

IZZY

"IZZY? Aman Tanrım, sen misin?"

Yürüdüğüm yerde durdum. Saat sabahın yedi buçuğuydu ve kahvemi içmeye yeni başlamıştım, ama River'ın önümdeki kaldırımında durduğundan emindim.

"River?"

Gülümsedi, yüzünü kaplayan o rahat, güzel gülümsemeye. Onun ve ailesinin yan komşusu olarak yaşadığım dört yıl boyunca bu gülümsemeyi milyonlarca kez görmüştüm ve o zamandan beri neredeyse hiç değişmemişti.

Ancak birçok başka yönden tamamen farklı görünüyordu. Saçlarını omuzlarına kadar uzatmıştı ve yüzü genişlemişti, ama yumuşak, sıcak hatları değişmemişti. Eski bir tişört ve basketbol şortu giyiyordu, bu da ortaokulda sevdiği sayısız bilezik ve emo tarzından çok daha sporcu bir görünümdü.

Ama bunu inkar etmek ya da onu ikiz kardeşi ile karıştırmak mümkün değildi. Güzel, tatlı, flörtöz River tam önümde duruyordu ve ortaokul boyunca ona acı bir şekilde aşık olmamı sağlayan o gülümsemeye parlıyordu.

"Sen misin!" diye bağırdı ve sonra kollarıyla bana sarılmak için kollarını uzattı. Ben gülerek, kollarımı yanımda sallayarak, biraz garip bir şekilde orada durdum. "Burada ne yapıyorsun?"

O geri çekilirken, ben omzuma sırt çantamı attım. "İşe gidiyordum. Geçen hafta bu binaya taşındım," diye ekledim ve arkamı işaret ettim.

River'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Cidden mi?" Dönüp caddenin karşısındaki büyük tuğla binayı işaret etti. "Ben orada yaşıyorum! Tıpkı çocukluğumuzdaki gibi!"

Onun coşkusuyla biraz rahatlayarak güldüm. Onu ilk başta bu kadar sevmemin nedenlerinden biri de buydu. Garip bir sessizliğe büründüğümde, River'ın coşkusu beni her zaman yeniden neşelendirirdi.

"Bu harika," dedim. "Ama Avrupa'ya taşındığını sanıyordum?"

"Öyle. Uzun bir hikaye. Ama şimdi nişanım Leo ile caddenin karşısında yaşıyorum."

Yanlışlıkla yapabileceğim herhangi bir ifadeyi gizlemek için kahvemden bir yudum aldım.

En azından bu bombayı çabucak patlattı. Ona olan hayranlığımı yeniden canlandırmam ya da duygularım konusunda kafamın karışması için zaman kalmadı.

"Aman Tanrım!" River heyecanla ayağa fırlayarak bağırdı. "Düğünüm gelmelisin! Birkaç hafta sonra, Leo'nun kardeşi ve sevgiliyle birlikte çift düğün olacak."

Davete şaşırarak bir saniye ona baktım, sonra bir cevap verdim. "Bu çok güzel. Ama son dakikada birini eklemek için geç değil mi?" "Öyle bir düğün değil. Dağ kulübesinde , ne kadar kalabalık olursak o kadar eğlenceli olur. Telefonun

yanında mı?" Cebimden çıkardım. "Evet."

"Harika, numaramı al," dedi ve ben şaşkın bir şekilde orada dururken aceleyle numarasını verdi. "Seni içki içmeye davet edeceğiz ve sana düzgün bir düğün davetiyesi vereceğiz. Kai de bizim üst katımızda oturuyor. Seni görmekten çok memnun olacağını biliyorum." River birkaç kez gözlerini kıptı, uzun kirpikleri titredi, sonra beni tekrar kucakladı. "Izzy, inanmıyorum! Sana olan her şeyi bilmek istiyorum. Kelimenin tam anlamıyla her şeyi."

Gülerek elimi havada salladım. "Eminim senin Avrupa'da yaşadıkların kadar heyecanlı değildir."

River yerinde koşmaya başladı. "Göreceğiz bakalım. Yakında konuşuruz!"

Ellerimi yüzüme sürdüm ve bir dakika kendimi topladım. River ve ben, ben taşındığımda birbirimizin izini kaybetmeye başlamıştık ve o Londra'ya gittiğinde, yollarımızın kalıcı olarak ayrıldığını düşünmüştüm. Bir süre sosyal medyada iletişimde kalmaya çalıştık, ama benim hayatım okul yüzünden çok yoğunlaşmıştı ve o da her zaman maceralarıyla meşgul görünüyordu.

Şehirden çıkıp yeşil kırsal bölgelere doğru sürerken, zihnim River ve benim ayrılmaz olduğumuz yıllara kaydı. Sürekli taşınan babam tarafından büyütüldüm ve gerçek arkadaşlar edinebilecek kadar uzun süre bir yerde kalamadığımı hissediyordum.

Ama River ve ailesinin yanına taşındığımızda, nedense beni aralarına kabul etti ve kısa sürede birbirimize bağlandık. Birlikte kütüphaneye yaptığımız geziler, mahallede uzun bisiklet turlarına dönüştü ve farkına varmadan, haftada birkaç gece onunla, ikiz kardeşi Kai ve anneleriyle akşam yemeği yemeye başladım.

Ailesi çok nazikti. Beni olduğum gibi kabul ettiler ve utangaç, eşcinsel bir geek için böyle kabul görmek çok büyük bir fark yarattı.

Dört yıl boyunca River'ı her yere takip ettim. Okulumuzdaki sevimli erkek ve kızlara olan son aşklarından ve yaşadığı kısa ve dramatik flört deneyimlerinden bahsederken onu dinledim. Bazen Kai de bizimle birlikte, bazen sadece ikimiz, kasabanın kenarındaki ormanda uzun yürüyüşler yaptık. İki en iyi arkadaşın yaptığı her şeyi yaptık ve tüm bu süre boyunca dilimi ısıtırıp, acı veren, sonsuz aşkı sır olarak sakladım.

Lise birinci sınıf başladığında babam bana tekrar taşınacağımızı söylediğinde, dünyam başıma yıkılmış gibi hissettim.

Hayatımda ilk kez en iyi arkadaşım olmuştu. Aynı zamanda mutlu olduğum bir aile de bulmuştum. Sessiz ve ciddi Kai ile ortak sessizliğimizde vakit geçirmeyi seviyordum ve eşcinsel olmakla ilgili sorularım olduğunda anneleri tarafından destekleniyordum.

Hatta, her yıl tüm aile benim için doğum günü pastası yapardı.

Ama *eşcinsellik konusunu* konuşmayı reddeden babam başka bir iş buldu. Ve ben çok büyüdüğüm için doğum günlerimi kutlamayı bıraktı. Bir de baktım ki, River ve ailesi sadece mutlu bir anı olmuştu.

Arka taraftaki bir yola saptım ve hafif dalgalı manzarada ilerledim. Pennsylvania'nın çoğu gibi, kırsal bölge de ormanlarla doluydu, buradaki ormanlar çoğunlukla yaşlı meşe ağaçlarından oluşuyordu ve parlak güneş, yemyeşil yapraklarının üzerinde parılıyordu. Artık kullanılmayan ve uzun otlar ve yabani otlarla kaplanmaya başlayan eski tarla alanlarına ulaştım ve arabamı park ettim.

Çoğu gün Allegheny Koruma Projesi'nin ofisinde çalışıyordum, ancak ormancılık konusunda uygun eğitimi aldığım için haftada birkaç gün sahada da çalışabiliyordum. O sabah, gri başlı çayır koni çiçeklerinin popülasyonunu kontrol ediyordum. Çiçekler, olgun ağaçlardan uzakta, geniş tarlalarda ve yol kenarlarında filizleniyordu ve ben onları otların arasında hızlıca bulmayı öğrenmiştim. İnce sapları

yüksekte dikiliyordu ve zarif sarı yaprakları geriye doğru yaylanarak yere doğru uzanıyordu.

Çayır koni çiçekleri Pennsylvania'da nesli tükenme tehlikesiyle karşı karşıyaydı ve veri toplamak, onları korumak için önemli bir araç sağlıyordu.

Neredeyse nesli tükenmiş bitkilerle sürekli çalışmak, çabalarımızın onları bir sonraki nesil için kurtarmaya yetmeyebileceğini bilmek biraz üzücüydü, ama günlerimi yabani çiçeklerin korunması için çalışarak geçirebilmek, bu botanik meraklısı için bir hayalin gerçekleşmesiydi.

Yine de, tarlanın kenarında dolaşp ara sıra notlarımı alırken, aklım sürekli River'a gidiyordu. Bu iş çok para kazandırmasa da tutkumu bulmuştum, ama hayatımın geri kalanı sıkıcıydı. Her zaman moralimi düzeltmek için OkayOkai vardı, ama yüzü ve sesi olmayan bir mastürbasyon partnerine güvenmek pek de ideal bir çözüm değildi.

Çömeli, küçük böcekler havada uçarken parmağımla koni çiçeğinin narin sarı yapraklarını okşadım. Belki River'ı tekrar görmek, işlerin değişmek üzere olduğunu bir işaretiydi. Belki beni arkadaşlarıyla tanıştırdı ve onlar benim garip ve sessiz olmamı umursamazlardı, hatta belki tekrar çıkacak birini bile bulabilirdim.

Ortaokuldan en iyi arkadaşımın hayatımı değiştireceğini ummak aptalca bir rüya gibi görünüyordu.

Ama bazen çiçeklerden ve yüz­süz yabancılardan biraz daha fazlasına ihtiyacım oluyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"IZZY HAKKINDA NE HATIRLIYORSUN?" diye sordu Leo. "River ile olduğu kadar

River ile olduğu kadar yakın mıydınız?"

Onun dairesindeydim, kardeşimle kanepede uzanmış dinlenirken Leo bize kokteyl hazırlıyordu. Izzy her an gelebilirmiş gibi görünüyordu ve ben de uzun zaman sonra onu tekrar göreceğimi düşünerek heyecanlanıyordum.

"Tam olarak değil. River ve Izzy birkaç yıl boyunca her şeyi birlikte yaptılar. O ve ben sadece bazen takılırdık."

"Her şeyi yapmadık," diye itiraz etti River.

Ben güldüm. "Neredeyse. Izzy, River'ı köpek yavrusu gibi takip ediyordu."

"Öyle değildi," dedi River alaycı bir şekilde, sonra omuz silkti. "Sadece biraz hoşlanıyordu."

Omuz silktim. "Sen ne dersen o. Izzy'nin bazen okuldan sonra bize geldiğini hatırlıyorum, River evde değilse arka verandada oturup birlikte kitap okurduk."

"Aww," diye seslendi Leo, sonra bana bir cin tonik uzattı. "Böyle sevimli olabileceğini bilmiyordum."

Gözlerimi devirdim, sonra içkimin bir yudumunu aldım. "Sevimli değildi. Sadece... hoştu."

"Izzy hoş biridir," dedi River neşeyle kendi kokteylini alırken. "Bu arada, onu düğüne davet ettim."

"Annemler buna bayılacak. O, arkadaşlarımız arasında en sevdikleri kişiydi."

"Çünkü akşam yemeğinden sonra her zaman bulaşıkları yıkamaya yardım ederdi," dedi River gülerek. Zil çaldı ve River eski dostumuzu içeri almak için ayağa fırladı. Bir an için zihnim ortaokula geri döndü. İkiz kardeşimle aramızda her zaman birçok farklılık vardı, ama o zamanlar bu farklılıkları gerçekten hissetmeye başlamıştım.

River dürtüsel biriydi ve sürekli yeni aşık olduğu kızın peşinde koşuyor ya da başka bir kalp kırıklığını iyileştirmeye çalışıyordu.

Bu durum, zaten eğilimli olduğum daha temkinli ve aşırı mantıklı davranmamı teşvik ediyordu. İkiz kardeşimden farklı bir kişiliğe sahip olmak hoşuma gidiyordu ve o zamanlar onunla birbirimizi dengeleyebileceğimizi düşünüyordum.

Izzy hakkında gerçekten hatırladığım şey buydu. Tam da ciddi davranmaya ve River'dan farklılıklarımı belirlemeye başladığım sırada, Izzy ortaya çıktı ve ben ders için not kartlarını kopyalarken ya da üç halkalı ciltli defterimi yeniden düzenlerken, sadece takılmaktan mutluydu.

Izzy içeri girdiğinde, tamamen şaşkın bir şekilde ayağa kalktım. Onu son gördüğümde benim boyumdaydı, ama şimdi benden en az 7,5 cm daha uzundu. Saçları biraz uzamış, tarakla geriye taranmış ve daha kıvrıkcık hale gelmişti. Çenesinin yumuşak çukuru tanıdık, ama çenesi daha genişti ve seyrek sakallarla gölgelenmişti.

Gözlerim onun üzerinde kaldı ve kalbim hızla çarpmaya başladı. Izzy'nin artık adem elması vardı. Neden adem elmalarını her zaman çok seksi bulduğumu hiç anlamadım, ama tüm vücudum buna tepki verdi. Sıcak ve başım dönüyordu ve gözlerimi onun sevimli poposundan ayırmak için tüm irademi kullanmam gerekti.

Ayakkabılarını çıkarırken fark ettim ki, poposu gerçekten çok sevimliydi, sonra bana hızlıca el salladı.

Sersemliğimden kurtuldum ve ona selam verdim. "Izzy, merhaba."

"Selam Kai," dedi, sesi beklediğimden daha kalındı. "Seni tekrar görmek güzel."

River tanıştırmayı yaparken, ben kendimi toparlamak için bir saniye bekledim. Hiçbirine bu kadar içgüdüsel tepki vermemiştim. En fazla, geldiği kadar çabuk geçen hafif bir hoşlanma duyardım. Ama Izzy'nin yetişkin haliyle ilgili bir şey beni hemen büyüledi.

Belki de kostümlü bir yabancıyla mastürbasyon yapmaya umutsuzca bağımlı değildim.

Gin tonikimden bir yudum daha aldım, sonra kanepelerde oturanların yanına gittim. Izzy, çalıştığı koruma projesinin tişörtünü giyiyordu ve River, Leo içki hazırlarken ona bu projeyle ilgili bir sürü soru sormaya başladı.

"Son zamanlarda özellikle hangi çiçekleri kurtarıyorsun?" diye sordu River, en iyi dedikoduyu öğrenirmiş gibi ona yaklaşarak.

Izzy güldü. "Oh, bilirsin. Bu hafta, sıradan sarı hanım terliği."

Onun şakacı cevabına gülümsedim. "Çalışmak için harika bir yer gibi görünüyor," dedim, sonunda normal bir insan gibi sohbet edebilecek kadar sakinleşmiş, sadece orada oturup çocukluk arkadaşımı ürkütmekten vazgeçmiştim.

Leo, Izzy'ye bir kokteyl uzattı. "Kardeşimle tanışmalısın. O bir bilim yazarı. Astronomi uzmanı, ama eminim ikinizin birçok ortak noktası vardır."

"Astronomiyi çok severim," diye yanıtladı Izzy.

Leo, River'in yanına oturdu, Izzy ve ben ise kahve masasının karşısına oturduk. River, Leo'nun bacağına rahatça kendi bacağına attığında, Izzy ve benim yan yana olduğumuzun farkına vardım.

Ve onun da bacağına benim bacağıma atarsa çok hoş olacağını fark ettim.

"Leo'nun kardeşi Shawn da düğüne gelecek," diye ekledim, dikkatimi toplamaya çalışarak. "Eğer gelebilirsen, orada tanışırsınız."

"Ah, söylemeyi unuttum, istersen birini de getirebilirsin!" diye ekledi River. "Tabii, getirmek istediğin özel biri varsa."

Izzy hafifçe başını salladı. "Şu anda özel biri yok, ama teşekkürler."

Dudaklarımdan memnuniyet dolu bir mırıldanma kaçmak üzereydi, ama önce onu yuttum.

"Neden ikiniz birlikte gitmiyorsunuz?" diye sordu Leo, bize başını sallayarak. "Kai de tek başına gidiyor."

Izzy'nin gözlerine baktım. Ne söyleyeceğini bilememiş gibi biraz şaşkın bir ifade vardı yüzünde ve muhtemelen benim yüzümde de aynı ifade vardı. Düğüne arkadaş olarak gitmek kulağa hoş geliyordu, çünkü ben her zaman iki mutlu çiftin yanında tek başına kalan kişiydim. Ama Izzy ve ben yeniden bir araya gelmiştik ve beynim, burada farklı bir şey olduğunu, görmezden gelemeyeceğim bir şey olduğunu haykırıyordu.

Beynim bu tür şeyler hakkında hiç bağırılmazdı, özellikle de bu kadar yüksek sesle.

River güldü ve bacağına Leo'nun bacağına vurarak zıplattı. "Yeniden bir araya gelen komşulardan kesin bir evet," diye alay etti.

"İstemediğimden değil," dedim, Izzy'ye dönerek bir bahane ararken. "Sadece tüm hafta sonu lojistik işlerle meşgul olacağım. Berbat bir randevu olurdu. Benimle hiç eğlenemezdin."

"Sorun değil," dedi Izzy hafifçe, elini havada sallayarak. "Ben bile gelebileceğimden emin değilim."

"O zaman gelmelisin," diye cevapladı River. "Susquehannock Ormanları'nda bir sürü kulübe kiraladık. Arkadaşımız Cass'in grubu çalacak ve bol bol yemek olacak. Ayrıca Kai her zamanki gibi son derece sorumluluk sahibi davranıyor. Onun görevi eğlenmek ve biz de ona hafta sonunu sandalyeleri düzeltip catering şirketiyle işleri teyit etmekle geçirmemesi gerektiğini açıkça söyledik."

Izzy'ye baktım. Dudaklarını dişlerinin arasına çekip hafifçe ısırđı, bu hareket tek başına ayaklarımın altındaki zeminin açıldığını hissetmeme yetti.

"Susquehannock'u seviyorum," diye cevapladı.

Izzy bana baktı, bakışlarında nazik ama hevesli bir ışık vardı. Evet dememi istediği belliydi, ve neden demesin ki? O iyi biriydi ve zaten iyi anlaştığımızı biliyordum.

Ve aman Tanrım, neden yine çenesindeki çentiğe bakıyordum?

"O zaman kesinlikle gelmelisin," dedim, sesimi sabit tutmak ve gözlerine bakmak için çaba sarf ederek. "Seni bırakabilirim."

"Artık *Kai'nin randevusunu* yapılacaklar listemizden *silebiliriz*," dedi River gülerek.

"Hey." Kaşlarımı çattım, bunu listeye eklemelerinden çok, bunun yarattığı izlenimden rahatsız olmuştum. Izzy'nin, randevu bulmak için kardeşi ve arkadaşlarına güvenen bir ezik olduğumu düşünmesini istemiyordum.

Gerçi bunda biraz doğruluk payı da vardı.

"Harika," dedi Izzy tatlı bir sesle. "Teşekkürler, Kai. Kulağa eğlenceli geliyor."

Nefesimi verdim ve on beş yıllık birikmiş konuları konuşmaya çalışırken sohbet hızla başka bir konuya geçti.

Izzy'nin tam da hayal ettiğim gibi bir insan olması beni mutlu etti. Çocukluğumuzda olduğu gibi nazik ve özenliydi ve zamanla birçok erkeğin yaptığı gibi tatlı özelliklerini kaybetmemiş olması beni etkiledi. Kasaba dışındaki ormandaki bitki ve hayvanlardan sanki arkadaşlarıymış gibi bahsettiğini hatırladım ve şimdi doğa koruma alanında çalışarak, sevdiği vahşi yaşamın bir geleceği olmasını sağlamak için günlerini geçirdiğini bilmek bana hoş bir tatmin duygusu verdi.

Kalbi tam da olması gereken yerdeydi ve bu, onun sevimli adem elmasının yukarı aşağı hareketini izlemekten daha çok onu bana sevdirdi.

Kısa süre sonra gece sona erdi ve hepimiz yakında tekrar görüşeceğimize dair sözler verdik. Izzy ayakkabılarını giydikten sonra kollarımı açtım ve ona sarılmak için uzandım, o da hemen bana doğru adım attı.

Kollarımı omuzlarına doladım. İçgüdülerim onu kendime yaklaştırmamı ve vücudunun benimkine bastırıldığını hissetmemi söylüyordu. Parmaklarımı saçlarının buklelerine dolamamı ve bahar esintisinde vanilya gibi kokusunu derin bir nefesle içime çekmemi söylüyorlardı.

Cildimde arzuyu hissettim. Bu, kolayca tatmin edemeyeceğim türden, ham ve taze bir ihtiyaçtı.

Bazı şeyleri laptop ekranından yaşayamayacağın ortaya çıktı.

"Hoşça kal Kai," dedi Izzy yumuşak bir sesle, kollarımdan çıkarken. "Seni tekrar görmek güzeldi."

"Evet," diye gülümseyerek onayladım. "Görüşürüz."

BÖLÜM BEŞ

SKELETON TONIGHT. Güzel. Uzun zamandır görmemiştim.

Yatağıma oturdum, bacaklarımı çaprazladım ve ellerimin üzerine yaslandım. İskelet bodysuit'in fermuarını, meme uçlarım görünecek kadar açmışım ve beraberinde gelen yüz maskesi boynuma kadar her şeyi örtüyordu.

Telefonumu çıkardım ve dizüstü bilgisayarımı yerinde bırakabilmek için uygulamadan ona mesaj attım. *Sanırım havamdaydım.*

Her şey yolunda mı?

Evet, her şey yolunda. İyi. Sadece... Bir dakika orada oturdum, nasıl açıklayacağımı düşünmeye çalıştım.

Havamdayım.

Gizemli iskelet.

Gülerek başımı geriye attım. Arkamda, en sevdiğim yürüyüş gezilerimden bazılarının çerçeveli fotoğraflarını asmışım ve rafta bazı botanik kitapları ve okuma gözlüklerim duruyordu. Bu, OK'ye genellikle gösterdiğimden biraz daha fazla hayatımdı, ama ona söylediğim gibi, tuhaf bir ruh halindeydim.

Bu hafta yeni bir şey var mı? yazdım.

Pek yok. İş, iş ve yine iş. Sen nasılsın? Pek bir şey yok. Eski bir arkadaşla içki içtik.

Nasıl geçti?

Güzel. Harika. Güldüm ve birkaç emoji ekledim, biri gözleri yuvarlayan, diğeri ters dönmüş gülen yüz. *İyi vakit geçirdim. Sadece biraz güvensizdim. Arkadaşım benden çok daha iyi durumda.*

Nasıl yani?

Maskenin nefes alma deliğinin altında ağzımı buruşturdum, birlikte azgınlaşmadan önce ne kadar dürüst olmak istediğime karar verdim. OK, sorunlarımdan kaçış yoluydu, ama aynı zamanda garip bir şekilde onları paylaşabileceğim güvenli bir insandı.

Daha iyi bir iş. Ciddi bir partner. Lüks bir daire.

Kâr amacı gütmeyen bir kuruluşun yönetiminde yardım ediyorsun. Ve kendi evin var. Bir an geçti; sonra adı tekrar parladı. *Ayrıca, çok sadık bir internet hayranın var. Bu da bir şey sayılır.*

Adama, koruma projesinde olduğumdan daha önemli biri olduğumu inandırmıştım. Söylediğim bir şeyi yanlış yorumlamıştı ve ben bunu ancak daha sonra fark ettim, sonra da öylece bıraktım. Konu açıldığında kendimi garip hissettim, ama aynı zamanda hoşuma da gitmişti.

İnternette bir yabancıya söylediğim tek yalan buysa, muhtemelen kendimi çok fazla suçlamam gerekmediğini düşündüm.

Özellikle de, diğer her açıdan, ona karşı diğer herkese karşı olduğumdan daha dürüst davrandığımı hissediyordum. River ve Kai'yi gördükten sonra kendimi garip hissettiğimi Jo'ya bile söylememiştim.

Yeniden bir araya gelmemiz, beklediğimden çok daha fazlasını ortaya çıkarmıştı.

Kafamı sallayarak düşüncelerimi uzaklaştırdım. *Teşekkürler. Haklısın. Kariyerimde tam olarak yapmak istediğim şeyi yapıyorum. Sadece arkadaşımın benden ne kadar ileride olduğunu görmek beni şaşırttı.*

Eminim onlar senin kadar tatlı ve çekici değildirler. Bu da bir şey sayılır.

Gülerek fermuarı biraz daha indirdim. Ellerimi çekince sırtımı kamburlaştırarak biraz daha tenimi gösterdim. *Bunun da bir önemi olmalı,* yazdım ve göz deliklerinden ona göz kırptım.

Çok şey ifade ediyor.

Benim için şimdiden sertleştin mi?

Cevabı gelene kadar birkaç saniye geçti. *EVET!*

Gülerek cevap verdim. İskelet kostümü, çok sevdiğim 80'lerin Cadılar Bayramı havasını yansıtıyordu ve diğerlerine göre daha az kullandığım için bana biraz daha sıkı oturuyordu.

Avuç içimin topuğuyla kasıklarımı ovuşturdum, sertleşmiş penisime bastırdım, siyah kumaşa karşı sertleşmişti.

Ben de, boş elimle yazdım. Bana kendine ne yaptığını söyle.

Az önce pantolonumu çıkardım. Şimdi boxerımın üzerinden sikimi ovuşturuyorum ve senin köprücük kemiğine bakıyorum.

Tik attım. Onunla ilgili kafamdaki imaj sürekli değişiyordu, ama genelde benim yaşlarımda, otuz yaşlarında, koyu renk gözlü ve biraz kilolu birini hayal ediyordum.

Aklımdaki kişi sikini tuttu ve benimle birlikte mastürbasyon yapmaya başladı. Bacaklarımı dışarı doğru attım, açtım ve bir elimle geriye yaslandım.

Kostümünün fermuarını kendim açmanın ne kadar iyi hissettireceğini hayal ediyorum.

Elimi kostümün içine sokup penisimi kavradım. İç çamaşırı giymemiştim ve hassas başımı yumuşak kumaşa sürterek germenin verdiği hissi çok güzeldi.

Senin için şimdiden ön sıvı akıyor.

Eğlenceli bir dürtü beni sardı. Belki de iskelet kostümü yüzündendi, ama uzun zamandır yapmadığımız ve onun çok sevdiği bir şeyi hatırladım.

Ayağa fırladım, penisim hala elimdeydi, sonra eğildim ve dizüstü bilgisayarın ekranını yukarı doğru eğdim. Yüzümde bir gülümsemeyle kalçalarımı bir yandan diğer yana salladım.

Hay aksi. Bu gece dans mı yapacağım? Nasıl bu kadar şanslı olabilirim?

Telefonumu aldım ve müziğin sesini daha da açtım. Eski bir Avril Lavigne şarkısı çalıyordu ve başka bir şey seçmek yerine bunu dinlemeye karar verdim. *Çok şanslısın*, diye hızlıca yazdım ve telefonu geri attım.

Kendimi sarsarak, şarkının ritmine uyarak kalçalarımı bir yandan diğer yana salladım. Döndüm, ayaklarımın ucunda yatağa gömüldüm, sonra omzumun üzerinden bir bakış attım ve fermuarımı tamamen açarak penisimi serbest bıraktım.

Senin için zonkluyor.

O kadar sert ki

acıtıyor.

Nasıl bu kadar sevimli ve seksi olabiliyorsun!

Onun iltifatlarından aldığım zevki yaşarken, sikimi aşağı doğru sallayarak kendi kendime güldüm. Kendimi dramatik bir şekilde duvara yasladım, sonra başımı okşayarak, içimde biriken orgazm ihtiyacını kışkırttım.

Senin için bekliyorum. Her tarafıma akıyor.

Parmaklarından ön sıvı sızan sert sikinin görüntüsü zihnimi doldurdu. Sikimin dibini kavradım ve daha sert pompaladım. İnemeler dudaklarımdan döküldü

kontrolüm dışında inleyerek ağızımdan döküldü ve şarkı değişince, sızlanan sesim odayı doldurdu.

Evet, ver bana, tatlım.

Öne doğru eğildim ve spermimi fişkırttım, orgazm kemiklerimi sarsıyordu. Dünya elektriklendi ve bir saniye için, hayranımın gözlerinin cildimi yakıcı bir şekilde izlediğini hissettiğime yemin edebilirim.

Ağlayarak dizlerimin üzerine çöktüm, sonra ekranı bana doğru çevirdim. Bacaklarım açılmıştı, yarı sert sikim tam olarak görünür haldeydi, sperm damlıyordu.

Beğendin mi? Mesaj attım.

Her zaman, diye cevapladı.

Artçı sarsıntılar vücudumu titretirken biraz daha sohbet ettik ve sonunda iyi geceler dedik. Temizlendim ve bir süre yarısı boşaltılmamış dairemde dolaştım, çiçekleri suladım, sonra iskelet kostümümü çıkardım ve yatağa girdim.

Eskiden video görüşmelerimizden sonra aklım OK'de kalırdı. İyi geceler derdik ve ben onun hakkında düşünmeye başlardım. Nasıl göründüğünü. Gerçekten söylediği kişi olup olmadığını. Bir ara yüz yüze görüşmeyi denememiz gerekip gerekmediğini.

Ama son zamanlarda, onun bu kadar kontrollü olmasını takdir ediyordum. O sabitti. Bunun işe yaradığını biliyordum ve onun orada olacağına güveniyordum. Yıllar boyunca, genellikle birimiz ciddi bir ilişki kurmaya çalıştığında, ikimiz de küçük aralar vermiştik, ama bu ilişkiler hiç uzun sürmemişti.

Bu şey, her neyse, uzun sürdü.

Bunu başka bir şeye dönüştürmeye çalışmak, her şeyi mahvetme riskini doğururdu.

Tamam'a takılmak yerine, o akşam yatağa uzandığımda, aklım River, Kai ve Leo'ya gitti. Onlar benim tam karşımda, o kadar yakındılar ki, muhtemelen pencerelerden birbirimizi görebiliyorduk.

Kokteyller sırasında güvensizliğim yeniden su yüzüne çıkmış olsa da, kardeşleri görmekten gerçekten keyif aldım. River ve Leo'nun birlikte mutlu olduklarını görmek, eski aşkımın kesin olarak sona ermesini sağladı. Ama River her zamanki gibi sıcakkanlıydı ve arkadaşlığımızın yeniden yeşereceğini kolayca hayal edebiliyordum.

Kai ve Leo ile de arkadaşlık kurabilirdim, tabii onlar da beni isterse ve bu sadece benim hayalim değilse. Çok sıkı bir grup gibi görünüyordular ve çift düğün yaklaşırken, açıkça zaten yakın arkadaşları vardı.

Garip bir ergenken arka kapılarına gelmek kolaydı, ama artık hepimiz yetişkin olduğumuz için, muhtaç ya da çaresiz görünmek istemedim.

Sonuçta, yıllar boyunca kendi sıkı arkadaş grubumu tam olarak geliştirememiştim.

İç geçirdim ve döndüm, yastığı göğsüme sıkıca bastırdım ve kendime adım adım ilerlemem gerektiğini hatırlattım. Kai beni düğüne götürecekti ve en azından onunla birlikte araba yolculuğunun tadını çıkarabileceğimi biliyordum.

Ve itiraf etmeliyim ki, o çok yakışıklı bir düğün partneriydi. River'ın güzel, koyu renkli gözlerine ve aynı yumuşak tenine, açık kahverengi ve altın rengi alt tonlu tenine sahipti. Ama ikizinden biraz daha ağırdı ve saçlarını kısa ve düzgün bir şekilde kesmişti. Yüzündeki sade ifadeler, keskin, yüksek elmacık kemiklerini ve akıllı çene açısını kendine özgü kılıyordu.

Yakışıklıydı ve araba yolculuğu boyunca birkaç saat ona bakmaktan kesinlikle rahatsızlık duymazdım.

Kendime gülümsedim, hafta sonunu geçireceğim bu kadar tanıdık ve rahat birinin olması beni rahatlatmıştı. Bunun gerçek bir randevu olduğunu ya da Kai ve kardeşinin beni mutlu hayatlarına geri kabul edeceklerini düşünerek kendimi kandırmayacaktım, ama sadece bir hafta sonu bile kulağa hoş geliyordu.

Kai'nin anıları zihnimde canlanırken, sonunda uykuya daldım ve derin, rüyasız bir uykuya daldım.

ALTINCI BÖLÜM

IZZY, sabah güneşinin yüzüne vurduğu dairesinden çıktı. Önünde botanik çiçek desenleri olan bir tişört ve diz boyu kesilmiş kot pantolon giymişti ve elinde bir valiz sallanıyordu.

Onu son gördüğüm zamanki kadar sevimliydi. Not aldım.

Yeniden bağlantı kurduğumuzdan beri aklımdan çıkmıyordu. Kostümlü sevgilimle çevrimiçi olarak buluştuktan sonra bile, o gece yatakta yatarken kendimi Izzy'yi düşünürken ve onun nazik konuşma tarzını hatırlarken buldum.

Başlangıçta, bu durum beni biraz garip hissettirdi, sanki büyürken ailemizin çok yakın bir parçası olan birine aşık olmak uygunsuz bir şey gibi. O, ortaokul yıllarımdaki halim hakkında her şeyi biliyordu ve annemin en sevdiği yemekleri çoktan tatmıştı.

Ama o hafta sonu düğün vardı ve uzun zamandır ilk kez başka birine karşı geçici de olsa ilgi duymaya başlamıştım. O sabah ayrılırken, bu zamanı Izzy'yi yeniden tanımak ve aramızda gerçekten bir şey olup olmadığını görmek için kullanacağıma kendime söz verdim.

"Günaydın," dedim. Hiç düşünmeden bavulu ondan aldım ve Subaru'mun bagajına attım, sokakta bekledim. "Nasılsın?"

"İyiym." Sırt çantasını düzeltti. "Sen nasılsın?"

"Fena değil. Erken yattım ama yine de bir kahve içmek isterim. Durur musun?"

"Harika. Ben de bir fincan daha içerim. Yol için atıştırmalık da getirdim." Ağzını yana doğru kıvrarak gülümsedi. "Ama Pringles yok."

"Pringles mi?"

"Annenizin atıştırmalık olarak hep aldığı şey değil miydi?"

Kıkırdadım. "Evet. Annem onların patates cipsi daha sağlıklı olduğuna kendini ikna etmişti."

Izzy güldü. Ses, dudaklarından çok güzel bir şekilde çıktı, hafif gürleyen sesinden daha hafifti ve bu ses bana özellikle tanıdık geldi. "Yola çıkalım mı?"

"Oh, bekle." Telefonumu aldım. "Hayır diyebilirsin, sorun değil, ama Leo bu hafta sonu Instagram için birkaç fotoğraf çekmemi istiyor. Benim bir fotoğrafımı çeker misin, yoksa ikimizin birlikte bir fotoğrafını çekebilirim?"

Izzy'nin dudaklarında bir gülümseme belirdi ve utangaç bir şekilde başını sallarken gözlerini hafifçe aşağıya doğru eğdi. "Evet, tabii, birlikte birkaç fotoğraf çekilebiliriz."

"Harika." Bir dakika boyunca telefonla oynadım ve uygulamayı hazırladım. "Bir ay önce Instagram hesabım bile yoktu, ama Leo, bir PR çalışanının sosyal medyada olmaması tuhaf görüldüğünü söyledi."

"Ben sadece yürüyüşlerim için bir hesabım var," dedi Izzy. "Tepelerin fotoğraflarıyla dolu."

Başımı kaldırdım. "Bu daha çok benim tarzım gibi. Seni ekleyeceğim."

Telefonu olabildiğince uzağa tutarak uygun bir açı aradım. Bir saniye boyunca iyi bir çekim yapabilmek için uğraştım. Izzy ve ben yan yanaydık, aramızda belki 30 santim vardı ve ben telefona bakarken ikimiz de yana doğru yarım adım attık ve birbirimize çarptık.

Parmağım düğmeye basarken içimi sıcak bir heyecan kapladı. Telefon flaşladı ve yukarı baktığımda, ikimizin de doğal gülümsemelerle oldukça iyi görüldüğüne şaşırdım.

"Bu olur." Fotoğrafi paylaştım ve kısa bir açıklama ekledim: *Çocukluk arkadaşları, yeniden bir araya geldi #weddingroadtrip*, sonra yolcu kapısını açtım.

"İşini düşününce, sosyal medyada uzman olacağını tahmin etmiştim," dedi Izzy.

Etrafında dolaştım, sonra sürücü koltuğuna atladım ve yerime oturdum. "Ben sıkıcı işleri yapıyorum. Sektör dergilerini inceliyorum, tüm araştırmaları yapıyorum ve altyapıyı kuruyorum. Leo ise havalı görünen ve ünlüleri etkileyen kişi."

"Patron olmak hoşuna gidiyor mu?"

"Fena değil." Trafiğin yavaşlamasını bekledim, sonra arabayı çıkardım ve yavaşça hızlandım. "Tüm detayları çözmek beynimi mutlu ediyor. Bir tür bulmaca çözmek gibi. Ve diğer şeylerde de iyi olmayı öğrendim, halka hitap etmek, güven vermek ve her şey."

"Bu bana mantıklı geliyor. Sahada bir gün geçirdiğimde, sonrasında evrak işlerini tamamlamak bana büyük bir tatmin veriyor. Ama konuşmalarımı dinleyen tek seyirci ağaçlar."

Gülerek, "Yani, benim klasörlerimi düzenlerken sadece nazik davranmıyordun, değil mi?" dedim.

"Defterime çiçekleri yapıştırmak ve etiketlemekle o kadar meşguldüm ki, neredeyse fark etmedim."

Bu anı aklıma gelince yüksek sesle güldüm. "Doğru. Ortaokulda neden popüler olmadığımızı anlamak zor değil."

Izzy hafifçe omuz silkerken ben kahve dükkânına yanaşım. "Hâlâ çiçeklerin havalı olmasını bekliyorum."

Bir bakış attığımda, yanaklarının hafifçe kızardığını gördüm. Sesi yumuşaktı, sanki konuşmadan önce tereddüt ediyormuş gibi, ama şakalaşmaktan da keyif aldığını anlayabiliyordum.

Tıpkı çocukluğumuzdaki gibi utangaçtı. Ve o anda fark ettim ki, hafta sonu boyunca bir şeyleri çözmek istiyorsam, onu kabuğundan çıkarmayı öğrenmem gerekecekti.

Izzy bana bir espresso aldı, ben de küçük kahve barında bir dikişte içtim ve tekrar yola çıktık. Pittsburgh'dan çıkıp Pennsylvania'nın büyük bir bölümünü kaplayan geniş yeşil alana ulaşmamız uzun sürmedi. Otoyol, yaz sonu yapraklarıyla dolu ormanları keserken, üstümüzde sadece birkaç beyaz bulut gökyüzünü süslüyordu.

Sohbetimiz düzenli ve sabit bir tempoda ilerledi. Sessizliğin hakim olduğu anlar da oldu, ama bu durum garip gelmek yerine aramızda rahat bir atmosfer yarattı. Şehrin çevresindeki parklar hakkında konuşmaya başladık ve birkaç dakikalık hoş bir sessizliğin ardından ben bir soru sordum, o da tekrar konuşmaya başladı ve bana ilk ormancılık işlerinden birini ve Yosemite'de geçirdiği bir sonbaharı anlattı.

Çoğu zamanımı birlikte geçirdiğim iki kişi, River ve Leo, ikisi de çok konuşkandı. Bu özelliklerini seviyordum, ama sessizliğin tadını çıkarmak da gerçekten özel bir şeydi, özellikle de o günkü gibi güzel bir yolculukta.

"Daha önce hiç çift düğüne katılmadım," dedi Izzy, gözleri pencereden dışarıya bakarken. Onu izlemek, yüzündeki ifadeleri incelemek istedim, özellikle de sessizleştğinde. Ama gözlerimi yola odakladım.

"Ben de. Çocuklar, bu fırsatı yakaladıklarına göre, hep birlikte bu anı paylaşmak istediler."

"Böylece baskı da daha az olur."

Gülerek, "Bence bu düğünün rahat ve sade, tamamen baskıdan uzak olduğunu varsaymamız gerekiyor. Bu büyüğü nasıl bozarsın?" dedim.

"Bütün o insanlar sana bakıyor? Tanıdığın herkes aynı odada? Kalabalığın önünde durup büyük duygusal şeyler ilan etmek? Ormanda olsan bile, bu pek sakın sayılmaz."

Burun kıvırdım ve Leo'nun bütün hafta boyunca yeminleri konusunda çıldırdığını hatırladım. "Tamam, sen kazandın. Belli ki çok baskı var."

"Ama iki çift olunca baskı daha az olur."

"Cass'in damat olarak tek isteği, hafta sonunun gösterişli ve pahalı olmamasıydı, bu yüzden rahat bir vahşi doğa atmosferi tercih ettiler. Her neyse, çocukluk arkadaşımın son dakikada kurtarması sayesinde bir randevu bile bulabildiğimi düşünürsek, yakın zamanda kendi düğün stresim hakkında endişelenmeme gerek yok."

"Aynı. Benim düğünüm de hala çok uzak bir gelecekte. Kendime sürekli dışarı çıkıp şehirde daha fazla şey yapacağımı, yeni insanlarla tanışacağımı söylüyorum, ama nasıl olduğunu bilirsin."

"İş ve yetişkinlik tüm günü kaplıyor," diye onayladım. "Hafta sonu şehirden çıkabildiğim için mutluyum."

"Ben de. Ve damadın kardeşine eşlik etmek, inanabiliyor musun?"

"

"Kardeşim ve sağdıçım," diye gülerek cevap verdim. "Bu tür bir çift düğün." "Kimin sağdıçı sensin?"

"Leo ve River."

"Diğer tarafta da sağdıçlar var mı?"

"Herkesin birkaç arkadaşı var, ama Leo sağdıç." "Kimin için?"

"Shawn ve Cass için."

Izzy kahkahayla güldü. "Bu çok tatlı."

"Öyle," diye onayladım. "Ve iş yerinde Leo'nun yanında sessizce durma konusunda çok tecrübem var

, bu yüzden pratik yapmama bile gerek yok."

"Susquehannock Ormanı hatırladığımdan daha da büyük."

"Evet, haritayı açar mısın? Şimdiye kadar yola çıkmış oluruz sanıyordum." Otoyoldan çıktığımızdan beri trafik önemli ölçüde yavaşlamıştı

ve eski dev ağaçların bulunduğu daha yüksek bir ormana giriyorduk.

"Oh, hay aksi."

Bu kelimeye gülümsedim, *lanet* bana çok sevimli geldi. "Ne oldu?"

Izzy telefonunu düşürdü. "İyi haberler ve kötü haberler var. Instagram hesabının şimdiden iyi beğeniler aldığını fark ettim."

"Oh, harika."

"Ama rotadan iki saat saptık." "Oh,"

diye cevapladım. "Hay aksi."

YEDİNCİ BÖLÜM

ANIDEN, iki büyük sorunla karşı karşıya kaldım.

İlk olarak, düğünden önceki toplantıya eski bir kot pantolondan kesilmiş şort ve botanik temalı bir tişörtle katılmak üzereydim. Kulübeye uğrayacak vaktim olmadığından, yolculuktan sonra doğrudan toplantıya gidiyordum.

Bundan daha acil olan şey ise, Kai'ye hızla aşık olmaya başlamış olmamdı. Düzgün ve sabit bir ses tonuyla konuşuyordu ve ben sadece sesinin ritmine kapılmak istiyordum. İfadesi her zaman çok samimiydi. Hem tatlı hem de güçlüydü ve bakışlarımız kesiştiğinde, karanlık gözleriyle beni tuttuğunda, vücudumda bir yıldırım çaktı.

O sakın biriydi ve bu beni çok tahrik ediyordu. Onun yakalı gömleğinin düğmelerini açmak, parmaklarımı düzgünce taranmış saçlarında gezdirmek ve boynundaki kolonyayı tatmak istememe neden olan türden bir tahrik.

Beynim hayır diye bağırır da kalbim roket hızında atmak istiyordu.

Bunu mahvetmemeliydim. Tüm hafta sonu birlikte olacaktık, hatta aynı kabini paylaşacaktık. Ona aşık olmak işkence olurdu ve her şeyi tamamen garip hale getirip onunla ve River ile olan arkadaşlığımı yeniden canlandırma şansımı mahvetmek felaket olurdu.

Beni az önce reddeden bir adamla eve dönüş yolculuğu cehennem gibi olurdu. Utançtan ölmeden Pittsburgh'a geri dönebileceğimden emin değildim.

Bu yüzden, Kai'ye gerçekten aşık olmak istesem de, buna karşı koymaya çalıştım. Kendime, çocukluk aşkı River'ı ikizine aktararak ürkütücü davrandığımı ve düğünden herhangi bir şekilde dikkatimi başka yöne çekmemin uygunsuz olduğunu söyledim.

Toprak park yerine geldik ve diğer arabalardan uzak, gölgeli bir yer bulduk. İnsanlar, birkaç büyük kulübe ve bir tür salon arasında yer alan bir çardak altında toplanmıştı. Yaşlı ağaçlar her şeyin üzerinde yükseliyordu ve ben, alanı geçen derenin yanında hala çiçek açan mavi-beyaz unutmı beni çiçeklerini görmekten çok mutlu oldum.

Kai ve ben, biri nöbet tutarken sırayla arabada üstümüzü değiştirdik. Aceleyle şortumu çıkardım, pencereden birinin görmesinden korktum ve açık mavi bir pantolon giydim, üzerine beyaz bir gömlek giydim. Arabadan indiğimde Kai'nin giyinmeyi bitirdiğini gördüm. Ona çok yakışan gri bir takım elbise giymişti, üzerine soluk pembe bir gömlek ve şık mor bir kravat takmıştı.

"Vay canına," dedim, gözlerimi kırıştıtararak. "Harika görünüyorsun." Bu sözler ağzımdan çıkar çıkmaz yanaklarım kızardı. "Yani, takım elbise harika. Ben de kravat takmalı mıyım?"

"Sen mükemmelsin," dedi Kai gülümseyerek. "Ben çift sağdıçım, bu yüzden takmam gerektiğini hissediyorum, ama davetiyede konukların kendilerini rahat hissettikleri kıyafetleri giymeleri gerektiği açıkça belirtilmişti."

Gömleğimi düzeltirken başımı salladım. "Anladım. Hemen düğün işlerini halletmen gerekiyor mu?"

"Hayır, hadi gel," diye cesaretlendirdi. "Seni birkaç kişiyle tanıştırmak istiyorum."

Gözlerimi etrafa gezdirirken kalabalığa yaklaştık. River ve Leo, kulübelere birinin gölgesinde küçük bir grup oluşturmuşlardı. Her ikisi de benzer mavi takım elbise giyiyorlardı, ancak kesimleri çok farklıydı. Çok uzak olmayan bir yerde, piknik masasının etrafında toplanan, diğer çift olduğunu düşündüğüm iki kişi gördüm. Biri uzun saçlı ve dövme, diğeri ise gözlüklü ve daha kısa boyluydu. İkisi de gülümsüyor ve eğleniyorlardı.

"Aman Tanrım, bu Izzy."

"*Bu gerçekten Izzy!*"

Durup döndüm. Yan yana yürüyen ve hatırladığım halleriyle çok benzeyen Kai ve River'ın anneleriydi. May, şortla biten soluk sarı bir takım elbise giymişti ve gri saçları, Kai'ninkiyle neredeyse aynı kesimde, sıkı bir şekilde kesilmişti. Yanında, Chris, omuzlarından aşağıya dökülen bukleleri ve yürürken sallanan birkaç renkli kolyesiyle, dalgalı mavi bir elbise içinde gülümsüyordu.

"Vay canına, sensin!" dedim, yüzümde geniş bir gülümsemeyle ortaokul anıları beynimi doldurdu.

"Bilim alanında mı çalışıyorsun?" diye sordu May hemen, göğsüme hafifçe dokunarak. "Sevdiğin işi yaptığını söylemelisin."

"Bilim alanında olmak zorunda değil tatlım," diye güldü Chris.

"Ama onun zihni buna uygun!"

"Ben botanikçiyim!" diye araya girdim gülerek. "Yerel bir koruma projesinde çalışıyorum. Hatırladığın için teşekkürler."

"Elbette, canım," dedi Chris ve beni kucakladı. "Nasıl unutabiliriz ki?"

Onun bu kadar samimi bir şekilde söylemesi, beni onların ailesinin tanıdık sıcaklığına geri çekti.

Çocukken River'a bu kadar takıntılı olmam şaşırtıcı değil. Babamın benim mesleğimi hatırladığını sanmıyordum, çünkü yıllardır bu konuyu hiç sormamıştı, ama Chris ve May, son konuşmamızdan on beş yıl sonra bile beni ve ilgi alanlarımı hatırlıyorlardı.

"Antarktika'daki bir araştırma çalışmasından yeni döndük," dedi May, hepimiz partiye doğru yürümeye başladığımızda. "Tabii ki orada botanik pek yok. Güneş rüzgarları ve manyetik alanlar üzerinde çalışıyorduk ve..."

"Tamam," dedi Kai gülerek. "Bilim konuşması başlamadan önce annelerimden düzgün bir merhaba alabilir miyim?"

Annelerim onu iki yandan kucaklayarak sarılınca gülümsedim. Geçen hafta Pittsburgh'da olduklarını biliyordum ve araştırma programlarından anladığım kadarıyla, istedikleri kadar sık bir araya gelemiyorlardı.

Yavaşça partiye doğru ilerledik. Herkes Kai'ye merhaba demek istiyor gibiydi. Kendinden emin ve nazikti, sürekli sorular soruyor ve göz teması kuruyordu. Kibar davranıp beni sürekli tanıtmaya rağmen, onun yanında sessiz kaldım.

Bu beni pek rahatsız etmedi. En sevdiğim kalabalık, arkama yaslanıp dikkat çekmeden dinleyebileceğim kalabalıktı.

Ama yaklaşık bir saat boyunca, söylediğim tek kelimeler "*Izzy, tanıştığımıza memnun oldum*" ve "*Hayır, biz sadece arkadaşız*" gibi görünüyordu.

Sonuncusunu söylemek özellikle zordu. İki kez, cümlenin sonunda sesim neredeyse çatlıyordu.

O çok yakışıklıydı ve bunun gerçek bir randevu olduğunu varsaymak çok, çok hoştu.

Kai, birkaç iş arkadaşı uzaklaşırken bana göz ucuyla baktı. "Üzgünüm, umarım tanıtımlar yakında biter."

"Sorun değil," dedim hemen. Elbette, gergin bir şekilde parmaklarımı arkamda birbirine doluyordum ve yanlış bir şey söyleyeceğimden paranoyaklaşmıştım. Ama bu yeni bir şey değildi. "Bunun sağdıcın görevinin bir parçası olduğunu anlıyorum."

"En azından bu işte molalarım var. Benimle dere kenarına yürümek ister misin?"

"Tabii!"

Heyecanımdan utanmamaya karar vererek, küçük şarap kadehimi aldım ve Kai'yi takip ederek kalabalıktan uzaklaştım. Güneş batıyordu ve ağaçlar o kadar yüksekti ki, gölgeler uzanıyordu.

"Daha fazla unutma beni çiçeği," dedim, beyaz çiçeklerden birini işaret ederek.

Kai çömeldi ve çiçeğe yakından baktı. "Onu koparabilir miyim? Yoksa bu doğayı korumaya aykırı mı olur?"

Gülerek, "Toplayabilirsin. Bunlar her yerde var," dedim.

O da öyle yaptı, sonra ayağa kalkıp çiçeği bana uzattı. Sapı parmağıyla başparmağı arasında sıkışmış, narin beyaz yaprakları güneş ışığını karşılayarak açılmıştı. "Al," dedi, dudaklarında samimi bir gülümsemeyle çiçeği bana uzattı. "Geldiğin için tekrar teşekkürler."

Kaslarım titredi. Çiçeği alırken parmaklarım onun parmaklarına değdi. "Benim için zevkti," dedim, parmaklarımın arasında çiçeği çevirerek.

Düz, gri kayaların üzerinden akan dere, bir su birikintisi oluşturacak kadar yüksekte, şırıldayarak akıyordu. Kalabalıktan uzaklaşınca, biraz daha rahatlayabildim ve Kai'yi sessizce hayranlıkla izlemek yerine, onunla birlikte orada olmanın tadını çıkarabildim.

Belki birazcık hoşlanmak sorun olmazdı. Küçük bir çiçekle küçük bir hoşlanma, sonra da Pittsburgh'a geri dönecektik. Bunu kaldırabilirdim.

"Ofisteki herkesin bu kadar meraklı olduğu için üzgünüm," dedi. "Arabada da söylediğim gibi, ben pek çıkmıyorum. Beni biriyle gördüklerinde hepsi şok oluyor."

Şarabımdan bir yudum aldım. "Açıklama yapmana gerek yok. Seni arkadaşlarımla tanıştırsaydım, muhtemelen sana milyonlarca soru sorup, sonra da haftalarca bunu konuşturlardı."

Kai güldü. "Instagram'a katılmayı kabul etmeden önce Leo'nun benim için çevrimiçi bir flört profili oluşturduğunu yakaladığımı söylemiş miydin?"

"Oh hayır! Bundan nefret etmiş olmalısın."

"Kesinlikle," diye onayladı. "Bir gün gizlice boyumu ölçmeye çalıştığında bir şeyler döndüğünü anlamıştım."

"Arkadaşım Jo o kadar ısrarcı değil, ama yemin ederim, bana kendimi ortaya koymam gerektiğini söylemeye takıntılı, bu ne anlama geliyorsa."

"Şimdi ikimiz de Instagram'da belgelenen çok halka açık bir randevudayız. Bu bize biraz huzur ve sükunet sağlar, değil mi?"

Parmaklarımın ucunu birleştirdim ve havaya kaldırdım. "Umarım."

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Randevuyu sanki gerçek bir randevuymuş gibi konuşuyorduk, düğüne katılmak için uygun bir yol değil.

Gözlerimi indirdim, onun bakışlarıyla karşılaşırsam kendimi ele vereceğimden korktum ve yakasının boynuna değdiği yere bakakaldım. Düzgün bir şekilde tıraş olmuştu ve çenesinin hemen arkasındaki pürüzsüz cildini dilimle okşamak nasıl bir his olurdu merak ettim.

Kai küçük bir adım attı. Parmaklarımla çiçeği çevirdim ve titrek bir nefes verdim. Bu başka birinin hayatı olsaydı, o anda eğilip beni öpebilirdi.

Başka biri olsaydım, onu öpmek için cesaretim olabilirdi.

Bunun yerine, gözlerimi tekrar yukarı çevirdim ve o geri dönüp uzaklaşırken bakışlarını son bir kez yakaladım. "Düğün partisi için küçük bir akşam yemeği var. Gidelim. Bugün iki kez geç kalmak istemeyiz."

"Tabii," diye başımı salladım. "Sonra buluşur muyuz?"

Yarı gülümseyerek geri döndü. "Sen benim randevumsun," dedi ve elini koluma koydu. Pazıma sıkıca ve sabit bir şekilde tuttu ve tüm vücudum tepki verdi, sanki sinirlerim canlanmış gibiydi. "Bu hafta sonu benimlesin."

"Tamam," dedim. "Hadi gidelim!"

Kalan şarabımı bir dikişte içtim, sonra randevumun peşinden partiye döndüm, bir elimde minik bir çiçek, kalbimde hızla kontrolden çıkan bir aşk.

BÖLÜM SEKİZ

LEO'DAN BİR BİRA KABUL ETTİM, sonra soğuk şişeyi şakağıma dayadım. DJ pavyonun altında çalışmaya başlarken, Izzy ve River ile birlikte partinin kenarında, piknik masasında oturuyorduk. Ay çıkmıştı ve orman ile kulübelere gümüş bir ışık saçıyordu.

Yavaşça bir yudum aldım. Daha sonra araba kullanmam gerektiği için içebileceğim tek içki buydu ve tadını çıkaracaktım.

"Kimsenin bana prova yemeği konuşması yapmam gerektiğini söylemediğine inanamıyorum." "Tabii ki," dedi Leo otururken ve bira kutusunun kapağını açtı. "Ben bile bunu biliyordum."

"Hazırlık yapma fırsatım olmadan konuşmaktan nefret ediyorum," diye mırıldandım ve şişeyle Leo'ya işaret ettim. "Ofisteki gibi sana yaptırmalıydım."

"Kendi sağdıç konuşmasını yapamaz, Kai," diye mırıldandı River. "Bu düğünde bile bu çok fazla."

"Harikaydın," diye cesaretlendirdi Izzy.

"Evet," dedi River, neşelenerek. Başını yana eğdi ve uzun saçları omuzlarına düştü. "Tatlı ve özlüydü. Senden başka bir şey beklemiyorduk."

Yüzünde memnun bir gülümseme olan Izzy'ye baktım. Yoğun bir günün ardından onun yanında oturmak ve ona dönmek iyi geliyordu. Düğün beni çok zorladı ve iş yerinde nasıl gülümseyeceğimi ve nazik davranacağımı bilsem de, ev sahipliği yapmak yorucuydu.

Ama Izzy ile bir dakika vakit geçirdiğimde, onun rahatlatıcı varlığına kapıldım ve gerçekten rahatladım.

Konuşma sırasında ona bir bakış atmak bile işleri biraz kolaylaştırıyordu.

Belki de dūęünlerin insanları romantik ya da en azından biraz azgın hissettirmesi gereken o klişeleşmiş şeydi. Ama Izzy'ye karşı hislerim sağlamlaşmıştı ve ondan sadece arkadaşlıktan daha fazlasını istediğimi biliyordum.

Onu kollarıma almak ve vücudumda onun sıcaklığını hissetmek istiyordum. Gerçek hayatta en son ne zaman birine karşı böyle hissettiğimi zar zor hatırlıyordum.

Ve Izzy'nin de daha fazlasını istediğinden oldukça emindim. Sadece onu nasıl açığa çıkaracağımı bulmam gerekiyordu. Diğer insanlar etrafta olduğunda ortadan kayboluyordu ve onu nasıl geri çekebileceğimi hala bilmiyordum.

Cass'in grubu pavyonun yakınında akort yapmaya başladı. Konukların çoğu çoktan glamping alanına gitmişti ve Cass'in nişanlısı Leo'nun kardeşi Shawn ile yatmaya gitmeden önce sadece birkaç popüler dans şarkısı çalacağını biliyordum.

"Benimle birlikte önden izlemek ister misin?" diye sordum Izzy'ye.

"Tabii," diye cevapladı. Son lokmayı ağzına attı. "Gidelim."

Cass, Shawn'a bir Prince şarkısı ithaf ederken kalabalığın kenarında bir yer bulduk ve diğer damatlar sahneye çıkıp ön tarafta dans ederken biz de onlarla birlikte tezahürat ettik. Oradaki herkes kadar mutluydum, ama bir an için içimde bir hüzün belirdi.

Konuşmamın başında sözlerimden tökezlememe neden olan aynı hüzün gibi bir şeydi. Kardeşim ve en iyi arkadaşım birlikte hayatlarının yeni bir sayfasını açıyorlardı ve onları kaybetmiyor olsam da kalbim yine de acıyordu.

Yalnız değildim, karar vermiştim, ama biraz yalnız hissediyordum.

Ebeveynler dans pistine çıktılar ve annelerim dūęün davetlilerinden birkaçıyla birlikte dönüyorlardı. Izzy'ye döndüm ve onun kalçalarını bir yandan diğer yana salladığını gördüm.

Bu hareket beni etkiledi. İnce kalçalarının sevimli poposunun kıvrımlarıyla birlikte sallanışına hayran kaldım ve penisim buna tepki olarak sertleşti.

"Dans etmek ister misin?" diye nazikçe sordu.

Onun kalçalarına baktığımı fark ettim ve gözlerimi onun bakışlarına çevirdim. "Oh, evet," diye cevapladım. Benim kalçalarım da sallanıyordu, aniden onun ritmine uyum sağladı.

ritmine uyum sağladı. "Bana katılır mısın?"

Izzy başını salladı ve gözlerindeki hevesli parıltı beni memnun etti. Şarkı değişti ve Cass'in grubu David Bowie'nin "Starman" şarkısını çalmaya başladı, Cass ise davulların arkasından şarkıyı söylüyordu. Izzy ve ben ortada bir yer bulduk, tüm arkadaşlarım ve ailem etrafımızda duruyordu ve dansa başladık. Izzy kollarını vücuduna yakın tutuyordu ve diğer dansçılara bakarken biraz gergin görünüyordu.

Yine de, hareketlerinde bir şeyler çok doğrudu. Onunla ilgili birçok şey çocukluğumuzdan beri tanıdık, ama dans edişi, tam olarak anlayamadığım farklı bir şeyi hatırlatıyordu.

Her neyse, ben de eğlenceye kapıldım. Kalçalarımı sallayarak onun ritmine uyum sağladım ve o da gevşemeye başladı.

Elimi uzattım ve koluna koydum, sonra parmaklarımı kolunda aşağı doğru kaydurdum ve o da tamamen gevşedi. Birlikte hareket etmeye başladık ve onun hareketlerini içgüdüsel olarak tahmin ettiğime yemin edebilirim, tıpkı onun adım attığı gibi adım atıyordum.

Bu çok iyiydi. Sadece dans edecek birinin olması değil, bundan daha fazlasıydı.

O Izzy'di. Dudaklarındaki gülümseme ve ona bu kadar kolay güvenilebilmemdi. Bu kadar küçük yaştan beri birbirimizi tanımak, onun hayatına özel bir bakış açısı kazandırıyor, ama yıllarca ortadan kaybolduktan sonra, ben de yepyeni bir insanı tanıyordum.

Daha yakın dans ettik. Çenesindeki gamzeye hayran kaldım. Kostümlü sevgilimin gamzesinden bile daha seksi olduğunu düşündüm, ama oldukça benzerdi.

Tabii ki böyle şeyleri karşılaştırmamam gerekirdi.

Ama birbirimize yaklaşıp durduğumuz ve benim arzularım arttıkça bunu fark etmemek zordu.

Şarkı bitti ve herkes alkışladı. Müzik durduğunda, ayaklarımızın birbirine değdiğini ve onun kokusunu alabildiğimi fark ettim.

Başka bir şarkı boyunca dans ettik, birbirimize gittikçe yaklaşıyorduk ama neredeyse hiç temas etmiyorduk. Orkestra çalmayı bitirdiğinde, damatların hepsinin yatmaya can attığı belliydi ve ben de geceyi bitirmek için bir bahane bulduğuma sevindim. Yorucu bir gün olmuştu ve Izzy'nin de benim kadar yorgun olduğunu tahmin edebiliyordum.

Ayrıca, herkesin önünde böyle dans etmeye devam edersek, annelerim kahvaltıda milyonlarca müdahaleci soru soracaktı.

IZZY ve ben, bizim için ayarlanmış olan kulübeye giden yolu takip ederek küçük toprak yoldan ilerledik. Ana salondan uzakta hava karanlıktı ve camlar açıkken gece esintisi serin ve ferahlatıcıydı.

"En son ne zaman dans ettiğimi hatırlamıyorum," dedi Izzy, gözleri pencereden dışarıya bakarken. "Çok eğlenceliydi."

"Silver Lining'in etkinliklerinde yılda iki kez halka açık yerlerde dans etmek zorundayım. Bir sürü müşteri izlemeden dans etmek güzeldi."

"Bu arada, Instagram gönderisi nasıl gidiyor?"

Kulübeye vardım, Subaru'yu park ettim ve telefonumu aldım. "Bir bakalım. Bir sürü beğeni ve Leo'dan çok coşkulu bir yorum var. Sanırım bu iyi bir şey."

Arabadan indik. Küçük kulübe, küçük bir verandası, sivri yeşil çatısı ve iki büyük penceresi ile tepenin yamacına yerleşmişti. Rahat görünüyordu ama mahremiyetimizi koruyacak kadar da büyüktü.

Arkaya gidip iki valizi de aldım. "İyi dans ediyorsun," dedim ona. "Sevimli."

Izzy kulübeye doğru yürürken bana bir bakış attı. "Teşekkürler. Sen de."

Bu küçük iltifatlar bile beni gülümsetmeye yetti.

"Belki kulübede başka bir fotoğraf çekmek için iyi bir yer vardır," diye ekledi.

İçeride, ahşap zemine serilmiş muhteşem eski halılar, yüksek tavanlar ve her yere dağılmış rustik-şık mobilyalarla kesinlikle iyi yerler vardı.

"Oh," dedim içeri girerken. "Hepsi tek bir oda."

"Duş bu mu?"

Izzy köşeyi işaret etti, orada bir duş kabini lavabonun yanında taş zeminin üzerinde duruyordu. Mutfak alanından görünmesini engelleyen küçük bir bölme vardı, ama yine de açık kabine maruz kalıyordu.

Şaşkınlıkla gözlerimi kırpıttım. Sadece bir yatak vardı ve onun karşısında birkaç koltuk ve koltuk vardı. Ama en büyük sorun o kadar yoğun bir şekilde aklımı meşgul ediyordu ki, geri kalanını bile düşünemiyordum.

Yatağın yanındaki komodinin üzerinde duran telefona gittim ve tesisin resepsiyonunu aradım. "Merhaba, 6 numaralı kabindeyim. Tuvaletin nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Gerçekten dehşete kapılmış görünen Izzy'ye baktım. Resepsiyondaki kişi bir dakika boyunca bana rustik kabinlerin düzenini açıkladı, görünüşe göre burası da öyle bir yerdi.

Telefonu kapattım. "Arkada özel bir tuvalet var."

"Oh, şükürler olsun." Izzy sonunda valizini bıraktı. "Bu koltuklardan birinde uyuyabilirim," dedi, eliyle işaret ederek. "Senin zahmetine girmen gerekmez."

Kaşlarımı çattım. Loveseat koltuklar ikimiz için de çok küçüktü, özellikle de uzun bacaklı Izzy için. "Yatağı paylaşmak ister misin? Yeterince büyük."

Birbirimize baktık, sonra ikimiz de yatağa baktık. Onun evet demesi gerektiği hissi içimde alevlendi. Artık kalabalıktan uzak olduğumuz için, onun sevimli, geeky çekiciliğine karşı ilk tepkim yeniden alevlendi.

"Tabii," diye cevapladı Izzy. "Teşekkürler."

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Dere kenarında ve dans pistinde, onu öpmem gerektiğini hissetmişim. Ve şimdi, yanaklarında beni baştan çıkaran hafif bir kızarıklık görebiliyordum.

Yerlerimiz değişmiş olsaydı, Leo ya da River muhtemelen onu soyup soğana çevirirdi. Muhtemelen arabada flört etmeye başlar, akşam yemeğinde duygularını itiraf eder ve dans pistinde ilk öpücüklerini paylaşırlardı.

Ama bu benim tarzım değildi ve Izzy'nin de öyle olmadığını hissediyordum. Onu utangaçlığından kurtarmak için cesur ve atılgan bir hamle değil, nazik bir çaba gerekecekti. En azından hemen değil.

"Üstümü değiştireceğim," dedi Izzy, çantasına doğru başını sallayarak. "Tamam," diye cevapladım. "Ben dişlerimi fırçalayacağım."

Lavabonun önünde, sırtımı kabinin geri kalanına dönerek durdum. Arkamda, onun soyunduğunu duydum ve bu ses hayal gücümü ateşledi. Onun orada, yarı çıplak ve sadece birkaç adım ötede durduğunu bilmek, neredeyse dayanılmazdı.

Normalde, azgın hissettiğimde, aceleyle kaçır ve sevgilimi internette bulmayı umardım. Ama bunun son derece kaba bir davranış olmasının yanı sıra, kardeşimin düğününde tuhaf seks sırrımı ortaya çıkararak kendimi küçük düşürmek istemiyordum.

Bu tür şeyler yıllarca aklımdan çıkmazdı. "Bitti."

Döndüğümde, kesilmiş bir eşofman altı giymiş olarak orada duruyordu. İnce, soluk kumaş neredeyse dizlerine kadar uzanıyordu ve eski tişörtü yukarı kalktığında soluk tenini gösteren bir şekilde kalçalarından sarkıyordu.

Kahretsin, o kadar tatlıydı ki.

Ve ben kesinlikle hiçbir şey denemeden yatağa gidecektim. Izzy, ona hak ettiği nezaketi gösterecek bir beyefendi hak ediyordu. Ve onun gidecek başka yeri olmadığına ona asılmak doğru bir hareket değildi.

Sadece daha sonra ona yaklaşmak için doğru yolu bulmam gerekiyordu. Izzy'nin yaklaşılmasını isteyeceği yolu.

"Bir dakika kitap okursam ışık açık kalabilir mi?" diye sordu, gözlüklerini çıkarırken. "Uyumama yardımcı oluyor."

"Sorun değil," diye cevap verdim. O arkasını dönerken, pantolonumu çıkardım ve hemen yatağa girdim, tek pijamam boxerimdi. "İyi uykular, Izzy. Geldiğin için tekrar teşekkürler."

"Evet, sen de, Kai."

Yoğun bir günün ve yoğunlaşan duygularımın etkisiyle başım dönüyordu ve Izzy'ye olan özlemim giderek artıyordu. Ama o kitabını açar açmaz yorgunluk beni ele geçirdi ve onun sallanan kalçalarının görüntüsü hayalimde dolaşırken huzur içinde uykuya daldım.

BÖLÜM DOKUZ

KAI'NİN ERGİNEK OLMUŞTU ve popoma baskı yapıyordu.

Bu bir gerçektir. Bir dakika önce derin uykudaydım, bir dakika sonra Kai'nin sert penisi bana sürtünerek beni uyandırdı.

Ve benim de pijamalarımın içinde sertleşmiş penisim ağrıyordu, ki bu şaşırtıcı değildi. Kai'nin nefesi ensemdedi ve ben onun vücuduma dolanmış kolunu tutuyordum.

Kai yumuşak bir şekilde horluyordu, tamamen bayılmıştı. Onun tarafından böyle tutulmak çok, çok iyi geliyordu. Vücudumuz birbirine kıvrılmıştı, ayak parmakları ayak bileklerimin arkasını gıdıklıyordu.

Sonsuza kadar öyle kalmak istedim. O sıcak hissin içine dalmak istedim. Birinin beni öyle tutması yıllar olmuştu ve içimden gelen bir ihtiyaçtı.

Ama asıl olarak, o uyanmadan kaçmak istiyordum. Muhtemelen onu gece böyle kendime çeken bendim, diye düşündüm, ve uyanıp paniğe kapılırsa ya da beni iterlerse bununla başa çıkamayacağımı biliyordum.

Kai kıpırdadı ve panik içinde yuvarlandım, sonra sert ahşap zemine düştüm.

"Aman Tanrım," dedi, gürültüyle birden doğruldu. "İyi misin?"

Oturdum. Normalde çok düzgün taranmış olan saçları, arkada sevimli bir şekilde dışarı çıkmıştı.

"İyiyim. Sadece, şey, uyanıyorum." Ayağa kalktım ve köşedeki küçük mutfak köşesine doğru gittim. "Hemen kahve ister misin?"

"Tabii, teşekkürler." Üzerindeki çarşafı düzeltti ve esnedi. Yüzündeki gevşek, uyuklu ifade beni öldürüyordu ve

O pencereden dışarı bakarak uyanırken, ben kahve makinesine dikkatimi vermeye çalışıyordum.

Nasıl oluyor da her zaman bu kadar iyi görünebiliyordu?

"Bu sabah yürüyüşe çıkmak ister misin?" diye sordu Kai. "Sanırım bir patika var.

Ne dersin?"

"Evet. Buralarda ne tür bitkiler yetiştiğini görmek isterim."

Kai güldü. "Bu çok güzel. Ben bitkileri tanımayı pek bilmiyorum.

Bu bölgede çok çalıştın mı?"

"Biraz," diye cevapladım, dolapları karıştırarak bardak ararken. "Bu ormanlar neredeyse yok olmuştu ve arazinin çoğu 1800'lerde kesilmişti. Ancak çevreciler, felaket noktasına gelmeden ormanları kurtarmayı başardılar ve geçen yüzyılda birçok yeniden büyüme oldu."

"Bitkilerin yeniden büyümesini izlemek güzel olmalı."

Kahveyi dökerken kaşlarımı çattım. "Keşke biraz daha fazla geri gelseydiler, ama evet, ilerleme kaydettiğimizde heyecan verici oluyor." Başımı kaldırdım. "Krema mı, şeker mi?"

"Sadece siyah."

Ona kahvesini getirdim ve kısa sürede ikimiz de güne hazırlanmaya başladık. Kai yumurta pişirdi ve ikimiz de sırayla duş alıp giyinirken diğerimiz duvarlara bakarak zaman geçirdik.

Önceki gece tanıştığım grup çok rahat insanlardı. Kalabalığın içinde yolumu bulmak konusunda eskisi kadar stresli değildim.

Özellikle de Kai ve ben birlikteymişiz gibi hissettiğim için. Tüm arkadaşları ve ailesi etrafında olmasına rağmen, bana atıştırmalık ve içecek getirip, bir şeye yardım etmek için ortadan kaybolduğunda bana haber vermeyi ihmal etmedi. Onun sadece iyi bir adam olduğunu ve muhtemelen her randevusunda böyle davrandığını biliyordum, ama o böyle davrandıkça, fantezilerim benden uzaklaşıyordu.

Bir başka Instagram fotoğrafı çektikten sonra, ki bu çok erkek arkadaşça bir hareketti, oradan ayrıldık. Düz yol, uzun ağaçların arasından kıvrılarak bizi küçük bir dereye götürdü. Kai ve ben takım elbiselerimizin üzerine spor ayakkabı giymiştik, resmi ayakkabılarımız sırt çantamdaydı. Onun bordo takım elbisesi, dar kesimli, şık bir tasarımcıya ait gibi görünüyordu, ben ise yüksek lisans mezuniyet törenim için kendime ödül olarak aldığım zeytin yeşili takım elbiseyi giymiştim.

"Doğa yürüyüşlerini her zaman sevmişsindir," dedi Kai. "Bunu yapabileceğin bir iş bulman çok güzel."

"Evet," diye onayladım. "Çok seviyorum. Kendi halkla ilişkiler şirketimi falan yönetmiyorum, ama kendi alanımda keyifli bir işim olduğu için mutluyum."

"Asıl önemli olan budur. Ve beni fazla övmeyin. Üniversiteden mezun olduktan sonra normal bir işe girecektim, ama Leo kendi işimizi kurmamız için beni ikna etti."

Bu mantıklıydı. Kai, bu kadar riskli bir şeye kalkışacak türden biri olmak için her zaman biraz fazla temkinli görünüyordu. "Bunu yaptığına memnun musun?"

Gülümsedi. "Evet," dedi. "Mutluyum. Özgürlüğü seviyorum ve kendi işimizi kurduğumuz için gurur duyuyorum." Etrafına bakındı. "Bu orman hakkında daha fazla bilgi verir misin?"

Soruyu takdir ettim. "Biz ormanın kenarındayız, bu yüzden kalan eski ağaçların çoğu çok daha derinde. Oradaki hemlock ve beyaz çam ağaçları devasa. Ormanlarda göller, çayırlar, tepeler ve nehirler gibi beklediğiniz her şey var. Çok sayıda geyik, su samuru, alabalık ve bazı ayılar var. Bugünlerde oldukça mutlu bir ekosistem."

"Ve siz de bu durumun devam etmesine yardımcı oluyor musunuz?"

"Deniyorum. Ben tek başımayım. Biz esas olarak bölgemizde olan biteni takip ediyoruz ve tehlike altındaki türler gördüğümüzde bunu belgeliyor ve bilgileri doğru kişilere aktarıyoruz."

"Artık bu bölge hakkında çok şey biliyorsunuzdur."

Bir ağacın yanından geçerken parmaklarımla ağacın kabuğunu okşadım. "Öğreniyorum, ama keşfedilecek her zaman daha çok şey var. Gerçekten yürek burkan bir şey, yerli halk olan Susquehanna'ların kolonileşme sırasında hepsinin öldürülmüş olması. Bu trajediden ve ardından gelen ağaç kesimlerinden dolayı, buradaki orman çok fazla hüznü taşıyor ve çok fazla bilgi kayboldu. Ama koruma alanında çalışmak böyle bir şey. İşlerin daha iyiye gitmesi için çalıştığını biliyorsun, ama aynı zamanda çok fazla kayıp da görüyorsun."

Kai'ye baktım ve utanarak, aslında niyetimden çok daha fazla şiirsel konuştuğumu fark ettim. Sessiz bir sabah, ağaçlarda cıvıldaayan kuşların arasında yürürken kendimi kaybettim. Sanki saha çalışması yaparkenki gibi hissettim ve düşüncelerim kolayca akıp gitti.

"Bu çok karmaşık bir duygu olmalı," dedi, sesi sakın ve sıcaktı. "Bu işi yaptığın için teşekkürler. Bunun hepimiz için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

Sıcak bir rahatlama sinirlerimi gıdıkladı. Bazı insanlar benim yaptığım işi duyduklarında, vahşi yaşamı incelemek anlamsız ve aptalca bir şey gibi tepki verdiler, sanki gerçek bir kariyere geçmeden önce sadece bir süreliğine yapmam gereken bir şeymiş gibi. Kai

, yaptığım işin değerini hemen fark etmesi ve sağlıklı bir ormanın herkesin yararına olduğunu bilmesi güzeldi.

Bilim anneleri, diye düşündüm.

Sanki uyanınca ereksiyonunu sırtıma bastırması, büyük bir aşkın tırmanmasına neden olmak için yetmezmiş gibi.

İkimiz de birbirimize göz ucuyla baktık. Hava taze ve temizdi ve Kai bana gülümserken ışık onun yanaklarında dans ediyordu.

Bu, onunla flört etmek için doğru zamandı. Bu tamamen zararsız ve eğlenceli olabilirdi ve bunu yapabileceğimi biliyordum çünkü kostümlerimle internette oynarken çok flörtözdüm.

Sadece o enerjiyi kanalize etmem gerekiyordu.

Önemli bir şey değildi. Maske takmışım gibi davranmam yeterliydi.

Ağzımı açtığımda, Kai'nin omzuna bir şey sıçradı. Şoktan ağzı açık kaldı ve üstümüzdeki ağaçlardan bir kuş ötmeye başladı.

"Bir kuş ceketime pisledi, değil mi?"

Ben yüzümü buruşturdum. "Evet, kuş pisliğine benziyor." O da aşağıya baktı ve kaşlarını çatı.

"Lanet olsun."

"Hey, Izzy ve Kai!" Shawn köşeyi döndüğünde ikimiz de döndük. "Günaydın! İkiniz de erken çıkmışsınız."

"Bir kuş ceketime pisledi," diye cevapladı Kai düz bir sesle.

Shawn yüzünü buruşturdu. "Erken kalkan yol alır, galiba."

Hepimiz güldük. "Gidip bunu halletmeliyim," diye mırıldandı Kai. "Git sen. Ben randevunun güvenli bir şekilde gelmesini sağlarım," dedi Shawn.

Kai küfrederek aceleyle uzaklaşırken, dönüp birbirimize gülümsedik. Shawn ve ben önceki gece pek konuşma fırsatı bulamamıştık, ama onun enerjisiyle anında bağ kurdum. Sevdiğim bir yer olan Allegheny Gözlemevi'nin tişörtünü giyiyordu ve güneş ışığı gözlüklerinden yansıyor.

"Düğün günün kutlu olsun," dedim yürürken. "Teşekkürler! Çok heyecanlıyım. Sadece dışarı çıkıp kafamı boşaltmam gerekiyordu Bu tür şeyler beni gergin yapıyor." Ellerini salladı, sonra bana kocaman bir gülümseme attı. "Kai ile iyi vakit geçiriyor musun?"

Hemen kızardığımı hissettim. "Evet, eğleniyorum."

"Güzel." Kendi kendine mırıldandı, sonra bir kez zıpladı ve gerginliğini biraz attı. "Biliyor musun, dün gece Cass ile konuşuyordum ve onun seninle dans edip eğlenmesini görmek ne kadar güzel olduğunu söylüyorduk."

Yutkundum. "Öyle mi?"

"Evet, kesinlikle." Ağırlığını bir yandan diğer yana kaydırdı ve bir şey söylemeye çalıştığını anlayabiliyordum. "Bu beni ilgilendirmez ama, bilirsin... Kai de iyi vakit geçiriyor."

Yüzüm kızarmış olmalıydı. Shawn çok nazik konuşuyordu; beni kırmamak için çok uğraştığı belliydi.

Ama belli ki o ve diğer çocuklar benimle Kai hakkında konuşuyorlardı. Ve bu durum beni korkutmak yerine, aslında biraz iyi hissettirdi.

Beni seviyor olmalılar, diye düşündüm.

O da beni seviyor olmalı. En azından biraz. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

Boğazım kurumuştı. Beni zor durumda bırakıp Kai hakkında ne düşündüğümü soracağından endişeleniyordum. Eminim yüzümden okunuyordu, ama bu kabul etmek istediğim anlamına gelmiyordu. "Evet?" diye cevapladım.

"Sen botanikçisin, değil mi?"

Şaşkınlıkla gözlerimi kırdım. "Evet, öyleyim."

Bir kez daha zıpladı, sonra yanıma indi. "Bu ağaçlar hakkında bana bilgi verebilir misin? Çünkü sınırlarımı yatıştırmak için gerçekten bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacım var."

Rahatlamış bir şekilde güldüm ve sırt çantamı düzelttim. "Güven bana," dedim. "Böyle bir soruyu cevaplamaktan her zaman mutluluk duyarım."

ONUNCU BÖLÜM

Prova yemeđi konuřmasına ek olarak, dűđűnde gerçekten dűřűnmediđim bir diđer řey de kalabalıđın űnűnde durup kendimi kontrol altında tutmak zorunda kalmaktı.

Çűnkű yeminler bařladıđı anda, benim için durum biraz riskli hale geldi.

Sevdiđim insanların birbirlerine ařklarını ilan etmelerini gűrmek bir řeydi. Shawn ađzını açıp konuřmaya bařladıđında bu beni etkiledi. Ama sırayla hikayelerini paylařırken, ara sıra gűneřin űzerinde yűzen yumuřak gri bulutlar için minnettar oldum.

Daha az ışık, gűzlerimdeki yaşları gizlemeye yardımcı oldu. Etrafına banklar serpiştirilmiş açık bir çayırda, űzellikle duygularını gizlemeyi seven bir adam olarak, oldukça ağlamaklı hissetmeye başlamıştım.

O anda, diğer erkekler gibi bir şeyi ne kadar istediğimi kendime itiraf edebildim. Romantik ihtiyaçlarımı aklımdan çıkarmaya ve bir ilişki zamanı geldiğinde kendiliğinden olacağını varsaymaya o kadar alışmıştım ki.

Ya da gelmeyeceđini. Otuz yıl boyunca hiç ařık olmadıđım için, benim için de kalıcı bekarlık kartlarında yazıyor olabileceđini dűřűnűyordum.

Ama evremdeki insanların iliřkilerine gittikçe daha fazla bađlandıklarını gűrűnce, hayatımda eksik olan řeyi farklı bir řekilde hissettim. Arkadařlarım benim de űzlediđim mutluluđu, arkadařlıđı ve bađlılıđı bulurken, ben burada tek bařıma kenarda duruyordum.

Koltuklardan izleyen Izzy'ye baktım. Iřıl ıřıl parlıyordu ve bana gűlűmsediđinde yanaklarında seksi bir gamze belirliyordu.

Nefes aldım. Ona bu kadar yođun bir řekilde dűnmek istememin sebebi ne olabilir? Dűđűn yűzűnden olmalıydı. Geçmiřte hořlandıđım kiřiler olsa bile, hiç kimseye karřı bu kadar yođun bir tepki hissetmemiřtim.

bu kadar yoğun bir tepki hissetmemiştim.

Onun hareketlerinde ve gülümsemesinde bir şey vardı. Ellerin de ne kadar zarif olduğunu fark etmeye başlamıştım.

River yeminini bitirdi. Mavi ve beyaz çiçeklerden bir çelenk yapıp boynuna takmıştı, Izzy'nin gösterdiği unutmama beni çiçekleri. Leo ile düğün öpücüğü için öne eğilirken çiçekleri parmaklarıyla okşadı.

Herkesle birlikte alkışladım ve kendimi o ana geri çektim. Ben de böyle bir tören istediğimi itiraf etmek beni şaşırttı, ama bu doğrudu. Daha küçük bir kalabalık tercih ederdim ve River'ın leylak rengi takım elbisesine ve saçlarına takılı kır çiçeklerine benzeyen bir şey giymeşdim.

Ama tören bittiğinde, kendime bir söz verdim. Artık beklemeyi bırakıp istediğim şeyin peşinden gitme zamanı gelmişti.

O akşamki resepsiyonda, bir an için Izzy'yi kaybettiğimi sandım.

Bir içki almaya gittiğimde onun güvende olacağını düşünmüştüm. Ben ayrıldığımda, annelerim onu hava durumu hakkında derin bir sohbete daldırmışlardı ve o da bunu çok seviyor gibiydi.

Yine de aceleyle geri döndüm. Günüm ev sahipliği ve sağdıçlık görevleriyle doluydu ve onun çok uzun süre yalnız kalmadığından emin olmak istedim.

Ya da belki de sadece onunla olabildiğince çok vakit geçirmek istiyordum? Bu kesinlikle olası bir ihtimaldi.

Geniş sedir salonuna göz gezdirdim. Büyük kapılar dışarıya açıktı ve serin bir esinti içeri giriyordu, yağmur yağacağına dair bir işaret.

"Kai, gel dans et!"

Döndüm ve bir grup sarhoş Silver Lining çalışanı Izzy'yi dans pistine sürüklediğini gördüm. Yüzünde zoraki bir gülümsemeyle ve kollarını yanlarında garip ve gergin bir şekilde tutarak onlara açıkça boyun eğiyordu.

Ama gözlerim onun kalçalarının sallanışına takıldı. Sert duruşuyla neredeyse hiç fark edilmeyecek kadar hafifti, ama o sallanışı her yerde fark ederdim.

Dans pistine koştum ve çalışanlar bana katıldığında alkışladılar. Hemen Izzy'nin yanına geçtim ve ona özür dilercesine gülümsedim. "Üzgünüm! Biraz fazla coşkulu olabiliyorlar."

Xavier bize doğru dans ederek geldi, koyu renk gözlerini parlak yeşil makyaj vurguluyordu. "Izzy'yi az önce sorguya çekiyorduk," dedi müziğin sesini bastırarak. "O da senin gibi, uzun zamandır kimseyle çıkmamış!"

Yüzümü buruşturdum. Sarhoş, dedikoducu çalışanlardan uzaklaşmanın zamanı gelmişti ve utangaç randevuma başka neler söylediklerini düşünmekten tüylerim diken diken oldu.

Parmaklarımı Izzy'nin koluna dokundum. "Dışarı çıkıp yıldızları izlemek ister misin?" Rahatlamış bir şekilde başını salladı. "Teşekkürler. Çok isterim."

Kalabalığın arasından geçtik ve River ile Leo'nun bizim çıktığımızı fark ettiklerini gördüm. Gün boyunca beni cesaretlendirmek için pek çok küçük yol bulmuşlardı, ortadan kaybolduğum için bana kızacaklarını düşünmememe gerek yoktu.

River'ın geceyi Leo'nun kucağında geçirdiği düşünülürse, zaten en kısa zamanda özel kabinlerine dönmek için can atıyor gibiydiler.

Izzy ve ben salonun arkasından çıkıp, düğünün yapıldığı çayirlara doğru yavaşça ilerledik.

"Hava sıcak," dedi Izzy, kendini yelpazeleyerek.

"Dans etmekten mi, yoksa meteorolojiden mi?" diye alay ettim.

Gülerek bana daha fazla açıldı. "Bir kez olsun, bilimsel konuşmalarım için özür dilemek zorunda hissetmiyorum. Annelerinin nasıl büyüdüğünü hatırlıyorum, buna alışkın olduğunu biliyorum."

"Doğru," diye onayladım. "Onları ebeveynim olarak sevmemin en sevdiğim yanlarından biri bu. Bana, başka türlü farkına bile varmayacağım şeyleri takdir etmeyi öğrettiler."

Babası hakkında soru sormaya başladım ama kendimi durdurdum. Izzy ondan hiç bahsetmemişti ve o adamın Izzy'nin hayatında hiç yer almadığını hatırladım.

Şu anda bu konuyu açmanın doğru zamanı değildi. Bu, onun gecesini mahvedebilirdi. "Aslında beni heyecanlandırmak için meteorolojiden biraz daha fazlası gerekir,"

gülerek cevap verdi. "Aşırı ısınmam için en azından biraz ekolojiye ihtiyacım var."

"Belki bu sabah bana tanıttığın bitkilerden bazılarını hatırlayabilirim. Bu işe yarayabilir."

Çayırın diğer ucunda, uzun, koyu renkli ağaçların yakınında durduk. Bir an sessizce orada durduk ve Izzy'nin ayak parmaklarıyla

"Beni tahrik etmeye mi çalışıyorsun, Kai?" diye sordu sonunda tatlı, utangaç sesiyle.

Biraz daha yaklaştım. "Seni kızdırmak isteyebilirim," diye cevapladım. "Kulağa hoş geliyor."

Hafif bir yağmur yağmaya başladı. Salonun içinden müzik sızıyordu, ama biz ışıkların ötesinde duruyorduk. Bu iyi ve doğru geliyordu, ben de son bir adım attım ve geceyi aşarak ona ulaştım.

Bu an gelmişti ve ben de onunla buluştum.

Elimi uzattım. Elimini yavaşça hareket ettirip parmaklarımla şakağından kulaklarının üstüne doğru okşadım. "Izzy," dedim yumuşak bir sesle.

Gök gürültüsü patladı ve bir an sonra yağmur şiddetini arttırdı. Soğuk esintiyle birlikte iri damlalar üzerimize düşerek yere sıçradı. Bu sürpriz karşısında şaşkınlıkla öne eğildim ve Izzy'yi hızlıca öptüm.

Dudaklarımı onun dudaklarına bastırdım. Elini yanağıma koydu ve ben onu daha sert öptüm, dilimi onun diline sürterek onu yanından tuttum.

Öpüşüyorduk. Öpüşüyorduk ve bu harika bir duyguydu.

Yağmur şiddetini artırdı, ağaçlara şiddetle vuruyordu. Sırılsıklam olmuşum ve ayrıldığımızda yüzümden su damlıyordu.

Yukarıda gök gürültüsü patladı. "İçeri!" diye bağırdım.

Düşünmeden elini tuttum ve ikimiz de salona doğru koştuk. Ayakkabılarımla ıslak çimlerde kayıp düştüm. Izzy beni yakaladı ve bir saniye sonra ikimiz de kayarken ben de onu yakaladım.

Salona geri girerken gülerek elini bıraktım. Islak saçları geriye yapışmıştı, bu da onu tam da seksi gösterecek şekilde komik bir görünüm yaratıyordu.

Izzy yüzündeki suyu sildi. Orada onu tekrar öpmek ve onu inlemeye zorlayabilir miyim diye görmek istedim.

Eminim çok hoş bir inilti çıkarırdı.

Ama bunun yerine saçımı düzelttim ve kendimi topladım. O, halka açık yerlerde sevgisini gösteren tiplerden değildi ve daha yeni açılmaya başlamıştı, onu korkutup kaçırmak istemedim.

"Sanırım bu, kulübeye geri dönme zamanı geldi demek."

Izzy elini saçlarının arasından geçirdi ve gülümsedi. "Evet," dedi flörtöz bir gülümsemeyle. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Sırılsıklam bir halde kulübeye koştuk. Yağmur hala aralıksız ve eşit bir şekilde yağıyor, ağaçların arasından sızıyordu.

Beni öpmüştü. Kai gerçekten beni öpmüştü. Dudaklarının benim dudaklarımın üzerine kapandığını hissedip dilimin ucunda onun tadını aldığımda, kendimi kandırmadığımı anladım.

Bu gerçekten oluyordu. O gerçekten benden hoşlanıyordu.

İkimiz de kapının yanında durduk, ayaklarımızın dibinde su birikintileri vardı. "Burada bekle," dedi ve ceketini çıkarıp dikkatlice sandalyenin arkasına astı. "Sana havlu getireyim."

Gömleğini çıkardı, ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı ve havluları almak için koştı. Ben de pantolonum ve göğsüme yapışan ıslak tişörtüm dışında tüm kıyafetlerimi çıkardım.

Kai geri döndü ve bana kabarık beyaz bir havlu uzattı, bir diğerini ise kafasının arkasına sürdü. "Al bakalım."

Elimde havluyla orada durdum ve gözlerimi kapattım.

Ben, internette flörtöz, seksi ve kendinden emin davranan kişiyle tamamen aynıydım. O halimi kulübeye taşıyıp Kai'ye karşı öyle davranmamam için hiçbir neden yoktu.

Ve onunla öyle olmak istiyordum. Yüzündeki ciddi ifadeyi eritecek kadar eğlenceli ve sevimli. Kendimi tutmak yerine kendim olabilecek kadar kendinden emin.

Gerçek.

Pantolonumun düğmelerini açtım ve pantolonumu çıkardım. Beyaz bel bandı olan mavi bir slip giyiyordum ve uyluklarımdaki kıvrıcık tüyler ıslak bir şekilde cildime yapışmıştı.

Kai pantolonunu çıkardı ve ikimiz de kendimizi kurulamaya başladık. Gözlerimi onun vücudunda gezdirdim. Siyah boxer şortu kalçalarına ve etli, bakması çok hoş olan uyluklarına yapışmıştı. O kendini kurularken arzumu alevlendi ve şortumun içindeki penisim kalınlaştı.

O çok seksi biriydi ve tüm hafta sonu boyunca sergilediği özgüven onu benim gözümde daha da seksi hale getirmişti.

Yağmur pencerelere vururken, Kai bir adım daha yaklaştı. Göğsü çıplaktı ve havlu omzuna asılıydı. Gözümün ucuyla, kalın ereksiyonunu gördüm.

"Seni tekrar öpebilir miyim, Izzy?"

Dudaklarımı ısırdım ve hafifçe başımı salladım. Kai öne çıktı ve beni kalçamdan tuttu. Kelimeler bulamayan ben, cesaretimi topladım, yüzünü tuttum ve onu öptüm.

Dudakları yumuşaktı ve sert dili ağzıma girip keşfe çıktı.

İkimiz de dudaklarımızı geri çektik ama yüzlerimizi birbirine yakın tuttuk. Beynim çaresizce araya girmek istiyordu, ama vücudum ona dokunmaya devam etmemi istiyordu. Ellerimi onun yanlarına doğru kaydardım, fırtınadan dolayı hala nemli olan cildinin sıcaklığını hissettim.

Kai ellerini kalçalarımdaya tuttu. "Sen çok seksisin."

Nefesim kesildi. "Evet," diye fısıldadım, sonra poposunu sıktım. "Sen de çok seksisin, Kai."

Beni döndürdü, sonra yataklara doğru yürümeye başladı. "Bütün hafta sonu bunu düşündüm," dedi, sonra boynumu öptü.

Titredim. Onun dokunuşu o kadar iyi geliyordu ki, şimdiden kısa devre yapıyordum ve beni sevdiğine dair onayları da aynı derecede güçlüydü. "Tabii ki," diye cevap verdim ve yatağa düşerken güldüm.

Kai'ye baktım. Kaşları çatılmış, neredeyse kırışmıştı ve bakışlarında açlık parlıyordu.

Beni bu kadar istemesi çok tahrik ediciydi. Bakışları vücudumu yakarken kasları gerildi. Üzerime atlayacak gibi görünüyordu ve bunu ne kadar istediğimi fark ettiğimde penisim seğirdi.

Seksi hissetmeye alışkın değildim, en azından saklanabileceğim bir kostüm olmadan.

Kai avucunu yanağıma bastırdı, sonra parmaklarını çeneme doğru kaydırды. Bacaklarım yere sarkmış, açık duruyordu ve o bacaklarımın arasına girdi. "Neyi seversin?" diye sordu.

Yutkundum ve gırtlığım sıçradı.

Böyle bir soruya nasıl cevap verilir ki? "Neyi severim?" diye yumuşak bir sesle tekrarladım.

Kai dudaklarını benim dudaklarıma değdirdi, sonra elini saçlarıma soktu. "Seni öpmek hoşuma gidiyor," dedi. "Başlangıç olarak."

Utangaçlığımdan onun sorusuna cevap veremedim, bunun yerine dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırdım, bacaklarımı onun bacaklarına doladım ve ikimizi yatağa çektim. Öpüşüp boğuşurken güldük.

Öpüşmek benim için sorun değildi, özellikle de bana ne kadar hoşuna gittiğini söyleyip duruyorsa.

Birbirimizi keşfettik. Parmaklarım onun kalçasının kıvrımlarını buldu, o da elini omurgamdan yukarı doğru kaydırıp ve boynumu yaladı. Dokunuşunun verdiği his çok yoğundu. Kai bana yaklaşıp üstüme çıkarken sinirlerim canlandı, hassas ve çıplak hale geldi.

Üstüne yuvarlandım ve kendimi onun uyluklarının üzerinde otururken buldum. Kai'nin dudakları şişmişti, saçları dağınıktı ve sersemlemiş, mutlu bir ifadesi vardı.

Tiştörtümün altını tuttum, kostümümün karakterini biraz çağrıştırarak sırtımı kavisledim ve tiştörtümü çıkardım.

Kai keskin bir nefes aldı. Tiştörtümü bir kenara attım ve yüzünde şaşkın bir ifade gördüm.

"Kai?"

İki kez gözlerini kırptı, sonra başını salladı. "Üzgünüm."

Sırtımı düzelttim, kendime olan güvenim azalmıştı. "Her şey yolunda mı?"

Bir saniye boyunca, yüzlerimiz açık ve geniş bir şekilde birbirimize baktık. Sanki zamanda askıda kalmış, bir balonun içinde yüzer gibiydik, nabzım endişeyle hızlanıyordu.

"Her şey yolunda," dedi Kai sonunda. Ayağa fırladı ve beni tekrar kendine çekti. Çıplak göğüslerimiz birbirine sürtündü, o da başımın arkasını tutup beni öptü. "O kadar seksisin ki, bir an kendimi kaybettim."

"Oh." Gülümsedim, endişelerim zevke dönüştü. "Sen de."

Beni tekrar öptü ve dudaklarını boynuma doğru indirdi. "Izzy Horvat'ın yatağında olduğuna inanamıyorum."

Onun sabit, düzgün sesinden adım duymak başımı döndürmeye yetti. Önceki tuhaf an kayboldu ve vücudumda bir sıcaklık hissettim.

Öpüşürken Kai'yi okşadım. Kalçalarını salladı ve ereksiyonunu benim sert penisime bastırdı. Üstünde, penisimi sertçe bastırdım ve dudağını ısırdım.

"Siktir," diye inledi Kai. "Gerçekten doğru bir şekilde büyümüşsün, biliyor musun?"

Gülerek onun pazılarını tuttum ve kalın kaslarının gerildiğini hissettim. "Sen de öyle. Ben bütün paketin büyük hayranıyım." Avuçlarımı göğsüne sürükleyip bastırarak, penisimi tekrar onun penisine sürttüm.

Yanan zevkin serbest kalması, daha fazlasını hissetme isteği ile aynı anda alevlendi. Bu, internetten asla elde edemeyeceğim bir şeydi.

Meşe kokulu kolonyası, teri, yağmur kokusu ve kalçalarımın üzerinde parmaklarının zonklayan baskısı.

Ve mükemmel penisi. Sıkı siyah boxer şortunun içinde sertleşmiş ve ben onun uzunluğuna süründüğümde elektrik gibi.

Dışarıda gök gürültüsü patladı, kabin içinde yankılandı. "Sana dokunabilir miyim?" diye sordu Kai.

Nefesim kalp atışlarımla birlikte kesildi. Aşağı baktım. Penisim iç çamaşırlarımın pamuğuna baskı yapıyordu, serbest bırakılmak için yalvarıyordu.

Zirveye ulaşmadan önce çok uzun süre dayanamayacağımı biliyordum. Ama Kai'ye hayır demem mümkün değildi, özellikle de yüzündeki o hevesli, samimi bakışla.

Ve onun sakin sesi, içine girmek istediğim bir yatak gibiydi.

Penisimi tuttum, sonra külotumdan çıkardım. Penisimin tabanını kavrayarak başımı salladım. "Sana dokunabilir miyim?"

Kai'nin gözleri benim sikimdeydi ve ben gerçekten bir kahkaha attım. O, geniş gözlerle ve ağzı açık bir şekilde, kazanan bir piyango bileti gibi bakıyordu.

"Beğendiğine sevindim," diye güldüm.

Hızla başını salladı. "Izzy, sen bilmiyorsun."

Elini benim elimle kavradı ve ikimiz de hareket etmeye başladık. Biraz abartılı davranıyordu ama hoşuma gitti. Kendime olan güvenim arttı ve kendimi daha seksi hissettim. Birbirimizi okşayıp öpüşürken, onun koyu renkli meme ucunu okşadım ve parmaklarımın arasında sertleştiğini hissettim.

Yan yana yere uzandık, ikimiz de kendimizi okşuyorduk. Sırt üstü yatan Kai, eline tükürdü, sonra onu penisinin gövdesine sürdü. Yan tarafında birkaç

küçük damar atıyordu ve serbest eliyle testislerini yuvarlarken testisleri ağır görünüyordu. Ben de elime tükürdüm, sonra penisinizi yukarı aşağı okşadım.

Bir dakika boyunca birbirimizi izledik. Sonra Kai uzandı ve benim penisimle de oynamaya başladı.

benim sikimle de oynamaya başladı.

Sıcaklık vücudumda yayıldı. Onun başparmağı yarıklarımın üzerinden geçerken, orgazmdan umutsuzca geri çekilip kasılmalar yaşıyordum.

ön sıvımı yayarken, vücudumdan ısı yayıldı

Kai'nin torbasını tutup, tıpkı onun kendini okşadığı gibi testislerini sıktım. Bütün vücudu tepki gösterdi ve bacağına tekmeledi. Elimi yukarı doğru kaydırduğımda, sızan başını buldum ve ön sıvısını aşağı doğru yaladım.

Birbirimizi daha sert pompaladık. Kai bana doğru yuvarlandı, adımını homurdandı ve dudaklarını boynuma yapıştırdı. "Siktiğimin seksi," diye homurdandı.

Sesim iniltiye dönüşürken ona tekme attım. Yumuşak, tiz sesler çıktı ve hızla daha derin inlemelere dönüştü, içimden derin bir yerden çıkıyordu.

Aynı orgazm ikimizi de sarstı. Onun kokusunu içime çektim ve boşaldım, dünya ışıkla doldu.

Tüm iyi hisler patladı. Üzerime sperm sıçradı ve bunun benim mi yoksa Kai'nin mi boşalması olduğunu bilmiyordum. Var olan tek şey, bedenlerimizi birleştiren doruk noktasıydı.

İkimiz de orada yatıyorduk, nefes nefese, terli ve çıplak.

Kai yuvarlandı, sonra boynumdan öptü. Nefes aldım, zevkten titreyerek çıktı.

"Beni inlettin," diye alay ettim, rahatlamış ve neşeli bir şekilde. "İnan bana," diye güldü Kai, sonra elini yüzüne sürdü. "Duyduğuma göre ve çok seksiymiş." Bana döndü ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Harika bir gece için teşekkürler, Izzy Horvat. Temizlenmek için havlu getireyim."

Kai'yi izledim, omuzlarında ter damlaları ve adımlarıyla esneyen sıkı kalçaları. O muhteşem ve nazikti ve bana bakıyordu.

Kabinin loş ışığında, çatıda yağmurun sesi eşliğinde, sanki uçuyormuşum gibi hissettim.

Sonunda doğru hissettiren birini bulmuştum.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Izzy duş alırken, ben mutfaktaki küçük adada oturmuş kahvemi yudumlarken, takıntılı düşünceler beynimi yakıyordu.

İki olasılık vardı. Birincisi, Izzy'nin kostümlü sevgilim olması gibi son derece olasılık dışı bir senaryo.

Bu şüpheliydi. Tabii benim bir parçam onu bilinçaltında internette tanımışsa başka. Belki de tanıdık ve güvenli bir şey vardı, beni ona çeken ve onca yıl orada tutan bir şey. Bu durumu açıklayabilirdi.

Belki de bilinçaltım, aşırı analitik zihnimin kabul edemediğı bir şeyi biliyordu.

Ama yine de, bu çok zor bir ihtimal gibi görünüyordu. Izzy'nin karın kasları, göbek deliğı, penisinin kıvrımı, çenesi ve çıkardığı işkence edici derecede yumuşak inlemesi...

Tüm bunlar benim erkeğıme tıpatıp benziyor olsa da, yine de kabul edemiyordum. Bu sadece bir tesadüftü. Dizüstü bilgisayarın kamerası hiç iyi olmamıştı ve o da pek yakın çekim yapmak için zaman ayırmamıştı.

Ve o tatlı çocuğun inlemelerinin, Izzy'nin önceki gece çıkardığı çaresiz inlemeler gibi bir iniltiye dönüştüğünü hiç duymamıştım.

Yani sorun başka bir şey olmalıydı. İnternette gizlice aşık olduğum adamın canlanması değil, tam tersi.

Gerçekten hoşlandığım bir erkek bulmuştum ve şimdi, onu kendisi için mi sevdiğimi, yoksa utanç verici mastürbasyon takıntıyla aynı görüldüğü için mi sevdiğimi asla bilemeyecektim.

Siyah kahveden bir yudum aldım, sonra başımı masaya koydum.

Bu aslında en kötüsüydü. Benzerlikleri görmek, Izzy ile iyi vakit geçirirken ona karşı tuhaf davranmama neden oldu. Ve birlikte olduktan sonra, ona yansıtarak saygısızlık ettiğimden endişelenerek gece yarısını uyanık geçirdim.

Başka biriyle birlikteymiş gibi davranmak istemiyordum, gerçekten Izzy ile birlikte olmak istiyordum.

Ama bunun yerine, hala bu şeye takılıp kalmıştım ve daha önce fark ettiğimden çok daha kötü bir şekilde takılıp kalmıştım. Yirmi üç yaşındayken ve sadece zararsız bir şekilde bazı geceleri geçirirken sorun yoktu. Ama artık otuz yaşındaydım ve sonunda gerçek bir ilişki istiyordum, ama yine de bu garip takıntının başını kaldırmasına ve yoluma çıkmasına izin veriyordum.

Ne tür bir ezik, kedi kostümü düşünerek tatmin olur ki?

Düşün kapandığını duyduğumda, işkence gibi duyguları kafamdan uzaklaştırdım. Bunları Izzy'ye yüklemek istemiyordum ve hala çift sağdıçlık görevlerimin sonuncusunu tamamlamam gerekiyordu.

"Bu kahvaltı için giyinmeli miyim?" diye sordu Izzy.

Döndüğümde, beline havlu sarılmış halde orada duruyordu. Saçları duştan dolayı hala ıslaktı, geriye taranmıştı ve dudaklarında utangaç bir gülümseme vardı.

Kahretsin. Izzy, benim en sevdiğim geek tarzında inanılmaz derecede seksi ve onun ilk utangaçlığını aşmasını izlemek gittikçe daha keyifli hale geliyordu.

Onu orada havluya sarılmış halde görmek çok hoş bir şeydi. Sert ahşap zeminde parmak uçlarında durması ve dudaklarını hafifçe ısırması, vücudunu ortaya çıkarmanın onu gerginleştirdiğini hissettiriyordu.

Ama bundan daha da güçlü bir şekilde, ilgiyi ne kadar sevdiğini hissedebiliyordum. Kendini bana gösteriyordu, fark ettim, ve bu çok seksi bir şeydi.

Ve bu, internette takıntılı olduğum cesur, teşhirci tavırlarından çok farklı nedenlerden dolayı tahrik ediciydi. Kesinlikle. Onlar farklı insanlar olmalıydı, tekrar karar verdim.

"Tişört ve şort giymenizi tavsiye ederim," diye cevap verdim ve ona bir fincan kahve doldurdum. "Çok yorgun olmadığından emin misin? Kalabalıktan uzaklaşmak istersen alınmam."

Ağzının yarısı gülümsemeye başladı. "Kulağa hoş geliyor. Ve ayrılmadan önce anneni bir kez daha görmek istiyorum."

"Harika." Kahveyi mutfak adasının üzerinden kaydurdum. "Ve hey, dün gece için tekrar teşekkür etmek istedim. Resepsiyonda ve sonrasında çok eğlendim."

Izzy valizinin yanında durup omzunun üzerinden bana kocaman bir gülümseme attı. "Ben de, Kai."

"Bu, seni Pittsburgh'a geri götürebileceğim anlamına mı geliyor?"

Beyaz havlunun sardığı sevimli poposunu salladı ve ben kahvemini içine neredeyse inleyerek ses çıkardım. "Beni tekrar dışarı çıkarmak mı istiyorsun?" diye sordu Izzy.

"Kesinlikle."

Izzy döndü, elinde birkaç parça giysi sallanıyordu. Havlusunun altına kısa beyaz bir boxer giyerken bana baktı, sonra bir tişört giydi. Bir an için, teklifimi kabul edip etmemeyi düşündüğünü sandım, bu da beni biraz şaşırttı.

İlişkimizin iyi gittiğini düşünüyordum.

Ancak havluyu bir kenara attığında, dudağını dişlerinin arasına çektiğini ve gözlerini aşağıya eğerek bana flörtöz bir bakış attığını gördüm. "Evet, Kai, çok isterim."

Yavaşça başımı salladım. "Harika, harika."

Bir dakika boyunca, Izzy giyinirken ben de bu güzel duyguya kapıldım. Belki de diğer takıntılarımın kurtulmam biraz zaman alacaktı, çünkü Izzy ile her şey doğru geliyordu. Onunla vakit geçirmek çok kolaydı.

Belki de potansiyel bir erkek arkadaşı düşünmek için garip bir yoldu. *Kolay*, bir kişiyi tanımlamak için pek de romantik bir kelime değildi. Ama o, müsait olduğu ya da bana meydan okumadığı için kolay değildi.

Sadece, çıktığım çoğu insan ve iş hayatımdaki hemen hemen herkesin yaptığı gibi, birbirimizi etkilemek için yapmacık davranmıyorduk ya da fazla çaba sarf etmiyorduk.

Onunla birlikte olmak, bir yapboza başlamak ve tüm parçaların ilk denemede birbirine uyması gibiydi.

Izzy bana döndü. Uyluklarının ortasına kadar uzanan mavi bir yürüyüş şortu ve Hickory Run Eyalet Parkı'nın reklamını yapan, her tarafında kaya resimleri olan uzun kollu bir tişört giyiyordu. Bir saniye bacaklarının ne kadar güzel olduğunu hayranlıkla izledikten sonra, bir şey fark ettim.

Leo ve River, Izzy ve ben kahvaltıya geldiğimiz anda yüzümdeki her şeyi okuyacaklardı.

"Ne?" diye sordu Izzy gülerek, tezgahın yanıma gelerek.

"Yüzümde bir ifade mi vardı?"

"Ayağına bir şey düşmüş gibi," diye alay etti.

Kıkırdadım. "Doğru galiba. Kahvaltıda bana zorluk çıkaran adamları düşünüyordum."

"Neden sana zorluk çıkarsınlar ki?"

Öne eğildim ve dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Çünkü dün gece birlikte olduk," diye fısıldadım, hassas cildine sözcükleri üfleyerek.

Geri çekildiğimde, Izzy bir anlığına gözlerime baktı, sonra öne eğilip hızlıca bir öpücük verdi. "Evet, öyleydi," diye gülümsedi.

Siktir, onunla oynamak çok eğlenceliydi. Catering şirketinin kahvaltı için gelip gelmediğini ya da ön kasada işlemlerin sorunsuz olup olmadığını düşünmüyordum bile.

"Hey, madem bu konuyu konuşuyoruz..." Kahvemini bir yudumunu daha içtim. "Şu anda ne arıyorsun? Tabii bir şey arıyorsan."

Bu da ciddi bir soruydu ve belki de böyle bir şeyi sormak için çok erkendi?

Sabahın çok erken saatlerinde ve Izzy ile çok erken.

Ama mevcut arkadaşlarımla tanışmadan yıllar önce birbirimizi tanımaya başladığımızı düşünürsek, bu tür konuşmaların da gecikmiş olduğunu hissediyordum ve gerekmedikçe işleri belirsiz bırakmaktan nefret ediyordum.

Kafasının arkasını kaşıdı, bu da saçlarının arkadan öne doğru sallanmasına neden oldu. "Bunu bana daha önce kimse sormamıştı."

"Gerçekten mi?" Önceki gece yatakta neyi sevdiğine dair soruma da cevap vermediğini hatırladım.

"Bu kadar açıkça değil. Neden? Tüm ilişkilerin sağlıklı bir iletişimle mi başladı?" Gözleri biraz daha büyüdü. "Bir ilişkimiz olduğunu söylemiyorum."

Kahve fincanını kaldırdım ve o da daha fazla istediğini belirtmek için başını salladı. "Düşünecek çok fazla ilişkim yok. Hepsi iyi bir iletişimle başladı, ama sen bana bunu sorduğunda, belki de tüm bu konuşmaları başlatan ben olduğumu fark ettim."

Izzy güldü. "Bu bana çok *Kai'ye özgü bir şey* gibi geliyor. Hiç şaşırmadım."

Onun kupasını geri ittim. Doğrudan tavrımın bazen insanları zor durumda bırakabileceğini biliyordum, bu yüzden Izzy'nin utangaç ve tedirgin davranışlarını izlemek çok heyecan verici olsa da, önce ben paylaşmaya karar verdim. "İşleri aceleye getirmekten hoşlanmam,

ama bağlanmaktan da korkmuyorum. Sonunda kendimi uzun vadeli, bağlı bir ilişkide görüyorum, ama bunun nasıl bir şey olacağını keşfetmeye açığım. Şu an için seninle birkaç randevuya çıkmak ve oradan devam etmek istiyorum."

Izzy başını salladı, zarif parmakları bardağı kavradı. "Kulağa mükemmel geliyor. Yavaş ilerlemek genellikle benim için iyidir. Evet, bir gün bir partnerim olsun isterim, sanırım. Gerçi bunu pek sık itiraf etmem."

"Bu benim açık sözlü iletişim tarzım," diye şaka yaptım. "Sana her türlü şeyi itiraf ettireceğim."

Izzy yanağıma bir öpücük kondurdu ve güldü. "Düğünde en yakışıklı erkek olduğun gerçeği gibi mi?"

"Sen olduğunu iddia ederdim, ama iltifatını kabul edeceğim."

Diğer yanağıma da öptü. "Açık sözlü olduğun için teşekkürler." "Ne zaman istersen."

Hazırlanmayı bitirdik, sabah ışığı pencerelerden içeri süzülüyordu. İkinci bir randevu planlamak çoğu insan için önemli bir şey olmayabilirdi, ama ben oldukça heyecanlıydım ve Izzy'nin de aynı şekilde hissettiği belliydi.

Yanımda gülümseyen gerçek hayattaki bir sevgilim vardı.

Ve Izzy gibi bir adam varken, daha neye ihtiyacım olabilir ki?

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

JO KANEPEMDE RAHATÇA UZANMIŞ, bir bacağını kenara sarkıtmıştı. Her iki yanında bodur saksılarda mor calathea bitkileri, arkasında ise çerçeveli bir botanik tablosu vardı. Saçları yeni kesilmişti, üst kısmı biraz uzundu ve her zamanki gibi parlak kırmızı ruj ve kot pantolon giymişti.

En iyi arkadaşıyla artık birlikte yaşamamak garipti. Onunla şakalaşmaya, yemek pişirmeye, temizlik yapmaya ve başka biriyle yaptığınız diğer tüm küçük şeyleri yapmaya o kadar alışmıştım ki.

Sadece onun mor patlıcan desenli çoraplarını yine kahve masamın üzerine koyduğunu görmek bile beni mutlu ediyordu.

"Senin için çiçek mi kopardı? Onu reddettiğine şaşmamalı."

"Değil mi?" diye gülerek cevap verdim. "Biri bana unutma beni çiçekleri hakkında ne düşündüğümü sorduğunda, nasıl pantolonumu giymeye devam edebilirim ki?"

Onun yanımda olmasını bu kadar özlediğim bir diğer şey de buydu. Bazen, bir şeyi gerçek hale getirmek için arkadaşınla konuşman gerekir.

"Her zaman dediğim gibi, o çiçeklere azgınsın."

Yatağın üstünden bir yastık alıp ona fırlattım ve güldüm. "Değilim."

Jo kolayca yakaladı ve kanepeye koydu. Son kutumu açıyordum ve bir sürü rastgele eşyayı ne yapacağımı düşünüyordum.

Eski bir ders kitabını kaldırdım ve tekrar güldüm. "Kai'ye aşığım, işte bu benim durumum."

"Çocukken ona hiç aşık olmadın mı?"

Kaşlarımı çatarak kitabı bir kenara koydum. "Utanç verici. River'a o kadar takıntılıydım ki, onun kardeşi dahil başka kimseyi fark etmemiştim."

"Onun ikiz kardeşi," diye işaret etti Jo. "Yani... bilirsin, birbirlerine benzeyen tipler, öyle değil mi?"

"Evet, ama aynı zamanda kendilerine özgü kişilikleri de var. River'ın duyguları çok yoğun, coşkulu ve mutlu biridir. Ama Kai daha çekingen. Hareketleri ve konuşma tarzı farklı." Açıklamaya çalışarak başımı yana eğdim. "Ama ikisi de tatlı ve samimi. Sanırım çocukken ikisinde de bunu görüyordum, ama ortaokul öğrencisi beynim River'ın büyük duygularının ötesine geçip Kai'nin ne kadar özel olduğunu anlayamıyordu."

"Yedinci sınıfta, Leela Becker parlak yeşil ruj sürmeye başladı ve bunun onunla evlenmem gerektiği anlamına geldiğini düşündüm."

"River parlak yeşil ruj sürseydi, sosyal bilgiler dersinde ererdim."

"Peki ya Kai?"

Kai'yi her zamanki sabit ifadesinin üzerine limon rengi ruj sürmüş olarak hayal etmeye çalıştım ve kahkahayı bastım. "Bu pek onun tarzı değil. Ama ben de öyle olmasını istemiyorum! River artık benim tipim değil, evli olması da cabası. O kadar sosyal ve dışa dönük biriyle birlikte olmak bana anksiyete krizi geçirebilir. Ama birdenbire Kai, aklıma gelen her açıdan benim tipim oldu." Burnumu kırıştırdım. "Bu benim için iğrenç bir şey mi?"

"Bir ikizden hoşlandın diye diğerine ilgi duyamaz mısın?" Kutudan eski bir çiçek vazosu çıkardım. "Öyle bir şey."

"Bence bu sadece ikisinden biriyle birlikte olduysan sorun olur." "Ama ona söylemeli miyim?"

"Kardeşine aşık olduğunu mu?"

"Evet," diye başımı salladım, ancak bu konuşmayı yapma düşüncesi midemi burktu.

"Muhtemelen bir noktada, eğer ciddiye alırsan. Böyle bir şeyi sır olarak saklamak tuhaf olurdu. Ama bence ortaokuldan bu yana yeterince zaman geçti, hepinizin temiz bir sayfa açabileceği kadar." Güldü, sonra kanepede oturdu. "Artık yetişkin bir Izzy'sin."

"O zaman neden hala 1999'dan kalma bir Gameboy Color taşıyorum?" diye sordum ve kutudan çıkardım.

Jo gözlerini devirdi. "Çünkü sen bir ucubesin. Eski Gameboy'un neden sana güven krizi yaşıyor?"

"Sadece eski aile eşyaları. Biliyorsun, Kai ve River mutlu bir ailede büyüdüler, şimdi Kai lüks bir iş yürütüyor, River evlendi ve film festivalini organize ediyor, ikisi de kendi dairelerine sahipler." İç geçirdim, sonra stüdyomun etrafını işaret ettim. "Ve belki de, ben büyürken onların sahip olduğu hiçbir şeye sahip olmadığım için, annelerinin desteği ve diğer her şey gibi, şimdi de hiçbirine sahip olmayacağım."

"Sen harika bir hayatın var, Izzy. Ve normalde yaptığın işten gurur duyuyorsun, olması gerektiği gibi." Kaşlarını çattı. "Bu Kai denen adam seni küçük düşürüyor mu?"

"Hayır," diye güldüm, onun savunmacı tavrından etkilenerek. "Sadece... Düşün için giydiği takım elbise muhtemelen benim arabam kadar pahalıdır. Ya onu evime davet edersem ve o da her gece benim yaptığım gibi yatağıma oturup buzdolabımı inceler ve benim onun zamanına değmediğime karar verirse?"

Jo dönüp buzdolabına baktı. "Ne olmuş yani? Sence gerçekten umurunda olur mu?"

Kaşlarımı çattım. "Hayır. Muhtemelen sadece evimi övüp geçecektir," diye itiraf ettim.

"Sen de benim gibisin," dedi Jo neşeyle. "Vahşi yaşam rehabilitasyon merkezinde çalışmıyorum çünkü bunun beni zengin edeceğini veya tatil evimin masraflarını karşılayacağını düşündüğüm için değil. Ama biz mutluyuz ve bunu takdir etmeyenler bizim zamanımıza değmez."

İnleyerek kollarımı yatağın üzerine attım ve yüzümü yastığa gömdüm. "O benim zamanımı harcamaya değer. Benim hakkımdaki tüm bu şeyleri takdir ediyor. Yağmurda beni öptü, aptalca şakalarımın gülüyor ve benim zamanımı harcamaya kesinlikle değer."

"Affedersin? Yatağın içinden boğuk bir ses mi çıktı? Yağmurda öpüşmekle ilgili bir şey miydi?"

Başımı kaldırdım ve Jo bana bakıyordu, yuvarlak yanaklarında bir gülümseme vardı.

"Kai benim zamanımı harcamaya değer dedim."

"Öyle görünüyor. Hadi, benim için birkaç randevu kıyafeti dene. Bu hafta sonu için hazırlanmalısın, daha sana flört hakkında soru sormaya bile başlamadım."

"HEY GÜZELİ."

Sokağa çıktığımda Kai beni selamladı. Randevumuzun olduğu geceydi ve gri pantolon ve düğmeli beyaz gömleğiyle inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu, yüzünde sabit bir gülümseme ve etrafında akşamın erken saatlerinin ışığı parlıyordu.

"Merhaba, Kai," diye cevap verdim, ona sarılırken kelimelerim zaten karışmıştı.

Bütün hafta kendime güveniyordum. Jo ile konuşmak ve düğün hafta sonunu hatırlamak, tüm bunların gerçek olabileceğine inanmama yardımcı olmuştu.

Ama "*tatlım*" kelimesinin bir yanı beni mahvetti. Belki de OK bana öyle dediği içindi. Belki de bu kelime, yıllarca süren şehvetli sohbetlerden sonra, bilinçaltımda cinsel dürtülerimle bir bağlantısı vardı.

Sebebi ne olursa olsun, Kai'nin dudaklarından bu kelime çıktığı anda, kendimi kıkırdayan, mutlu ve utangaç hissettim.

"Yürümek sorun olmaz mı?" diye sordu. "Seni arabayla götürebilirim." "Yürümek harika. Bütün gün ofisteydim."

Sokağı işaret etti. "Hadi, sana mahalleyi gezdireyim."

Squirrel Hill etrafımıza yayılmıştı, hafif eğimli caddeleri uzun ağaçlar süslüyordu ve her blokta farklı mimari tarzlara sahip eski binalar vardı. Güneş ufka doğru batarken, her şeyi turuncu bir ışık kapladı ve hafif bir esinti havayı sardı.

"Düğünden sonra kendini topladın mı?"

"Neredeyse. Ama hala yeni Instagram hayranlarımla ilgilenmem gerekiyor."

"Yeni hayranlar mı?"

"Çok talepkarlar." "Ne istiyorlar?"

"Senin daha fazla fotoğrafını."

Bir koşucu yanımdan geçerken ona bir bakış attım. "Öyle değil," diye karşılık verdim ve hafifçe güldüm.

"Tamam, daha fazla fotoğraf çekelim," diye kabul etti. "Birlikte çok çekici görünüyoruz, özellikle de ormanda. Ve görünüşe göre, yeni birinin seninle çekici pozlar verdiği bir sürü fotoğraf paylaşırsan, hayranların kafasına fikirler giriyor."

"Peki bu hayranlar tam olarak kimler?"

Bu sefer Kai gözlerimi yakaladı. "Beni böyle oyuna getirme," diye fısıldadı.

Gülerek, "Ne demek istiyorsun?" dedim.

Köşeyi dönerken ellerini havaya kaldırdı, avuç içleri gökyüzüne bakıyordu. "Tamam, peki. Annemler ve Shawn yeni hayranlarım. Beni yakaladın."

"Annelerimi çoktan kazandım mı? Bu bir rekor olmalı." "Kesinlikle, ama River'ın yedinci sınıf matematiğini geçmesine yardım ettiğinde onları kazandın."

yedinci sınıf matematiğini geçmesine yardım ettiğinde kazandın."

İkimiz de güldük, birbirimize yaklaşarak yürüdük ve caddenin karşısındaki eski bir tuğla bina gözüme çarptı. "Oh hey," dedim, işaret ederek. "O ikinci el kitapçı iyi mi?"

"Fena değil. Bir bakmak ister misin?"

"Akşam yemeğine geç kalmak istemiyorum. Bütün gün çalışacağını söylediğini biliyorum."

"Acele yok." Elini elime soktu. "Hadi."

Kai elimi sımsıkı tuttu, sıcak ve sağlam bir kucaklama ile beni caddenin karşısına doğru koşturdu. Bu his beni içten içe ısıttı, sanki içime işleyen bir heyecan gibiydi.

Kai'nin yanında kolayca rahatlayabiliyordum. Sürekli iltifatlar yardımcı oluyordu, onları nasıl kabul edeceğimi hâlâ öğreniyor olsam da. Ama birbirimizle dalga geçip flört etme şeklimizde de tanıdık bir şey vardı, bu da sinirlerimi yatıştırmaya yardımcı oluyordu.

Kafa karıştırıcıydı. Çocukken kesinlikle öyle konuşmazdık, ama şimdi bunun kolay olmasından şikayet etmeyecektim.

İçeri girdiğimizde küçük bir zil çaldı, eski kitapların kokusu bizi karşıladı. Işık loştu ve küçük siyah bir terrier tezgahın altında daireler çizerek koşuyordu.

"Okumak için bir şey mi arıyorsun?" diye sordu Kai.

"Her zaman," diye cevapladım. "Genelde popüler bilim kitapları, ama biyografileri de çok severim. Ya sen?"

"İyi biyografileri severim," diye onayladı. "Ve casus romanlarını."

"Casus romanları mı?" Şiir kitaplarının bulunduğu rafta parmağımı gezdirerek kitapların sırtlarını hissettim. "Bunu tahmin edemezdim. Ama onları seven bir arkadaşım var." O arkadaşın aslında fena olmadığını fark edince kaşlarını çattım. "Bu türü duymuştum."

"Yakalanmama konusuna bayılıyorum. Bu tür kitapları bir çırpıda okuyabiliyorsun."

"Gizli kimlikler," diye başımı salladım. "Muhtemelen ünlü müşterilerin için de iyi ipuçları vardır."

"Biz klasiklere sadık kalıyoruz. Basından kaçınması gereken biri varsa, güneş gözlüğü ve peruk takar. Her zaman işe yarar."

Büyük bir yemek kitabını kaldırıp açtım ve yüzümü gizledim. "Burada görecek bir şey yok millet."

Bir telefonun fotoğraf çekme sesi beni şaşırttı ve hemen kitabı indirdim.

"Üzgünüm," Kai gülerek telefonunu havaya kaldırdı. "İstersen silebilirim."

Fotoğrafa baktım ve *101 Mikrodalga Yemek Tarifi* kitabının üstünden sarkan saçlarımın tepesini gördüm. "Annenizin mikrodalgada yemek pişirdiğini düşünmesine izin vermeyin. Bu benim itibarımı tamamen mahveder."

Kai telefonuna bir şey yazıyormuş gibi yaptı. "Bir sonraki randevumuz için bir tarif seçiyorum," diye mırıldandı. "Hashtag bu ev yemeği mi?"

Gülerek kitabı rafa geri koydum. Mağazada dolaşırken şakalaşmaya ve birbirimizle dalga geçmeye devam ettik. Küçük alanı dolduran kahkahalarımızdan biraz utanmıştım, ama Kai ciddi bir ifadeyle bir şey söylediğinde kendimi unutup tekrar kıkırdamaya başladım.

Randevuların böyle olması gerekiyordu. Benim alıştığım garip, gergin akşam yemekleri gibi değil. Yabancılarla buluşmak her zaman endişeli akşamlarla sonuçlanmıştı. Jo gibi bir arkadaşım bana uygun birini ayarlamaya çalışsa bile, diğer adamın benim sırık gibi kollarımdan veya aptalca kıkırdamamdan hayal kırıklığına uğrayacağından endişelenir ve eğlenmemi engellerdim.

Ama Kai öyle değildi. Kai beni gerçekten, içtenlikle seviyor gibiydi. Onun gibi bir erkeği etkileyebileceğime inanmak zordu, ama bana *The Orchid Thief* kitabını satın alıp tezgahın altındaki küçük terrierle tanıştırdıktan sonra, kapıdan adeta uçarak çıktım.

Her şey kolay geliyordu ve ben de bu mutluluğu mümkün olduğunca uzun süre yaşamak istiyordum.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RESTAURANT'TAN GERİ DÖNÜŞTE, elimi Izzy'nin eline soktum. Gece çökmüştü, ama sokaklar hala kalabalıktı ve akşam, günün sıcaklığını koruyordu.

Parmakları benimkilerle iç içe geçti. Her şey doğru, kolay ve eğlenceli geliyordu, karnımız doydu ve yüzlerimizde hızlı gülümsemeler vardı. Düğün töreninde orada dururken, arkadaşlarımla sahip olduğu gibi bir ilişki istediğimi fark ettiğimde, hayal ettiğim şey buydu.

Dokunabileceğim biri. Duyabileceğim bir ses. Yıllarca kapıyı kapatıp kendimi tatmin ettikten sonra, gerçek bir şey.

"Haftan nasıl geçecek?" diye sordum, Izzy'nin dokunuşu avucumu karıncalandırıyordu. "Ofis dışında mısın?"

"Beyaz camas haftası," diye cevapladı, elini sallayarak. "Bilirsin, dağ ölüm caması?"

Güldüm. "Vay canına, çiçeklerin korunması sandığımdan çok daha tehlikeliymiş. Dağ ölüm caması mı?"

"Çiçekleri yemediğim sürece sorun olmaz."

Elini sıktım. "Öğle yemeğini getireceğine söz ver."

"Güven bana, öğle yemeği kutum vazgeçilmez bir ekipman," diye güldü. "Camaslar her yerde nadirdir, ama Pennsylvania'da sadece bir popülasyon kaldı, Pittsburgh'un birkaç saat doğusundaki kireçtaşı kayalıklarında. Salı günü onları incelemekle geçireceğim."

"Hmmm," diye takdirle mırıldandım. "Bir gün çiçekleri sayıp sonra evrak işleri mi? Rüya gibi."

"Herkes öyle diyor," diye alay etti.

"Ölüm çiçeği neye benziyor?"

Izzy'nin derin sesi yumuşak bir kıkırdamaya dönüştü. "Küçük beyaz çiçekleri ve yeşil bezeleri olan uzun bir ot gibi. Çoğu insan muhtemelen farkına bile varmaz."

"Harika," dedim.

"Ben buyum," diye gülerek ellerimizi salladı Izzy. "Çiçeklerin Indiana Jones'uyum." Yanakları yukarı doğru kıvrılarak bana gülümsedi. "Ya da casus referansını tercih edersen, James Bond."

"O çiçekler senin geldiğini bile görmeyecekler."

Binalarımıza vardık ve durduk, ellerimiz birbirine dokunmuş halde. Izzy ve ben daha önce bir kez birlikte olmuştuk ve onun gözlerine bakarken, ona dokunma isteği içimi kapladı.

"Ee," dedi yumuşak bir sesle. "Seninle gerçekten çok güzel bir gece geçirdim, Kai." "Evet," diye cevapladım, elini sıkarak. "Ben de."

Bir saniye geçti ve kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Bir adım öne çıktım ve dudaklarımı Izzy'nin dudaklarına bastırdım. Ağzını açtığı anda eli belime kondu ve dillerimiz birbirine değdi, içimi arzu kapladı.

Siktir, onu istiyordum. Dilimi vücudunda gezdirmek, tenini öpmek ve çıkardığı sesleri dinlemek istiyordum. O tatlı, nazik ve benim için mükemmeldi ve sokakta öpüşürken, hayatımda o olmadan bu kadar yıl geçirdiğime inanamıyordum.

Izzy tam da ihtiyacım olan şeydi. Beni kaldırıp rutinimden çıkaran gerçek, içgüdüsel şeydi.

Sonra ona bastırdım ve başının arkasını tuttum, Izzy inledi.

Ses yüksek ve tatlıydı, müzik notaları gibiydi ve beni yıldırım çarpmış gibi etkiledi. Penisim sertleşti, acı verecek kadar sertleşti ve gece dönmeye başladı.

Aniden geri çekildim, gergin bir nefes aldım ve panik beni sardı.

O iniltiyi bir daha inkar edemezdim. Onu çok kez duymuştum. Sadece Izzy ile birlikte olduğum gece duyduğum sessiz versiyonunu değil, o şaşırtıcı iniltiye dönüşen iniltiyi de duymuştum.

Bu inilti daha da yüksek, daha da somut ve dizüstü bilgisayarımın hoparlörlerinden duyduğum iniltiydi.

Beynime kazınmıştı. İhtiyacı olan, yumuşak ses, içimde derinlere gömülü, omuriliğime dikilmiş bir şeyi çekip çıkardı.

Izzy aşağı baktı, yüzünde endişeli, neredeyse incinmiş bir ifade vardı. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladım, midem bulanmasına rağmen zorla gülümsemeye çalışarak. Beynimin bana neden böyle davrandığını anlayamıyordum. Beni mahvediyordu, yıllarca olgunlaşmamış takıntımı beslediğim için beni cezalandırıyordu.

Ama aynı zamanda, o iniltiyi her yerde tanıyabilirdim. Kendi bedenimi, kendi sesimi tanıdığım kadar net bir şekilde tanıyordum.

İkiye bölünmüştüm, etrafımdaki gerçeklik sallantıdaydı.

"İyiyim," diye yalan söyledim ve elimi uzatıp Izzy'nin saçını okşadım. Izzy hala hafifçe inlediğinde, biraz gerçeği söylemeyi başardım. "Seninle mükemmel bir gece geçirdim."

Yüzündeki ifade gevşedi ve gülümsedi, ama gözlerinde hala şüphe vardı. "Evet," dedi, "ben de."

"Tekrar yapalım mı?" diye sordum. "Sana mesaj atarım."

Hızla başını salladı, sonra apartmanına doğru işaret etti. "Nerede olduğumu biliyorsun."

Endişem yeniden yükselmeden önce, olabildiğince yavaş ve tatlı bir şekilde onu tekrar öptüm, sonra caddenin karşısına geçtim.

Mide bulantısı başladı. Bir pislik gibi davranıyordum, birlikte yukarı çıkmamıza sadece birkaç dakika kalmışken randevuyu aniden bitiriyordum.

Kırılmışım. Lanetlenmişim. Ve hepsini kendime yapmışım.

Daireme koştum, hayal kırıklığı ve hüsrana içimde bir girdap gibi çalkalanıyordu. Gömleğimi yırttım, bir bardak suyu bir dikişte içtim ve sonra tezgaha sertçe vurdum.

Izzy bundan daha iyisini hak ediyordu. Benden daha iyisini hak ediyordu.

Dizüstü bilgisayarım sehpadan bana seslendi. Genellikle böyle bir gecede, kendimi daha iyi hissettirecek tek bir şey vardı, ama şimdi ona kapılamazdım. O tatlı kıza dönmek, sonsuza kadar sıkışıp kaldığımı kanıtlamaktan başka bir şey olmazdı.

Dairede volta atıyordum, zaman geçiyor ve gece uçup gidiyordu.

Ama sonra o inilti sesi yine kulaklarımda çınladı, asla unutamayacağım o ses.

Onundu. Öyle olmalıydı.

Kalbim çarparken, dizüstü bilgisayara oturdum ve sohbete giriş yaptım. Sadece bir saniye sonra o da giriş yaptı, adı önümde yanıp sönüyordu.

Pencereye döndüm ve caddenin karşısındaki Izzy'nin stüdyosunun ışığına baktım. Bunu ona söylersem, delirdiğimi düşünebilir, ama bu, dizüstü bilgisayarındaki adama soramayacağım anlamına gelmezdi.

Selam tatlım.

Cevap vermesi birkaç dakika sürdü. *Hey. Nasıl gidiyor?* Anında rahatladım. *Ben iyiyim. Yarım saat önce eve geldim. Evet, ben de.*

Kalbim hızla çarptı. "Tamam," diye fısıldadım kendi kendime. "Bunu mahvetme."

Her şeyin üstüne, işleri zorlayıp onu kaybetmek beni mahvederdi, ama başka bir çıkış yolu göremiyordum.

Ve yeniden yakınlaşmaya yeni başlamış olsak da, Izzy'yi kaybetmenin milyon kat daha kötü olacağına inanıyordum. Bu tatlıyla riske girerek Izzy ile yeni ilişkimizi kurtarabileceksem, başka bir seçenek göremiyordum.

Hey, bunun kurallara aykırı olduğunu biliyorum, ama senden bir şey sormam gerek.

Bir başka uzun sessizlik, o cevap verene kadar endişemi daha da artırdı. *Neymiş o?*

Gözlerimi kısarak yazdım. *Sanırım, belki, gerçek hayatta tanışmış olma ihtimalimiz var mı?*

NE?

Biliyorum, bu saçma. Belki de kafam karışıyor. Ama Pittsburgh'da yaşıyor olma ihtimalin var mı?

Bir başka uzun sessizlikten sonra cevap verdi. *Bu soruya cevap verebileceğimi sanmıyorum.*

"Evet!" diye fısıldadım kendi kendime. Bu kesinlikle Pittsburgh'da yaşayan birinin vereceği cevap olurdu.

Anlıyorum. Rahatsız olduğun hiçbir şeyi paylaşmanı istemiyorum.

Sessizce oturdum. Genellikle, video bağlantısını hemen açardı, ama boş ekran hala bana bakıyordu. Beynim hızla çalışıyordu, söyleyecek bir şey, kurduğumuz duvarı yıkacak bir şey bulmaya çalışıyordum.

Parmaklarım klavyede uçarken, Google görsel aramasına döndüm ve beyaz bir camas resmi buldum, titrek ellerimle ona gönderdim.

Ekran hemen açıldı. İskelet kostümüyle yatakta bağdaş kurmuş oturuyordu, yüzü tamamen kapalıydı. Arkasında, bölgeden tanıdık tepeler ve çiçeklerin çerçeveli fotoğraflarını gördüm ve umudum arttı.

Benimle dalga mı geçiyorsun? diye sordu.

Ekrana dokundum, parmağımın onun görüntüsünü izledim. *Bu delilik*, diye cevap verdim.

Bu delilik, diye kabul etti.

Elim titreyerek, fareyi videomu açan küçük düğmenin üzerine getirdim. Düğmeye basmak yasakmış gibi geldi, sanki birlikte yarattığımız özenli fanteziye nükleer bomba atıyormuşum gibi.

OkayOKai. Aman Tanrım. Adın OkayOkai.

Yüzümü buruşturarak, tıklayıp ekranı görüntümle doldurdum.

"Aman Tanrım!" Izzy derin sesiyle haykırdı. "Kai!"

Gözlerimi açtım. Kostümlü sevgilim ağzı açık bir şekilde bana bakıyordu, sonra maskesini yüzünden tek bir hareketle çıkardı.

Oydu. Izzy'ydi. Onun güzel, mükemmel yüzüne bakıyordum ve bunun doğru olduğuna nasıl şüphe edebildiğimi bilmiyordum.

Sanki tüm dünyam yeniden düzenleniyormuş gibi hissettim, sanki havada uçan tüm umutlarım ve hayallerim yere düşüp yerine oturuyormuş gibi.

Gerçeği

gördüm.

"Merhaba,

Izzy."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Yatağa oturdum, ağzım açık kalmış bir şekilde ekrana bakıyordum.

Kai'ydi. Kai nasıl oluyor da bana bakıyordu?

TamamTamam. Birdenbire her şey çok netleşti, sanki başından beri apaçık ortadaymış gibi, ama bu fikir hiç aklıma gelmemişti.

"Merhaba Kai," diye cevap verdim, sesim titriyordu.

O randevudan kaçtığımda, bir şeyi mahvettiğimi düşünmüştüm. Düğünden beri video sohbetinden kaçınıyordum, belki bir kez olsun gerçekten odaklanmam gereken bir şey olduğunu düşünüyordum. Oturum açıp hızlı bir rahatlama bulma dürtüsünü bastırmaya çalışıyordum, oysa bu noktada bu dürtü içgüdüsel ve derin bir şeydi.

Ama randevunun ani sona ermesinden sonra hayal kırıklığına uğrayıp reddedilince, pes ettim.

Tanrıya şükür pes etmiştim.

Kai ellerini yüzüne sürdü. "Bunun olduğuna inanamıyorum.

Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

Nefesimi tuttum. "Sekizinci sınıfta," dedim, anı birdenbire aklıma geldi. "River ve ben, ailenizin bilgisayarındaki arama geçmişinde kamera sitesi bulduk. Seni utandırmak istemedik, bu yüzden hiçbir şey söylemedik, ama sanırım siteyi hatırladım, çünkü üniversitede ilk hesabımı açtığım site tam da oydu."

Gözleri büyüdü. "İzlerimi sakladığımı sanıyordum. Her zaman çok dikkatliydim."

"Öyle yapmadığına sevindim."

Yavaşça nefes verdi. Siyah deri bir koltukta oturuyordu ve üzerinde sadece düz beyaz bir tişört vardı. Düğünden tanıdığım Kai ile aynıydı

, büyürken tanıdığım Kai'ydi ve şimdi, fark ettim ki, yıllardır hayatımı paylaştığım adam da oydu.

"Özür dilerim üzgünüm," dedi dedi, söyledi yüzünü yüzünü yüzünü "Ben sadece çok biraz

"Bu yüzden mi bu gece kaçtın?"

"Anladım," dedi. "Düğünde şüphelenmeye başlamıştım, ama kendimden şüphe ettim ve..." Sesi kesildi, eli havada sallanıyordu. "Senin inilti," dedi sonunda. "Senin iniltiyi tanıdım ve sonra çıldırdım." "Düğünde mi anladın?" diye sordum, sesim titriyordu. "Ne zaman?"

Nasıl?"

Sonra, sevişirken yaşadığımız o garip anı hatırladım.

Soyunmuştuk ve Kai bir anlığına tuhaflaşır kıpır kıpır olmuştu. "Aman

Tanrım!" diye bağırdım. "Penisimi tanıdın mı?"

"Peki ya göğüslerin?" diye cevapladı, sanki bu bir soruymuş gibi.

"Vay canına. Vay canına." Yatakta zıpladım, enerjim tavan yapmıştı. Aynı anda hem mutlu, hem endişeli, hem utangaç, hem de flörtözdüm. Sanki tüm duygularım bir karıştırıcıya atılmış ve en yüksek ayarda karıştırılmıştı ve şimdi onları kafamın üzerine döküyor, bu karmaşanın içinde boğuluyordum.

Biraz hava almak için kostümün üst kısmının fermuarını açtım. "Buraya gelmek ister misin?" diye sordum.

Kai bana hayalet görmüş gibi baktı. "Evet," dedi çabucak, sonra başını salladı. "Yani, evet, ama... Izzy, bu çok fazla. Yaptığımız şeyi başka birine hiç anlatmadım. Sanki dikkatli bir bölme inşa etmişim gibi, ama şimdi duvarlar yıkılıyor."

"Ben de kimseye bundan bahsetmedim," diye itiraf ettim.

Hayal kırıklığı içimi kapladı. Bunu sindirmek için biraz zamana ihtiyacı olması mantıklıydı. Biraz zamana ihtiyaç duymasında yanlış bir şey yoktu.

Ama ben gerçekten, gerçekten onun gelmesini istiyordum.

Ve gerçekten, gerçekten bir dakikaya ihtiyacım yoktu. Dürüst olmak gerekirse, bir saniyeye bile ihtiyacım yoktu. Cildime yapışan iskelet kostümüne baktım. "Daha önce tanıdığım hiç kimseye bu kostümlerden birini giydiğimi göstermedim," dedim ve gözlerimi kırptım. "Ya da sanırım, tanıdığım birine milyonlarca kez kostüm giydiğimi gösterdim ama ben farkında değildim."

"Çok seksisin," dedi. "Ve özür dilerim. Buraya gelmek istemediğimden değil

—sadece biraz kafam karışık, Izzy."

"Evet," diye onayladım, ellerim yanımda dans ediyordu. "Anlıyorum.

Ben de öyle." Ve bu doğrudu. Biraz çıldırmak üzereydim.

Sadece ona dokunmak istediğim için çıldırıyordum.

Bu, şimdiye kadarki en güzel sürprizdi. İstedğim her şeye sahip olabiliyordum çünkü istediğim her şey Kai'ydi.

Kedi kostümünün içinden çıkan ciddi, samimi yüzünün görüntüsü hayal gücümü doldurdu ve neredeyse yataktan atlayacaktım.

"Gelmen gerekmez," dedim sonunda, bu düşüncüyü kafamdan uzaklaştırarak. "Bu çok tuhaf. Düşünmek için zamana ihtiyacın varsa anlarım."

O da başını salladı. Yüzünde, çok dikkatli düşünüyor gibi, aynı sabit ifade vardı. "Yarın nasıl?" diye sordu. "Yarın boşum. Bana gelebilirsin, konuşabiliriz."

"Kesinlikle," diye hemen kabul ettim. "Yarın harika olur."

Birbirimize bakmaya devam ettik ve kostümünün içinde penisimin sertleştiğini fark ettim.

Tabii ki sertleşmişim. Kostüm giymek beni her zaman tahrik ederdi, Pavlov'un ereksiyonu gibi, ve randevudan sonra zaten heyecanlanmışım. Şimdi vücudum, OK ile sohbet ettiğimizde her zaman olan şeyin olmasını bekliyordu.

Ama bu sefer onu görebiliyor ve o seksi Kai sesini duyabiliyordum ve bu her şeyi farklı kılıyordu.

İstedğim şey ile çok ileri gidip Kai'yi rahatsız etme korkusu arasında kalmıştım, dudağımı dişlerimin arasına alıp hafifçe ısırdım. Ellerim kalçalarımın arasına dans ediyordu ve ona olan arzum alevlendi.

O da bana bakıyordu, sabit bakışlarında duygular çalkalanıyordu. "Izzy," dedi basitçe, adım dudaklarından kayıp çıktı.

"Kai," diye fısıldadım.

Sayısız kez, onunla tam da böyle flört etmişim. Bu noktada benim için dünyadaki en doğal şeylerden biriydi. Ve sanırım bu yüzden bacaklarımı tekmeledim ve sırtımı kavisledim, göğsüm titrek nefesimle inip kalkıyordu.

Kai nazikçe bacaklarını açtı. İkimiz de konuşmadık, sadece birbirimize baktık. Elim penisimin üzerine kaydı ve avucumu sertleşmiş penisimin üzerine bastırdım, bunu yaptığımda Kai keskin bir nefes aldı.

Tıpkı ekranın diğer tarafındaki isimsiz adamın yapacağını hayal ettiğim gibi, ama bir şekilde çok daha seksi bir şekilde.

"Kendime dokunmamı ister misin?" diye sordum. Hızla başını salladı. "İster misin?"

"Evet," diye kesin bir şekilde cevap verdim. "Bunu çok, çok istiyorum."

Fermuarımı kasıklarımın aşağısına kadar indirdim. Yüzümün açıkta olması ve sonunda ekranın diğer tarafında birini görmek garip bir duyguydu, ama Kai pantolonunun üzerinden penisini kavradığında, onun ilgisi bana güç verdi.

İkimiz de penislerimizi çıkardık. Onunki, kulübede hatırladığım gibiydi, kalın ve dolgun, sünnet derisini geri çektiğinde mor bir taç gibi parlıyordu. Kamera biraz bulanıktı, ama elini yavaşça hareket ettirirken, tutuşu bana onun zonklayan uzunluğunu gösterdi.

İnledim ve dizlerimin üzerine kalktım. Ritimlerimiz uyumluydu, elim onunkiyle aynı hızda pompalıyordu, tıpkı her zaman hayal ettiğim gibi.

"Siktir, çok seksisin," diye inledi.

"Seni görmek istiyorum," diye yalvardım, zevk içimi yakıyordu. "Göster bana, lütfen."

Pantolonunu aşağıya doğru tekmeledi ve ayağa kalktı, ekrana yaklaştı. Ağır testislerini ve uyluklarında büyüyen seyrek kıvrıkcık kılları görebiliyordum. İkimiz de siklerimizi pompalarken kasları gerildi ve kalçalarını ekrana doğru ittiğinde, ön sıvısı parladı ve başından aşağıya sızdı.

Onun beni izlediğini görmek beni o kadar tahrik etti ki, inanamıyordum. Anında, arzumun ateşi sinirlerimi yakıp kavurdu ve Kai'nin dokunuşunun hatırası içimde yeniden alevlendi.

Kai gömleğini bir kenara attı. Gözlerim çıplak göğsünde dolaştı, sonra aşağıya indi.

"Taşaklarına dokunabilir miyim?" diye sordum. Bu konuda hep mesajlaşırdık ve onun kendini okşadığını şahsen görmek ne kadar tahrik edici olduğunu hatırladım. "Görmek istiyorum."

Elini bacaklarının arasına soktu, kanepenin kenarına yükseldi ve testislerini avuçladı. Tıpkı önceki gibi hafifçe okşadı ve ben de aynısını yaptım.

"Oh, lanet olsun," diye inledi Kai, alnında ter damlaları belirmişti.

"Yaklaştım."

"Senin için boşalmak istiyorum," dedim. "Her zaman senin için boşaldığım gibi senin için boşalmak istiyorum."

"Evet," diye homurdandı, kendini pompalarken. "Evet, ver bana, tatlım."

Gözlerimin arkasında bir sıcaklık patlaması hissederek inledim ve orgazm beni ele geçirirken geriye doğru düştüm. Bu güç tüm vücudumu sardı ve testislerim gerildiğinde boşaldım.

"Evet, lanet olsun," diye inledi Kai. Başımı geriye attım ve o öne doğru yığılırken kalın sperm fişkırımlarının havaya sıçramasını izledim.

Orada oturup nefesimi düzenledim ve onun da aynısını yapmasını izledim. Ter göğsümden damlıyordu ve takım elbisem omuzlarımdan gevşekçe sarkıyordu.

Bu rahatlama her şeyi gerçek hale getirdi. Sadece Kai ve OK'nin aynı kişi olduğu gerçeği değil, yıllardır yaptığımız her şey. Bu sadece benim bildiğim bir sır değildi. Bu, ikimizin de inkar edemeyeceği bir gerçektir.

Yüzümü ekrana yaklaştırarak öne doğru süründüm. "Vay canına," dedim. "Bu gerçekten, gerçekten sensin."

Kai hala nefes nefese, kanepeye yaslandı. "Evet," dedi. "Biziz."

ON ALTI. BÖLÜM

UTANÇ. Tamamen, sefil bir utanç.

Video görüşmesini bitirdikten iki dakika sonra hissettiğim şey buydu ve yatakta dönüp dururken de hissettiğim şey buydu.

Ve Izzy gelmeden önce daireyi toparlamak ve kahvaltı hazırlamak için erken uyandığımda, utanç midemi burktu ve avuçlarımı terletmişti.

Başka duygular da vardı. Bazen Izzy için heyecanlanıyordum ve kahve yaparken, mastürbasyon yaparken yüzünü görmek ne kadar güzeldi diye düşünürken kendimi sırtarak yakaladım.

Hayal kırıklığıyla hızla başımı salladım. Her şey kafamda karışmış, kafa karıştırıcıydı.

Ve hiç mantıklı olmasa da, Izzy'nin bunu bilmesi beni utandırıyor. Aşık olduğum adamın birdenbire en utanç verici seks sırrımın en ince ayrıntılarına kadar her şeyi bilmesi beni küçük düşürüyordu.

Elbette, o da benimle aynı şeyi yapıyordu, ama nedense beynim için bunun bir önemi yoktu. Yıllardır internette izlerimi dikkatlice gizlemiştim, birinin yaptıklarını öğrenmesinden korkuyordum, ama ondan saklamamın imkanı yoktu.

Frittata'yı fırına attım, sonra parmaklarımı şakaklarıma bastırdım. Aklımı kaçırmışım gibi hissettim, en iyi ve en kötü şey aynı anda oluyordu sanki.

Mutluydum ama mutsuzdum. Ya da belki mutsuzdum ama mutluydum. Anlamak zordu.

Zil çaldı ve ben kapıya koştum. Izzy ile yüzleşmekten daha kötü olan tek şey, yüzleşmemekti ve kendime, içimdeki bu kasırgayı onun üzerine salmayacağıma söz verdim.

Bu, iş hayatında edindiğim ve gerçek hayata kolayca uygulayabildiğim bir beceriydi. Çıldırdığımda kendimi saklamakta oldukça iyiydim.

Izzy, yüzünde geniş bir gülümsemeyle daireye girdi. Gözleri parlıyordu ve hızla yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Günaydın!" dedi neşeyle.

"Kahve?" diye sordum. "Biraz süt ekleyin."

"Tamam!"

Izzy adeta parlıyordu, ada tezgahına otururken çok mutlu görünüyordu. Dün geceki güzel randevudan sonra mutlu olmasının normal olduğunu kendime hatırlattım.

Ben de mutluydum. Ama sefil bir mutluluktu.

"Hâlâ inanamıyorum," dedi Izzy. Önünde koruma projesinin adının yazılı olduğu parlak yeşil bir gömlek giyiyordu ve saçlarını özenle tarayıp tam doğru şekilde geriye taradığını görebiliyordum. "Bütün bu zaman boyunca sendin!"

Ona kahveyi uzattım. "Doğru," dedim, zorla gülümsemeye çalışarak. "Ben de hala inanamıyorum."

Izzy ağzını yana doğru bükdü. Garip bir an geçti; sonra başını salladı. "Hâlâ bu konuda kafan karışık mı?" diye nazıkçe sordu.

Duygularımı saklamak için çok uğraştım. Ve genellikle bu konuda çok yetenekliydim.

Hızla fırına dönüp frittata'yı çıkardım. "Hayır," dedim, sonra omzumun üzerinden arkama baktım. "Bununla ilgili paniğe kapılmadığımı göstermeye çalışmakla çok meşgulüm."

Izzy'nin sıcak kahkahası odayı doldurdu ve beni biraz rahatlattı. "Panik içinde uyandım," diye itiraf etti.

"Ama şimdi paniklemiyorsun, değil mi?"

Elinde kupasıyla hızla başını salladı. "Aslında hayır. Yani, biraz kafam karışık gibi hissediyorum, ama heyecanlıyım." Ben dökme demir tavayı üç ayaklı sehpa koyarken o dudağını ısırды. "Seninle gerçekten çok iyi vakit geçiriyorum, Kai," diye ekledi, sesinde umut vardı.

O sesin nesi vardı böyle? Onca yıldır onun konuşmalarını dinlemiş olsaydım, muhtemelen şimdiye kadar ona delicesine aşık olurdum.

Kahvemi bir yudum içtim, bu son düşüncüyü fazla düşünmeden yutmaya çalışarak. "Ben de seninle çok iyi vakit geçiriyorum." Onun yanındaki tabureye oturdum. "Garip ya da gergin davranıyorsam özür dilerim. Doğrudan konuşmalarda iyiyimdir, ama nedense bu konu bana hep zor gelmiştir."

"Jo'ya birkaç kez söylemek üzereydim, ama her seferinde cesaretim kırıldı." Kıkırdadım. "Leo'ya söylemeyi hiç düşünmedim bile. Sanırım kafası patlardı."

Izzy bana sıırttı, adem elması sallandı. "Evet, bunu bir sohbe dahıl etmek biraz zor."

Bıçağı aldım ve üstü parlak ve kahverengi olan frittata'yı kesmeye başladım. "Bunu başka kimseyle yapmıyorum," dedim, sesim istediğinden daha sert çıkmıştı. "Derin bir fetiş ya da öyle bir şey değil."

"Biliyorum," diye cevapladı Izzy, tabağı kabul ederek. "Bunu internette milyonlarca kez konuştuk, hatırladın mı?"

"Doğru, doğru. Sanırım hala kafamda hepsini birleştirmeye çalışıyorum."

Yumurtanın bir kısmını ağzına attı ve çiğnerken göz kapakları gözlerinin üzerine düştü. "Bunun içinde ne var?" diye sordu, sesinde mutluluk vardı.

Göğsümün arkasında bir memnuniyet hissettim. "Ricotta, kırmızı biber, soğan, patates, biraz maydanoz. Hepsi bu kadar."

Gözlerini devirme şekli beni gülümsetti ve bu da bana boşaldığı zamanki yüzünü ve çıkardığı sesi hatırlattı ve bir an için yine kendimi kaybettim.

"Bu benim yeni favori kahvaltım, teşekkürler." "Ne zaman istersen," dedim, fincanımı ağzıma götürerek.

"Ben de birkaç yıldır kimseyle birlikte giyinmedim," diye hatırlattı bana. "Ve bunun benim için bir fetiş olduğunu da sanmıyorum. En azından tam olarak değil. Aslında birkaç kez kostümleri atmaya çalıştım, bunu aşmam gerektiğini düşündüm, ama hiç başaramadım."

Aynı tür şüphelerim olmasına rağmen, bunu yapabileceği düşüncesi beni çok etkiledi. "Bir milyon kez kendime giriş yapmayacağıma söz verdim," diye itiraf ettim.

"İkimiz de bırakmadığımıza gerçekten çok memnunuz. Muhtemelen yeniden bağlantı kurup, hayatımızın geri kalanını bu konuyu hiç açmadan geçirirdik." Yumurtayı tekrar bıçakladı. "Hayatımın geri kalanında seni tanıyacağımdan değil," diye ekledi çabucak.

"Bunu mezara götürürdüm," diye güldüm. "Dürüst olmak gerekirse, senin önünde bunu konuşmak bile hala utanç verici geliyor."

"Tabii ki biraz saçma, ama benim önümde utanmana gerek yok," dedi sıcak bir şekilde. "Kostümü giyen benim. Sen sadece evinden izliyorsun."

Sırtımı düzeltirken yanaklarımın biraz kızardığını fark ettim. "Biliyorum. Hiç mantıklı değil." Ne kadarını söylemek istediğimi düşündüm, ama Izzy'nin ses tonu kulaklarımda yankılanmaya devam ediyordu. Onun benimle paylaştığı nazik tavrı beni cezbetti, bunun onun için kolay bir şey olmadığını biliyordum ve gerçekler ağzımdan dökülmeye başladı. "Birkaç yıl boyunca, hiç kimseyle çıkmamamın sebebinin sana takıntılı olmam olduğunu kendime inandırdım. Yüzümü gizleyerek mastürbasyon yapmayı biliyordum, ama gerçek insanlarla çıkmayı ya da gerçek seks yapmayı unutmuştum."

"Aynen öyle," dedi Izzy, taburesinde zıplayarak. "Vücudumu, tuhaf kostüm kumaşı tüm cildime dokunduğunda boşalacak şekilde yanlışlıkla programladığımdan endişeleniyordum."

O anda yanaklarım kesinlikle pembeleşmişti çünkü tek düşünebildiğim, onun cildinin kostüme değdiği farklı yerlerdi.

Dikkatlice çiğnedim. Bunu yüz yüze konuşmak rahatlatıcıydı. Normalde beynimde dolaşp duran tüm endişelerim nihayet biraz havalanabilmişti.

Ama onun bu konuda benden çok daha rahat olduğu da açıktı. Tekrar bir araya geldiğimizden beri yavaş yavaş kabuğundan çıkıyordu ve ben onu cesaretlendirip kişiliğinin daha fazla ortaya çıkmasını izlemekten çok keyif alıyordum.

Bu yüzden, beynimin arkasında bir sesin ona şu anda biraz daha endişeli ve utanmış olmasını söylemesi beni gerçek bir pislik gibi hissettirdi.

"Bütün bu olay hala sır olarak kalabilir, değil mi?" diye sordum. "Anonim bir çevrimiçi ilişkim olduğunu başkalarına rahatça söyleyebileceğim bir durumda değilim. Ve kostümleri kesinlikle kimsenin bilmesini istemiyorum. İşim ve profesyonel itibarım var ve..." Mazeret uydurmaya çalıştığımı fark eder etmez sözümü kestim. "Bana çok özel geliyor. Senin için sorun olur mu?"

Izzy parmaklarını başının yan tarafına götürdü. "Tabii ki Kai. Elbette. Bu hafta çiçekçilerle bu konuyu konuşmayacağımdan emin olabilirsiniz."

Onun şakasıyla tekrar rahatlayarak güldüm. Kafamda net olan bir şey vardı: Izzy güveneabileceğim türden biriydi. Başka biri olsaydı, muhtemelen şimdiye kadar adresimi değiştirmiş olurdu.

Kapının çalınması kahvaltımızı böldü. Habersiz gelen sadece iki kişi vardı ve konuşmamızı duymuş olabilecekleri paniği geçtikten sonra, ışıkları kısıp onlar gidene kadar beklemeyi düşündüm.

"Kapıya bakacak mısın?" diye sordu Izzy.

"Leo ya da River," diye açıkladım. "Onları beklemiyordum."

İkinci bir vuruş geldi, ilkinden daha yüksek sesliydi. "Cevap vermek isterseniz sorun değil," dedi.

Başka seçeneğim olmadığı için peçetemi tezgahın üzerine attım ve aceleyle kapıya gittim. River ve Leo oradaydı ve ben henüz bir uyarıda bulunamadan içeri girdiler.

"Bir misafirim var," dedim.

Gözlüğünü başına takan Leo, benimle Izzy'ye bakarak, "Seni taciz etmek ve dün geceki randevunun ayrıntılarını öğrenmek için uğramıştık, ama sanırım bu soruya cevap oldu" dedi.

"Leo!" River, kocasını yanından çimdikleyerek azarladı. "Merhaba Izzy," diye neşeyle seslendi. "Seni tekrar görmek ne güzel!"

"Girin," dedim, sırtlarına bakarak. "Kahve ister misiniz?" "Yeni bir demlik yapayım," diye cevapladı Leo, alaycılığını anlamadan ileri doğru yürüdü.

Izzy'nin gözüne baktım ve özür dilerim diye dudaklarımla söyledim. Muhtemelen konuşmamız gereken çok daha fazla şey vardı, ama ciddi konulardan uzaklaşmak da güzeldi ve Izzy'nin gözlerinin odada dolaşmasından, onun mutlu olduğunu anlayabiliyordum.

Ve lanet olsun, o adam böyle tatlı ve gülümseyen davranırken ona karşı koymak neredeyse imkansızdı.

"Öğleden sonra matineye Cass ve Shawn'la buluşacağız," dedi Leo.

River, Izzy'nin yanına oturdu. "Siz de gelmelisiniz!" dedi.

Film izlemek gerçekten mükemmel bir fikir gibi geliyordu. Izzy ile takılmaya devam etmek istiyordum, ama aynı zamanda bizim... meselemizi düşünmekten biraz uzaklaşmak da iyi gelirdi. "İster misin?" diye sordum.

Yanaklarında gülümsemeyle çukurlar oluşan Izzy, kupasını kaldırdı. "Tabii," diye cevapladı. "Harika olur!"

ON YEDİNCİ BÖLÜM

O ÖĞLEDEN SONRA, yerel bir lokantada büyük yuvarlak bir masada oturdum, bir tarafımda Kai, diğer tarafımda River ve karşımda onların arkadaşları oturuyordu. İki evli çift de balaylarını birkaç hafta ertelemişti ve düğünde olduğu gibi, hepsi rahat kıyafetler giymiş ve gevşemişti.

Bir hafta önce evlendiklerini neredeyse hiç anlamazdınız, ama gözlerinde yeni dünyalar doğuyormuş gibi birbirlerine gülümsemeye devam ediyorlardı.

"O film serisi işinin bir parçası mı?" diye sordum River'a. Önümdeki tabakta dolu bir balık sandviçi vardı ve kendimi kirletmeden nasıl yiyeceğimi hala düşünüyordum.

"Tam olarak değil," diye gülümsedi. "İş arkadaşımın düzenlediği küçük bir şey. Film Festivali bu ay her hafta sonu Hint filmleri gösteriyor. Bir ara benimle birlikte izlemek istersen haber ver." Kocasına doğru başını salladı. "*Jurassic Park* aslında Leo'nun seçimi. Geçen gece arkadaşına önerdi."

Leo, waffle'ını çiğnerken bana başparmağını kaldırdı. Yutkunduktan sonra "Harika bir film" dedi.

Gülerek koltuğuma yaslandım. Çocukken, haftada birkaç kez Kai ve River'ın evinde akşam yemeğine kaldığımda cildimde sıcak bir karıncalanma hissedirdim.

Herkes oturup birbirlerine günlerini sorar, şakalaşırdı. Onlar için bu çok normal bir şeydi, ama benim hayatımda hiç yoktu ve bu bana çok hoş geliyordu. Sanki küçük tüyler cildimi gıdıklıyormuş gibi.

O sıcak karıncalanma hissi lokantada tekrar beni sardı ve Kai parmaklarını dizimin üzerinde gezdirdiğinde, neredeyse eriyip gittim.

"Film festivali serisi en sevdiğim randevu geceleridir," dedi Shawn masanın diğer tarafından. O ve kocası dirseklerini masaya dayamış, ellerini birbirine kenetlemişlerdi, ancak Cass'in dikkati bir hamburgerdeydi. "River'la tanışmadan önce hiç gitmemiştim."

"Buraya taşındığımdan beri gitmedim," dedim. "Yaklaşık beş yıl önce."

"Carnegie Bilim Merkezi'nde mesai sonrası saatleri de şiddetle tavsiye ederim.

Gitmeden önce temayı kontrol etmeyi unutma."

"Beni otopsi gecesine götürdü," dedi Cass, hamburgerinden bir turşu kayarken.

"River beni Frick Park'a randevu gecesi için götürdü," dedi Leo, beni işaret ederek. "Mahallemizdeki parkı henüz görmediysen, görmelisin. Orada bütün gün geçirebilirsin ve yine de her şeyi göremezsin."

"Arkadaşlarımla sana flört tavsiyeleri verdiği için üzgünüm," diye şaka yaptı Kai. Parmakları yine dizimin üzerinde dans etti ve neredeyse kıkırdıyacaktım. "Söz veriyorum, genelde sadece böyle olurlar."

River ikizine gözlerini devirdi. "Evet, çünkü flört tavsiyesi vermemiz gereken kişi sensin," diye alay etti. "Hepiniz hatırlıyor musunuz

Kai, River'a buruşuk bir peçete fırlattı ve peçete yüzümün önüne uçtu. "Hikaye anlatma!" diye güldü. "Utanç verici flört hikayelerine sınır koyuyorum."

"Sorun değil," diye onu sakinleştirdim ve parmaklarımı dizinin üzerinde gezdirerek onu hafifçe kıkırdatmaya çalıştım. "O kadar da kötü olamaz. Sekizinci sınıf dansında ne giydiğini hatırlıyorum."

Herkes güldü. Kai'yi kızdırdığım için neredeyse kendimi kötü hissettim ve biraz daha kendime güvenim olsaydı, öne eğilip yanağına bir öpücük kondururdum.

Ama sonra gözleri parlayarak bana döndü ve masanın altında elimi tuttu, şakanın hoşuna gittiğini anladım.

Belki de işler gerçekten bu kadar kolay yoluna girebilirdi. Hâlâ kabullenmek zordu. İstedğim her şeye sahip olabileceğim düşüncesi bile başımı döndürüyordu.

Ama Kai elimi tutarken ve tüm vücudum şarkı söylerken, buna gerçekten inanmaya başlamıştım.

"Peki, sekizinci sınıf dans kıyafeti nasıldı?" diye sordu Leo, öne eğilerek.

Kai sırtını düzeltti. "Çok makul bir takım elbiseydi," diye cevapladı, "muhtemelen beni bir muhasebeci gibi gösterirdi."

Elini sıktım. "Çok sevimli görünüyordu." "Öyleydi," diye onayladı River.

"Kai'nin giyinmiş halini görmek istiyorum," diye şikayet etti Leo. "Biliyorsun, ne kadar istesem de benimle aynı Halloween kostümünü asla giymez."

Kai'nin daha da gerginleştğini hissettim ve parmaklarının arkasını okşadım. Onun ekranın diğer tarafındaki adam olduğunu bilmek beni heyecanlandırdı ve coşturdu. Bu beni katlanarak tahrik etti, sanki bir çeşme açılmış gibi, ve beni gittikçe daha fazla doldurmaya devam etti.

Aniden, kendim olabilirdim. Sadece eski arkadaşların yanında olabileceğin türden bir ben.

Ama tüm bu durum onu endişelendiriyor, neredeyse sinirlendiriyordu. Bu yüzden onu eve götürüp onunla, gerçek onunla oynamak istesem de, düğünde onun bana davrandığı gibi dikkatli ve özenli davranmam gerekiyordu.

"Shawn geçen yıl bir parti için beni giydirdi," dedi Cass. "Ben vampirdim, o da ayıydı. Eğlenceliydi. Ve seksi."

Kai elimi daha sıkı sıkı ve yüzündeki ifade donmuş gibiydi.

Shawn kendi kendine güldü. "Biraz seksiydik," diye onayladı. "Leo ile birlikte Cadılar Bayramı için giyinmelisin, Kai. Eğleneceksin."

"Evet, Kai," dedi Leo somurtarak. "Benim için şu lanet kostümü giyer misin?" Kai'nin eli benim elimi sıkı ve endişesinin doruğa ulaştığını anladım.

Neyse ki, Leo ve Cass yıllar boyunca en sevdikleri Cadılar Bayramı kostümleri hakkında konuşmaya başladılar. Bir süre sonra Kai aniden elimi bıraktı ve hiçbir şey söylemeden yemeğine döndü.

Belli ki rahatsızdı ve ben ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Ancak sandviçimi çiğnerken ve tabağıma bakarken, bir şeyler yapmak istediğimi biliyordum.

Düğünde dans pistinde beni bulup, sarhoş ve aşırı hevesli iş arkadaşlarından uzaklaştırırken, her şeyi daha iyi hissettiren gülümsemesini hatırladım.

Onunla birlikte olmak beni gerçekten bu kadar mutlu ediyorsa, onun da aynı şekilde hissetmesini sağlamak benim görevimdi, diye karar verdim.

"Hey," dedim yanımdaki kişiye. "Öndeki vitrinden bir tatlı seçmek istiyorum. Benimle gelir misin?"

Gözlerinde endişe vardı, ama yumuşak bir gülümsemeyle "Tabii, olur" dedi.

Gürültülü lokantadan geçtik ve ön tarafta boş bir masa bulduğumuzda ikimiz de durduk.

"İyi misin?" diye sordum. Elimi uzatıp koluna dokunmak istedim, ama sinirlerim bozuldu ve bunun yerine ellerimi arkamda birleştirdim.

"Evet, teşekkürler," dedi ve dirseğime dokunarak aramızdaki mesafeyi kapattı. "Konuşma kafama takıldı." Masaya doğru baktı. "Sanki hepsi biliyor gibiydi."

Diğer elimle onun ön koluna dokundum. "Sorun değil," dedim. "Bilmiyorlar ve söz veriyorum, ben dedikoducu biri değilim. Senin güvenini böyle bozmayacağım."

"Öyle olmadığını biliyorum. Aslında, böyle bir şeyi güvenilebileceğim tek kişi sensin."

"Teşekkür ederim," dedim, hafifçe eğilerek. "Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim. Unutma, yaptığımız şey tamamen zararsız. Bunu herkese duyurmak istememeni anlıyorum, ama biliyorsun, bunda yanlış bir şey de yok."

Kai elini benimkine kaydırdı. "Biliyorum. Çok utanç verici bir durumun üstesinden gelmeye çalışıyorum, ama söz veriyorum, üstesinden geleceğim."

"İşlenmesi gereken çok şey var," diye gülerek onayladım. "Sanki iki farklı geçmişli olan iki farklı insan tanıyormuşum gibi, sonra birdenbire, Bayan Bechdel'in dersinden beri tanıdığım tek bir kişi oldun."

"Çok tuhaf," diye onayladı.

"Acele etmeme gerek yok," diye hatırlattım, Kai'nin bana karşı olduğu gibi doğrudan davrandığım için kendimle gurur duyuyordum. "Endişelenme."

Kai yolun geri kalanında rahatladı ve ben de kendi vücudumda bir rahatlama hissettim. "Bunu sindirmeme yardımcı olabilecek bir ricada bulunabilir miyim?" diye sordu.

"Tabii," diye hemen cevap verdim. "Ne istersen."

"Paylaşmak için bir cupcake seç," dedi, vitrine doğru başını sallayarak. "Elini ezdiğim için özür dileme şeklim bu."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

IZZY ve ben kapısının önünde durduk. Öğleden sonra geç saatlerdi ve yemeğimizi sindirmek ve yazın son günlerinden birinin tadını çıkarmak için birlikte lokantadan geri dönmüştük.

"Ee," dedi, ayakkabısını kaldırıma vurarak. Güneş arkasında batıyordu ve kıvrımlı saçları neredeyse gözlerine düşüyordu. "Geçen sefer buradayken beni öptün ve kaçtın," diye alay etti.

Gülerek öne çıktım ve dudaklarımı onun dudaklarına değdirdim. "Bu nasıl?" diye sordum, elim onun beline dolanırken ve tekrar öpüştük.

"Yukarı gel," diye cevapladı, dudakları benim dudaklarıma değiyordu. "Lütfen."

Yutkundum. Tam arkamda, omurgamı ürperten bir utanç duvarı vardı.

Ama önümde Izzy vardı. O, hayatımın geri kalanında sosyal baskıdan ve performans gösterme ihtiyacından her zaman bir kurtuluş olmuştu, patronluk taslamak yerine kendim olabileceğim biriydi.

Ve onun tüm utançtan da kurtuluşum olabileceğini biliyordum. "Tamam," dedim. "Yukarı çıkacağım."

Kapıyı açarken elimi tuttu ve merdivenleri çıktık. "Çok küçük," dedi omzunun üzerinden. "Ve unutma, daha yeni taşındım. Senin evin gibi değil."

"Burası senin evin. Benim evim gibi olmamalı," diye işaret ettim.

Izzy, çocukken River ve beni hiç evine davet etmezdi. Evlerimiz arka bahçede birbirine bağlı olduğu için bazen orada takılırdık, ama büyürken onun evine kaç kez girdiğimi parmaklarımla sayabilirdim.

Ev, içindeki eşyalara rağmen boş hissettiriyordu. Penceresi olmayan eski bir müze gibi, hiçbir şeye dokunmanın yasak olduğu bir yer gibi.

Ama bir de kötü kalpli bir adam vardı, Izzy'nin huysuz babası, annelerimizden bahsettiğimizde hep sinirli homurtular çıkarırdı.

Şimdi, Izzy'nin beni stüdyosuna davet etmesi, sanki sonunda onun gerçek dünyasını görüyor gibi hissettirdi. Sadece komşu evi değil, tamamen ona ait bir evi.

"Doğru," dedi ve kapıda dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Senin evin gibi olmamalı."

İçeride, stüdyo hayat dolu uzun bir odaydı. Gözlerimi kırpıştırarak önümdeki manzarayı içime çektim. "Aman Tanrım, çok güzel."

"Evet," diye güldü. "Çok fazla ev bitkim olduğunu söylemiş miydim?"

"Sanki birinin kütüphanesinde bir bahçe büyümüş gibi." İkiz kitaplıklarını işaret ettim, her biri farklı bitkilerle çevriliydi, sonra stüdyonun etrafındaki birçok bitkiye. Bazıları uzun, soluk yapraklarıyla tavandan sarkıyordu ve o, her yere küçük saksılardan kıvrılan sarmaşıkları duvarlara tutturmuştu. Pencere pervazları kısa ve sivri kırmızı şeylerle doluydu ve içeri girip mutfak alanına döndüğümde, pencerenin yanında büyüyen ot rafları gördüm. "Bu harika."

Izzy güldü ve zıpladı. Elini, parke zeminde büyük bir saksıda duran gür bir ağaç benzeri şeyin üzerinde gezdirdi. "Eski evimde bu kadar aşırı görünmüyordu. Ama burası çok daha küçük." Etrafı işaret etti. "Pencereler için aldım. Bu köşe birimler harika ışık alıyor."

Bir adım öne çıktım ve onu tekrar öptüm. Dudaklarımız birbirine çarptı ve benim aletim şişti. Izzy ve ben tek vücut gibi hareket ettik, dillerimiz birbirini okşadı, sonra yatağı bulduk ve onu nazikçe yatağa ittim.

Leo gittiğinden beri, dairem çok sessiz, neredeyse cansız hissettiriyordu. Izzy'nin evinde olmak tamamen farklı bir deneyimdi.

Hayat doluydu ve onun parlak enerjisiyle dolup taşıyordu.

"Kai," dedi, bacaklarını benim için ayırarak elini kasıklarına doğru indirdi. "Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum."

Başım dönüyordu. Bu, ekranda gördüğüm yatak odasıydı, çarşaf lar hafızama kazınmıştı. Izzy'nin yanına uzandım ve kokuyu derin bir nefesle içime çektim.

O yatak Izzy gibi kokuyordu. Narenciye gibi tatlı. Elbette öyleydi, ama yine de.

Kahretsin, bu çok hoştu.

"Ben de burada olduğuma inanamıyorum."

Dudaklarımı boynuna sürttüm ve dinledim. Kısa sürede, onun inlemelerini, dudaklarından çıkan ihtiyaç dolu sesleri, konuşma sesinin alçak tonundan yükselen dansını kazandım. Gömleklerimizi çıkardık ve göğsünü öptüm, sonra tekrar boynuna çıktım, dudaklarımızı birleştirirken çukurunu yaladım.

Izzy üstüme yuvarlandı, otururken bacaklarını bana doladı. Kot pantolonu açıktı ve beyaz iç çamaşırının bel kısmı dışarı çıkmıştı.

Elimi göbek deliğinden aşağıya doğru kaydırdım, yumuşak tüylerin izini takip ettim ve bel bandını parmakladım.

"Yapmalı mıyım...?" Sesi kesildi ve dili dişlerinin kenarında dans etti.

Kostümleri çok fazla düşünmemeye çalışıyordum. Şimdi o konuyu açtığı için konuşamıyordum. Eğer sözleri söylersem, istediğimi itiraf edersem, dünya parçalanabilir.

Ama bunu o kadar çok istiyordum ki dişlerim ağrıyordu.

"Yapmak zorunda değiliz," dedi Izzy. "İstemiyorsan sorun değil."

Başının arkasını tuttum ve onu öptüm. Dudaklarımı dudaklarına yapıştırdım ve dilimi ağzına soktum, onu olabildiğince derinlemesine tattım. Engelleri aşip ikimize de istediğimizi vermek istedim, ama önce onu hissetmem ve orada, ellerimde titrediğini bilmem gerekiyordu.

"Evet." Sonunda kelime ağzımdan çıktı. "Lütfen."

Izzy güldü ve başının arkasını tuttu, ve sanki zaman donmuş gibi bir saniye boyunca birbirimizi öyle tuttuk.

Ayağa fırladı ve dolaba koştu. Parmak uçlarına basarak bir karton kutu aldı ve kahverengi kedi kostümünü çıkardı.

Onun pantolonunu çıkarmasını izlerken penisim ağrıyordu. Külotu kalçalarına sıkıca yapışmış, kalça kıvrımlarının hemen altında duruyordu. Bir gözü bana doğru bakarken, Izzy takım elbisesini giydi, uzun penisi iç çamaşırında kalınlaşmıştı. Çenem sıkıştı. Kedi kostümü bacaklarına sıkıca yapışmıştı, ama üst kısmı fermuarsız ve daha gevşek duruyordu. Ayak bileklerinde ve bileklerinde tanıdık tüyler vardı ve başlık geriye doğru sarkmış, iki sivri kulak zıplıyordu.

ağırlığını kaydırırken.

Izzy yüzünü elleriyle kapattı ve güldü, poposundan sarkan küçük kuyruk havada zıpladı. "Tamam, şimdi utanıyorum."

Onu görmek benim için neredeyse dayanılmazdı. Ayağa fırladım ve onu öptüm, dudaklarımı tekrar dudaklarına yapıştırdım, bu, suskun kalıp utanç içinde kaybolmamak için en iyi savunmamdı.

"Lütfen utanma," diye güldüm. "İçimizden biri kendini tutmalı, ve sen bu kadar sevimli davranmaya devam edersen, o kişi ben olmayacağım."

Öpüşmeye ve gülmeye devam ettik ve Izzy pantolonumu ayak bileklerime kadar indirdi. Kostümün kumaşı parmaklarımın altında yumuşak ve pürüzsüzdü, ellerimi kollarından aşağıya, sonra göğsüne doğru kaydurdım ve meme uçlarını okşadım.

Izzy kollarımda titredi. Yirmili yaşlarım boyunca bu anı sonsuza dek hayal etmiştim. Şimdi gerçek olduğunda, derin arzuyla gömmek istediğim utanç arasında dengede duran bir ipte yürüyormuşum gibi hissettim.

Donakaldım, nabzım hızlandı. Kedi kostümü giymiş yetişkin bir erkeği arzulamak normal değildi, ama penisim o kadar sertleşmişti ki acıyordu ve cildim onun dokunuşunu bekleyerek titriyordu.

"Kai," diye fısıldadı Izzy. Elimi tutup beni yatağa götürdü, kalçalarını sallayarak. "Sana bir gösteri yapayım."

Oturdum ve o hareket etmeye başladı. Izzy başlığını çıkardı ve kedinin kulakları, yüzünü kaplayan sırtıyla birlikte zıpladı. Benim için poz verdi, sevimli poposunu çevirip salladı, sonra yatağa atladı ve etrafımda emeklemeye başladı.

Siktir, çok tatlıydı. Ve son buluşmamızdan çok daha oynaktı. Flört etmek beni tahrik etti, kanım sikime hücum etti ve endorfin seli endişelerimi silip süpürdü.

Izzy'nin gözlerinde neşe vardı ve bu beni o kadar mutlu etti ki patlayacak gibiydim.

"Kai," diye fısıldadı. "Kai, buradayım."

Gülerek döndüm ve onun yatakta dolaşmasını izledim. Izzy boynumu öptü, sonra diğer tarafıma atladı ve yanağını öptü. Döndüğümde ve ona bakmaya çalıştığımda, gergin kumaşı gördüm ve her pozunda ince kaslarının gerildiğini izledim.

"Kai," diye fısıldadı yine, beni ikna etmeye çalışarak. "Tamam Okai..."

Izzy beni arkadan yakaladı ve aşağı çekti, ikimiz de kahkahalara boğulduk. İçimden bir sıcaklık yayıldı ve onunla sadece eğlenmenin keyfi sonunda beni ele geçirdi. Izzy vücudumun üzerinde süründü, giysi cildimi gıcıklıyordu ve üstüme çıktığında, sertleşmiş penislerimiz birbirine değdi.

"Sana oral seks yapmak istiyorum," dedi parmakları boxerımın bel kısmını bulduğunda. "İster misin?"

"Evet, lütfen," diye inledim, sikim seğiriyordu.

Bacaklarım yataktan sarkarken, Izzy yere süründü. Sızan sikimi eline aldı ve uzun parmaklarıyla boyunu okşadı. Aşağıya bakarak, kışının sallanmasını ve kedi kuyruğunun sallanmasını izledim.

Elimi uzattım, parmaklarımı başının üzerinden geçirdim, sonra içeri girip saçlarını hissettim. Izzy, penisimi ağzına alıp yarıklarımı yalayarak karşılık verdi, dilini başımın üzerinde gezdirirken sünnet derimi geri çekti.

Zevk içimi kapladı. Dudaklarının emişi penisimi aşağı çekti ve inlemeler başladığında, Izzy'nin sesini duyduğumu anladım.

Kafamdaki iki gerçeklik, utanç verici çevrimiçi sır ve aşık olduğum gerçek, tatlı kişi, sonunda tamamen birleşti. Izzy'nin kedi kuyruğunu sallayan sevimli poposu, Izzy'nin beni daha derine çeken yumuşak dudakları ve Izzy'nin torbamı okşayan eli vardı.

Kalçalarımı salladım ve sikimi boğazının derinliklerine daldırdım. Izzy hızını kesmedi, beni emirken ellerinde taşaklarımı okşadı ve ben de çoktan doruğa ulaştığımı fark ettim.

"Oh, lanet olsun," diye inledim, onun başlığını çekerek. "Boşalacağım. Boşalacağım!"

Testislerim vücuduma sıkışırken onları geri çekerek, Izzy dilini döndürdü ve ben boşaldım. Spazmlar beni yatak üzerine geriye doğru fırlattı ve Izzy'nin bahçe gibi stüdyosu etrafımda dağıldı.

Çıplak bacaklarım onu her iki yandan sıktı ve yumuşak kedi kostümü her yerimi gıdıkladı.

Izzy beni yuttu ve dudaklarını emdi, sonra bir patlama sesiyle beni serbest bıraktı. Sonunda dirseklerimin üzerine kalkmayı başardığımda, bir elini dizlerimin üzerine koyup yüzünde gevşek bir gülümsemeyle bana baktı.

"Buraya gel," diye nefes nefese onu kendime çektim.

İçimde ne tür bir kargaşa bekliyor olursa olsun, bana böyle bir orgazm yaşattıktan sonra onu öylece bırakmamın imkanı yoktu.

Onu üstüme çektim ve kalçalarını yüzüme doğru sürükledim. Izzy'nin vücudu her yerimde sürtünüyordu, içimi eriten orgazm sonrası kızarıklığı karıncalandırıyordu. Sert ve parlak ıslak olan penisini çektim ve onu ağzıma çekmek için kalçalarını tuttum.

İnlemeler dudaklarından bir şelale gibi dökölüyordu. Uzun penisi ağzımda tatlı bir tada sahipti ve ben onun sert kalçalarını okşarken açgözlülükle ön sıvısını yaladım.

Izzy öne doğru düştü ve dengede kalmak için ellerini duvara dayadı. İhtiyacı olan seslere adım kaydđ, sessiz yalvarışındaki tek kelime buydu ve penisi dudaklarımdın arasında şişti.

Izzy kalçalarını öne doğru salladı. Ağzım onun ıslak boşalmasıyla dolarken, göğsünden derin bir inilti çıktı. Artçı sarsıntılar içimi sararken, onu her yerinde hissetmeye çalışarak ellerimi her yerine sürdüm.

Aşğı indiğinde, birbirimizin kollarına yuvarlandık. Onu bir anda her yerimde hissettim ve dudaklarımız yumuşak bir öpücükle buluştu.

Birlikteydik ve artık başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

"Aşık olduğunu nasıl anlarsın?"

Jo ve ben park bankında oturuyorduk. Karşımızda Allegheny Gözlemevi'nin büyük beyaz kubbesi duruyordu, arkamızda ise ormanlık bir alan uzanıyordu.

Daha sonra gözlemevinde düzenlenecek bir etkinlik için Shawn ile buluşacaktık. Neyse ki, Jo ve ben yeterince erken gelmiştik, böylece Kai'nin arkadaşı gelmeden önce işlerimi halletme vaktim olmuştu.

"Affedersin? Bir dakika, ne dedin?" Jo güneş gözlüklerini geri itti ve bana dramatik bir şekilde göz kırptı. "Bu gerçekten sen misin?"

Gülerek omzuna ittim, elim tişörtünün yakasına değdi. "Kapa çeneni. Aşık olduğumu söylemiyorum. Sadece soruyorum, aşık olmaya başladığını nasıl anlarsın?"

Jo bacağını dizinin üzerine attı. "Madison'a aşık olduğumu hemen anladım. Yaklaşık bir ay boyunca onu düşünmeden duramadım ve bunun değişmeyeceğini anladığımda kendime itiraf ettim. Onu sürekli düşünüyor musun?"

Düşündüm. "Tam anlamıyla her zaman değil, ama neredeyse her zaman."

"Peki o sana kendini özel hissettiriyor mu? Dünyada onun gibi başka kimse olmadığına inanıyor musun?"

Onun gibi başka birinin dünyada olmadığını düşünerek güldüm.

"O özel biri," diye kabul ettim, ellerim yanımda dans ediyordu. "Birlikte özeliz."

Jo sıcak bir şekilde güldü, sesi gözlemevine doğru yankılandı. "Bana söylemediğin daha çok şey var, Izzy. Kai ile

Kai ile büyürken arkadaş olduğunuzu biliyorum, bu yüzden şimdi yakınlaşmak daha kolay, ama o kadar çok randevuya çıkmadınız ve daha önce kimseye böyle tepki verdiğinizi görmedim."

Dudağımı ısırdım. Kai ile olan ilişkimin çoğunu ondan gizliyorsam, en iyi arkadaşımın tavsiyesini almanın bir yolu yoktu. Jo'nun asla dedikodu yapmayacağını biliyordum ve Kai'ye gizlilik sözü verdiğim için en iyi arkadaşıma güvenebileceğime emindim.

Yine de, gerçeği ağzımdan çıkarmak için on yıllık bir sessizliği aşmam gerekiyordu.

"Sana anlatmadığım bir şey var..."

Bankta yana kayarak sesimi alçaltıp sözlerimi döküverdim. Jo dinlerken tüm hikaye ağzımdan döküldü. Şaşkınlık, skandal ve empati arasında gidip gelen Jo, cinsel özgüvenimdeki iniş çıkışları da dahil olmak üzere tüm gerçeği onunla paylaşmama izin verirken ifadesini değiştiriyordu.

"İzzy, bu harika!" diye bağırdı sonunda bitirdiğimde. Yüzünde parlak bir gülümseme vardı ve gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Sen ve Kai, gizli çevrimiçi aşıklar. Bu çok havalı."

Ben gülerек burnumu çektim. Ellerim biraz titriyordu, ama omzumun arkasındaki endişe düğümü aniden çözülmüş gibi rahatlamış hissediyordum. "Çoğu insanın seçeceği kelime '*harika*' olduğunu sanmıyorum."

Güneş gözlüklerinin arkasından gözlerini devirdiğini anlayabiliyordum. "Çoğu insanın ne düşündüğü kimin umurunda? İkiniz cinsel olarak birbirinize çok uygunsunuz, o sana çok iyi davranıyor ve sen ona aşık oluyorsun. Büyük ikramiyeyi kazanmışsın gibi görünüyor."

"O kadar kolay değil," dedim. "Kostümler ve siber seks yaptığı için çok utanıyor. Sanırım bunu aşmaya çalışıyor ve benim onunla birlikte giyinip tatmin olmak gibi bir ihtiyacım yok." Dudaklarımı dişlerimin arasına aldım ve tekrar çiğnedim. "İstiyorum," mırıldandım. "Ama buna ihtiyacım yok."

"Tamam," dedi Jo sıcak bir gülümsemeyle. "Anlıyorum."

"Ama bu çok zor," diye devam ettim. "Ve daha önce hiç aşık olmadım, hatta ciddi bir ilişkim bile olmadı. Böyle bir şeyi yapabilecek becerim var mı? Bir ilişkiden neye ihtiyacım olduğunu, yatakta ne istediğimi, Kai'nin neye ihtiyacı olduğunu ve ne istediğini nasıl anlayacağım? Bunların hepsini aynı anda nasıl anlayacağım?"

hayal kırıklığı ve güvensizlik kaynıyordu aşırı
ben ben oturduğumda orada otururken, duygularım beni
boğdu.

Belki de aşık olduğumu bu şekilde anlıyordun. Duyguların artık kontrol edilemeyecek kadar yoğunlaşmıştı.

Jo elimi tuttu ve elinde salladı. "Madison'la birlikte olduğumdan beri, ilgimi çeken yeni şeyler öğrendiğimi sana söylemiş miydin?"

Elimi onun eliyle salladım. "Hayır, söylemedin."

Etrafına baktı, sonra bana fısıldayarak *anal* dedi.

Güldüm. "Oh, gerçekten mi?"

"Bunu sevdiğimi bilmiyordum," diye güldü Jo. "Ama Madison ve ben çok iyi iletişim kuruyoruz ve yatakta denemeler yapmaya başladık ve bir şekilde oldu. İlk başta onun vücudumun o kısmına dokunması bana garip ve savunmasız hissettirdi, ama aramızda kurduğumuz güven sayesinde bunu aşabildim." Geniş bir gülümsemeyle, "Aslında bunu sevdiğimi fark ettim," dedi.

"Yani anal seks yapmaya odaklanmalıyız mı diyorsun?" diye fısıldadım şakayla.

"Hayır, Izzy." Jo gülerek elimi itti. "Seks hayatının mutlu ve istikrarlı olmasını sağlamanın en iyi yolunun güven inşa etmek olduğunu söylüyorum. Birbirinizle paylaşarak, işleyerek ve yatak dışında önemli olan her şekilde kendini göstererek aktif olarak güven inşa etmek gibi."

"Oh, hepsi bu mu?"

Jo sıcak bir gülümsemeyle, "Önce iletişim kurmayı, dinlemeyi ve tüm o güzel şeyleri öğren, gerisi kolay olur," dedi.

Kai ile ilgili hemen hemen her durumda bu, sorunu çözerdi. O, neredeyse her zaman açık sözlü ve dolaysızdı. Ne yazık ki, bunun tek istisnası ben, kostümler ve bizim tuhaf geçmişimiz gibi görünüyordu.

"Doğru," diye onayladım, gözlerim gözlemevinin büyük yuvarlak kulelerine dönmüştü. "Kolay."

KAI ve ben kanepenin iki ucuna oturduk, birbirimize bakıyorduk. Bir kase vanilyalı dondurmayı paylaşıyorduk, o bana ofisteki gününü anlatırken dondurmayı birbirimize uzatıyorduk.

Soğuk kaseyi bana uzatırken parmakları benimkilere değdi ve parmak uçlarımdan koluma doğru bir arzu kıvılcımı yayıldı.

Jo'ya hislerimi itiraf etmek, gerçeği görmek için önemli bir ilk adımdı. Kai'ye aşık oluyordum. O, hayatımı birlikte geçirebileceğimi hayal edebileceğim türden biriydi; istikrarlı, tatlı ve dürüst. Onunla bir yuva kurduğumu hayal ettiğimde, karnımda kelebekler uçuyordu.

Hayatımda ilk kez, yıllar önce kafamdan silmiş olduğum bir düşünceyi, biriyle çocuk yetiştirmenin nasıl bir şey olacağını düşündüm.

O kadar yoğun bir duyguydu ki, o kişi tam önümde otururken onu bu kadar çaresizce istemek.

Ama bir şey kesindi: böyle acı verici, muhtaç bir özlem, aşkın açık bir işaretiydi.

Kai kaseyi sehpaye attı, sonra bacaklarımı kucağına çekti. Elleri ayak bileklerimden başlayarak ayaklarıma kadar inip, nazikçe masaj yapmaya başladı.

Jo haklıydı. Bu ilişkiyi bilinçli olarak kurmam gerekiyordu. Ciddi ilişkilerde insanların birbirleriyle nasıl iletişim kurduğunu öğrenmem gerekiyordu ve şimdi başlamak için en uygun zaman gibi görünüyordu.

"Hey, Kai," dedim, o çoraplarımın içinden ayak parmaklarımı ovarken ayaklarımdan gerginliğini gidermeye çalışarak.

Lanet olsun, dokunuşu nasıl bu kadar iyi hissettiriyordu? "Ne var?"

"Şey, sana bir şey söylemek istedim." Suyumu içtim, ağzımdaki şekerli tadı temizledim. "Senin için önemli mi bilmiyorum, ama her ihtimale karşı sana söylemeliyim diye düşündüm. Büyürken, River'a aşık olduğumu sanıyordum. Dört yıl kadar."

Kai bana göz kırptı, sonra güldü ve ayak masajına geri döndü. "Izzy, alınma ama herkes River'a aşık olduğunu biliyordu."

"Ne! Hayır, bilmiyorlardı. Herkes kim?"

Kai güldü ve beni öne çekti, bacaklarımı kucağına aldı ve baldırlarıma devam etti. "Sana bunu söylediğim için üzgünüm. Bunu sır olarak saklamakta pek başarılı değildin."

O yılları düşününce yanaklarım kızardı. Her zaman River'ı gözlerimde kalplerle takip ettiğimi hissediyordum, ama herkesin de bunu görebildiğini bilmiyordum.

"Bu senin için sorun değil mi demek oluyor?"

Kai başını salladı. "Sorun değil. O çok uzun zaman önceydi. Ve inan bana, hemen hemen herkes River'a aşık olmuştu. Ben de buna alıştım."

"Onun ikizi olarak bu tuhaf bir his olmalı."

"Ne yaparsın, öyle işte. Özellikle lisedeyken, bu konuda sık sık moralim bozulurdu. Sanki bende bir kusur varmış gibi hissederdim, sanki ben sıkıcı, düzenli olan ve görünmez hale gelmiş olan bendim. Omuzlarını hafifçe silktilti. "Bilmiyorum. River ve ben farklı insanlarız ve onun aldığı ilgiyi hiç istemediğim için uyum sağlamam daha kolay oldu."

Bu konuyu konuştuğumuz için memnun olarak başımı salladım. "Her halükarda kaybeden bendim. Spot ışıklarından kaçınan sessiz adam bana çok daha uygun. Keşke o zamanlar bunu bilseydim."

"Birbirimizi tekrar bulduğumuza sevindim." Kai elimi tutup öptü. "Bu bana bir şeyi hatırlattı. Sormak istiyordum, babanla hâlâ görüşüyor musun?"

Kaşlarımı çattım. İçgüdülerim, çoğu insanda olduğu gibi bu konuyu geçiştirmemi söylüyordu, ama Jo'nun tavsiyesi kulaklarımda çınliyordu ve Kai ile farklı davranmak istiyordum.

"Pek sayılmaz. Yılda bir kez falan beş dakikalık bir telefon görüşmesi yapıyoruz, ama hepsi bu kadar. Ben çocukken aramızda ince bir bağ vardı, ama ben eşcinsel olduğumu açıkladığımda, o bağ da kopmuş oldu."

"Üzgünüm. Bu gerçekten çok kötü."

"River konusunda söylediğin gibi. İşler böyle, ben de buna uyum sağlamayı öğrendim. Bu yüzden uykularım kaçmıyor."

"Hayır," dedi Kai, başını sallayarak. "River'ın River olmasına uyum sağlamamla bu aynı şey değil. River bana zarar vermiyor ya da beni ihmal etmiyor. Senin yanında olmak babanın görevi ve onun yanında olmaması çok kötü."

Duygularım karıştı. Uzun zamandır iç karartıcı gerçekler olarak kabul ettiğim şeyler sarsıldı. Tüm üzüntü oradaydı ve onu bastırmak yerine, Jo'nun gerçekten demek istediğinin bu olduğuna karar verdim.

Kai'nin hayatını benimle paylaşmasını istiyorsam, benim de hayatımı onunla paylaşmam gerekiyordu.

"Evet," dedim, birkaç gözyaşını silerek. "Bu gerçekten berbat. On sekiz yaşına girdiğimde üniversite veya diğer masraflarımda bana yardım etmeyi reddettiğinde

on sekiz yaşına bastıktan sonra üniversite ya da diğer masraflarımda bana yardım etmeyi reddettiğinde bile o kadar umursamamıştım. Sadece beni hiç aramamasından nefret ediyordum."

"Sen harikasin. O, seninle olan ilişkisini mahvederek gerçekten büyük bir hata yapıyor."

Yumuşak bir gülümsemeyle, "Suçlu olanın o olduğunu biliyorum. Üniversitede bunu anladım. Ama ortaokuldayken, sanki

babanın seni annenin sevdiği gibi sevmemesi benim hatammış gibi hissediyordum. Seninle ve River'la, çoğu insanla olduğu gibi, onunla anlaşılamadığımızı sakladım."

"Hatırlıyorum. O bir pislik gibi görünüyordu ve River ile ben senin için endişeleniyorduk, ama biz bu konuyu açtığımızda sen her zaman önemsemiyordun."

"Bütün ailen çok mutlu, işlevsel ve iyiydi. Sen, benim hiç var olduğunu bilmediğim rüya gibi bir ailen gibisin. Kötü bir babam ve hatırlamadığım ölü bir annem olması utanç vericiydi."

Kai elimi okşadı ve dokunuşunun rahatlatıcı etkisi, üzüntümü biraz hafifletmeme yardımcı oldu. "Sen de iyisin," dedi bana, "ve umarım seni mutlu etmeme yardımcı olabilirim."

Öne eğildim ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Yardım edersin, inan bana."

Orada kaldık, yüzlerimiz birkaç santim uzaklıkta, birbirimizin gözlerine bakarak. Ellerin sıcak baskısı ve tanıdık, taze kokusu beni rahatlattı, bu his vücudumu saran tüm kötü duygulardan çok daha güçlüydü.

O konuşmanın gideceği yönü hiç tahmin etmemiştim. Ama farkında olmasam da, Kai ile taşıdığım üzüntüyü paylaşmam gerekiyordu. Onun rahatlatıcı varlığı ve beni tanıması bana iyi geliyordu.

"Seninle görüşmeye devam etmek istiyorum," dedi Kai kararlı bir şekilde. "Seninle vakit geçirmeye devam etmek istiyorum, Izzy."

Geniş bir gülümsemeyle karşılık verdim, onun samimi bakışları beni neşelendirmişti. "Evet, ben de."

Kai'nin yüzünde kararlı bir ifade belirdi, bu ifade bana onun söyleyeceği her kelimeyi dikkatle dinlemem gerektiğini söylüyordu.

"Benim erkek arkadaşım olmak ister misin?"

Öne atıldım ve o beni öptü. Eli saçlarıma dolandı, dillerimiz birbirine değdiğinde hafifçe çekti. "Evet. Kesinlikle istiyorum."

"Harika," dedi Kai ve beni kanepeye çekti. "Erkek arkadaşlar."

"Erkek arkadaşlar."

YİRMİNCİ BÖLÜM

Izzy'nin üstünden yuvarlandım ve dudaklarımı sildim, sabahın erken saatlerinde yaptığımız seks yüzünden kafam bulanıktı. Önceki gece onda kalmıştım ve uyandığımızda hemen lüks bir uzun mastürbasyon seansına geçmiştik.

"Harikaydı," diye titrek bir nefesle soluklandım.

"Hayatımın en iyi uyanışı," diye cevap verdim ve yataktan kalkmadan önce onu öptüm. "Hemen kahveyle döneceğim."

Pijamalarımın mutfağa doğru yürüdüm, pencerelerden güneş ışığı içeri süzülüyordu. Izzy ve ben birbirimizi erkek arkadaş olarak kabul etmeye karar vereli birkaç hafta olmuştu ve o kadar geceyi birlikte geçirdik. İşten eve geldiğimde stüdyosunda ışıkların yandığını gördüm ve mesajlaşmaya başlar başlamaz ya ben onun evine giderdim ya da o benim evime gelirdi.

Gözlerimi ovuşturarak esnedim ve kahve makinesini çalıştırdım. Düğünde, River'ın sahip olduğu gibi bir ilişkiye ne kadar çok istediğimi fark etmiştim. Izzy ile ne kadar çok zaman geçirirsem, onun benim için doğru kişi olduğunu o kadar çok anlıyordum.

Bunu bilip bilmediğimden bağımsız olarak, her zaman ihtiyacım olan kişi.

Ve büyük bir rahatlıkla, seks hayatımızın çoğu onun kostüm giymesi etrafında dönmüyordu. Birkaç kez öyle oynamıştık ve giyindiği anda sinirlerimin zevkten titrediğine yemin edebilirim.

Sanki yeniden bir araya gelmeden önce yıllarımı, sonunda parmaklarımın arasında tuttuğum şeye tam olarak tepki vermesi için vücudumu eğiterek geçirmişim gibiydi.

Vücudumu Izzy'ye tepki verecek şekilde eğitmişim. Onun sesi, tatlı gülümsemeleri ve benim için sırtını kamburlaştırıp kıvrılmasının şakacı tavrı.

Ama o sabahki gibi, seksimizin çoğu, kostüm giyip geceyi onunla geçirdiğimiz birkaç sefer kadar gösterişli değildi. Genellikle eğlenceli, rahat ve kolaydı, başka türlü olamazmış gibi.

Öyleyse neden tuhaf bir kostüm meselesi umurumda olsun ki? Bu bizim sırrımız olarak kalabilir, özel günler için saklanabilir ve Izzy ile ben mutlu, istikrarlı, olgun bir ilişkinin tadını çıkarabiliriz.

Kahvenin hazır olmasını beklerken, pencere kenarında yetişen otları ellerimle okşadım ve farklı bitkilerin kokusunu içime çektim. Yatağa döndüğümde, Izzy saçları arkada dikilmiş ve uykulu bir ifadeyle oturuyordu. Dudakları öpüşmekten şişmişti ve göz kapakları gözlerinin üzerine düşmüştü.

"Çok tatlı görünüyorsun," dedik ikimiz de aynı anda.

"Gel," dedi Izzy gülerek, telefonunu alırken yanındaki yatağı okşadı. "Fotoğraf çekmek istiyorum."

Çıplak göğsüme baktım. Boxerım kalçalarımın sarkıyordu ve aynada kendime bakmamıştım bile.

"Instagram'a koymak zorunda değilsin," diye itiraz etti. "Bu sadece bizim için. Hadi ama. Seksi, yakışıklı erkek arkadaşımın bana yatakta kahve getirdiğini hatırlamak istiyorum."

"Sana kahve getirmeye devam edebilirim," dedim ve yatağa oturdum. "O zaman unutmazsın."

Izzy dudaklarını büzdü. "Lütfen?" diye tatlı bir sesle sordu.

"Ah, sana sızlanmanın beni ne kadar tahrik ettiğini"

"

"Biliyorum," diye gülerek yanıma oturdu. "Şu anda istediğimi elde etmek çok kolay."

"

O fincanını kaldırırken ben de fincanımı kaldırdım. "Erkek arkadaşım için kahve," dedim, telefona kocaman bir gülümseme attım ve Izzy, kamera flaşı patladığında beni bir öpücükle şaşırttı.

"Dün Instagram'da birbirlerine çok yakışan bir çift gördüm."

River'a göz kırptım, zihnim Izzy ile yatakta çektiğimiz yarı çıplak fotoğrafa geri döndü. Onun dairesindeydik ve Leo

basın toplantısında sıkışıp kalmıştı, kardeşim ve ben akşamımızı düğün fotoğraflarını düzenleyerek geçiriyorduk.

"Anlamadım?" diye sordum.

"Cass ve Shawn," diye cevapladı, sonra bilgisayarı bana çevirerek çiftin fotoğrafını gösterdi. "Merhaba Kai, biz de tam onlardan bahsediyorduk."

"Doğru. Cass ve Shawn."

River uzun saçlarını kulaklarının arkasına itti. Pürüzsüz yeşil bir taşla biten gümüş bir kolye takıyordu ve hareket ettikçe kolye göğsüne çarpıyordu. Leo'nun minimalist tarzına kendi dokunuşlarını katmıştı ve dairenin duvarlarında büyük, renkli sanat eserleri ve River'ın yeni favori rengi olan turkuaz renginde döşenmiş yeni bir vintage kanepe vardı.

"Benim beğenimi kazanan tek mutlu çift onlar değil," dedi River ve dizüstü bilgisayarı sehpa altına koydu. "Bana kardeşlerin dedikodularını ne zaman anlatacaksın? Izzy'nin nesi var?"

"Ne demek istiyorsun?" diye gülerek sordum. Viski içkimin bir yudumunu aldım ve buz bardakta sallandı. "Ne tür kardeş dedikoduları istiyorsun?"

River, bir şey saklamaya çalıştığımda benim soğukkanlılığımı ve hissettiklerimi bozabilen nadir insanlardan biriydi.

O, annem, bazen Leo ve şimdi de Izzy, fark ettim.

"Bana hiç vermediğin türden kardeş dedikoduları istiyorum," dedi River somurarak. "Her zaman ilişkilerin sırmış gibi davranıyorsun. Neden böyle?"

Son on yıldır en çok değer verdiğim ilişkinin bir tür sır olduğunu düşündüm. Izzy ile nihayet açıkça konuşmak doğru geliyordu, ama kardeşimin gözlerine baktığımda, hala ne kadar çok şeyi sakladığının farkına vardım.

"Dinle," dedi River. Öne eğildi ve dizimi okşadı. "Seni zorlamayacağım, çünkü zaten suskun kalacağını biliyorum. Ama seni ve Izzy'yi bir çift olarak seviyorum. Birlikte çok mutlusunuz ve o seni anlıyor. Bu yüzden, bana her şeyi anlatabileceğini bilmeni istiyorum." Ağzını yana doğru kıvrıdı, sonra arkamızdaki kapıya baktı.

"Kai," diye devam etti, daha da yaklaşarak, "demek istediğim, sen istemediğin sürece Leo'ya söylemeyeceğim."

Gözlerine baktım, sonra yüksek sesle gülmeye başladım. Tam olarak bu şekilde düşünmemiştim, ama doğrudu.

Kardeşim sır tutabilirdi. Kocasını ise pek değil.

River benimle birlikte güldü. "Shawn'ın sürpriz doğum günü partisini planlamasına yardım etmememizin bir nedeni var. Her neyse, hayatının yarısını benim ilişkilerimi anlamaya çalışarak geçirdiğini bilmeni istiyorum. Ben de senin için aynısını yapmaya hazırım."

Ağzımı yana doğru kıvırdım, bizim ortak jestlerimizden birini taklit ederek. Duyarlı kardeşim için bana bir şey söylemek için tam doğru anı bulmak oldukça tipik bir davranıştı.

Ve bu doğrudu. Hayatımın büyük bir kısmını onun aşklarını ve kalp kırıklıklarını dinleyerek geçirmiştım. Bazen biraz fazla olabiliyordu ve bazı pornografik detayları duymamış olmayı dilerdim, ama ilişkimizin bu yönünü seviyordum.

"Tamam," dedim yavaşça. Ellerim anında terlemeye başladı ve söylemek üzere olduğum şeyi söyleyeceğime inanamıyordum. "Yaklaşık on yıl önce Izzy ile seks sohbeti üzerinden video çekmeye başladım."

River gözlerini kırptı, uzun kirpikleri titredi. "Bekle, ne?"

"Ama ben onun kim olduğunu bilmiyordum, o da benim kim olduğumu bilmiyordu." "Video sohbetinde birbirinizi nasıl tanıyamadınız?"

Ben yüzümü buruşturdum. "Kostüm giyiyordu. Ben sadece izledim."

"Kostümler mi?" dedi River, sesini alçaltmaya çalışsa da sesi yükseldi.

İçkimin geri kalanını bir dikişte içtim. "Süper kahraman kostümleri gibi. Kedi kostümü. İskelet kostümü."

"Vay canına," diye hayretle dedi. "Bu, kürklü bir şey mi?"

Hızla başımı salladım. "Hayır. Yani, bazı insanlar için olabilir. Ama bunu düşündüm ve araştırdım ve ben kürklü değilim." Dişlerimi sıktım. Ne kadar çok konuşursam, o kadar çok kelime kusmak zorunda hissediyordum. "Izzy'nin kostüm giymesi eğlenceli ve biraz da seksi bir şey gibi, aman Tanrım, sana bunu söylediğime inanamıyorum."

Buzları ağzıma attım ve çiğnedim.

"Vay canına," dedi River, yavaşça düşünerek ve bunu sindirerek. "Bu harika.

İnsanlar seks için her türlü kostümü severler, bilirsin."

"Ama bu büyük bir şey değil," diye açıkladım. "Bunu yapmaya, ben yirmi yaşlarındayken başladık. Ve o taşındığında tesadüfen yeniden bir araya geldik."

"Bu büyük bir olay gibi geliyor, Kai," dedi River neşeyle.

Ayağımı sehpanın altına vurarak ritim tuttum. "Bu bir sapıklık değil. Başkalarıyla yaptığım bir şey değil. Izzy

ve benim sık sık yaptığımız bir şey değil. Muhtemelen çok yakında tamamen bırakacağız," dedim çabucak, ama bu sözleri söylediğimde aslında onlara inanmıyordum.

Tekrar kardeşimin gözlerine baktım. "Ya da yapmayız," diye ekledim.

River gözlerini devirdi. "Neden bu kadar seksi ve eğlenceli bulduğun bir şeyi bırakasın ki? Sen çok garipsin Kai."

"Seks yapmak için buna ihtiyacımız yok," diye açıklamaya çalıştım.

"Aman Tanrım, Kai," diye güldü River. "Seks, iyi organize edilmiş bir hesap tablosu değildir. Sadece yapman gereken şeyleri yapmazsın. Eğlenir, işlerin tuhaf ve dağınık olmasına izin verir ve bunun üzerine gülersin. Önemli olan budur." Kendi içkisini kaldırdı ve bir yudum aldı. "Ayrıca, kendin ve diğer insanları sapıkça davranışlarla utandırıyorsun."

"Ama bunu diğer insanlarla yapmıyorum," dedim, biraz savunmacı bir tavırla.

River sırtıttı. "Leo ile yaptığım bazı şeyleri başka kimseyle yapmıyorum. Bu onları sıradan yapmaz."

Parmaklarımla şakaklarımı bastırdım. "Bilmek istemiyorum," diye güldüm.

River güldü. "Ve bu durumda, sana söylemek istemiyorum. Ama benim demek istediğim de bu, Kai. Sen ve Izzy, sizin için doğru olanı bulmalısınız. Seks yapmak veya bir ilişki kurmak için ideal bir yol yok. İkinizi de tatmin eden, önemsenen ve saygı duyulan şeyi bulmanız gerekiyor." İçkisini bir yudum daha aldı ve camın arkasından sırtıttığını gördüm. "Ve bu, kedi kostümü giymek gibi süper sevimli bir şey içeriyorsa, bunu kabul et."

Dizine dokundum. "Kedi kostümü giymiyorum," dedim gülümseyerek. "Ve kimseye söyleme!"

"Söylemem," diye cevapladı River, ellerini havaya kaldırarak. "Sadece kendinden veya Izzy'den iyi vakit geçirmeyi esirgeme ve bana bir şey daha söz ver."

"Neymiş o?"

"Eğer kedi kostümü giyersen, lütfen bana söyleyeceğine söz ver, çünkü sen ve Izzy Horvat'ın kostüm giymesi, şimdiye kadar gördüğüm en sevimli şey."

'İN YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜMÜ

Kai'yi stüdyoma çağırdım, sonra çantayı yatağımın altına ittim. Paket bir haftadan fazla bir süre önce gelmişti, ama Kai'ye vermek için henüz cesaretimi toplayamamıştım.

Kai'nin erkek arkadaşım olması cennetten bir parça gibiydi ve geçen her gün bir rüyanın gerçeğe dönüştüğünü hissediyordum. O nazik ve özenliydi ve onunla birlikteyken en iyi arkadaşım gibi hissediyordum. Tüm güvensizliklerim uçup gitti ve sadece orada, tam anlamıyla kendim olarak bulunabiliyordum.

Belki de paket garip bir seçimdi. Bir hediye idi, ama aynı zamanda bir istek ve bunun hassas bir konu olduğunu biliyordum.

Ama Jo ile konuştuktan sonra, istediğini isteyemiyorsan erkek arkadaşının ne anlamı var diye düşündüm. Kai ile birlikteyken, ne istediğimi fark edecek kadar kendimi güvende hissediyordum.

"Selam tatlım," diye selamladı Kai. O gece randevumuz yoktu, ama yine de biraz giyinmişti, en sevdiğim kot pantolonunun üzerine yakalı beyaz bir gömlek giymişti. "Nasıl gidiyor?"

"İyi," dedim ve onu öptüm. "Ekibim bugün stratejik planı gönderdi." "Yaşasın!" diye bağırdı ve kolumu sıktı. "Tebrikler."

Kai, büyük bordo yapraklarının üzerinde soluk mor renkli narin çiçekler açan oxalisimin yanında durdu. Ona gösterdiği ilgiyi takdir ettim ve ikimize limonlu soda alırken yüzümde neşeli bir gülümseme belirdi.

"Hey," dedi, kanepede rahatça otururken. "Bir fikrim var. Jo'yu gelecek haftaki saha ziyaretine davet etmeye ne dersin?"

Kai sonunda işten bir gün izin alabildi, bu yüzden ben saha araştırması yaparken onun da bana eşlik etmesine karar verdik, böylece ona yaptığım işi biraz daha gösterebilecektim. Silver Lining'e birkaç kez uğrayıp onu iş yerinde seksi bir patron gibi görünürken gördükten sonra, bu adil bir karardı.

O bu konuda mütevazıydı, ama Silver Lining'deki tüm ekip onu açıkça seviyordu. Ona açıkça saygı duyuyorlardı, ama aynı zamanda çok sıcak davranıyorlardı ve bu, Kai'nin herkesin mutlu ve önemsendiği bir iş yeri yarattığını görmek için ona duyduğum tüm inancı doğruladı.

"Jo saha çalışmasına gelmeyi çok seviyor. Ona sorayım."

Yatağa yaklaştım, gözüm altındaki kağıt torbada. Ona sormak için beklemek için bir neden yoktu, ama yine de ilk kez takılmaya başladığımız zamanlardaki gibi, kendimi tedirgin ve kıkırdayan hissettim.

Aslında, tekrar böyle hissetmek hoş bir duyguydu.

Omzumun üzerinden baktım, Kai yan masada duran harita kitabını karıştırıyordu. Derin bir nefes alıp torbayı aldım. "Hey, sana bir sürprizim var."

"Sürpriz mi?"

Kanepeye oturup yanına kaydırdım. "Bir ricam var. Bir şey yapmaya hazır mısın acaba?"

Doğal olarak, Kai o anda bana en samimi bakışını attı. Kaşlarını çatarak başını salladı ve tüm dikkati üzerime odaklandı.

"Ne oldu?" dedi. "Ne istersen, tatlım."

"Yine giyinmek istiyorum," dedim ve ağzının köşesi yaramaz bir gülümsemeyle kıvrıldı, "ve benimle birlikte giyinmek ister misin?"

Kai'nin yüzü dondu, sonra hafifçe düştü. "Oh, Izzy, senin kostümlerinden biri gibi mi? Bilemiyorum..." Sesi hızlı ve gergindi, ki ben buna hazırlıklıydım.

Elini tuttum ve gülümseyerek gözlerine baktım. "Sorun değil," dedim, kalbim muhtemelen onunki kadar hızlı atıyordu. "Sadece sormak istedim." Derin bir nefes aldım, sonra Kai'nin doğrudan iletişimi ne kadar takdir ettiğini hatırlayarak, prova ettiğim kısmı ekledim. "Bu benim istediğim bir şey, bu yüzden senin ne düşündüğünü öğrenmek istedim. Ama eğer rahatsızsan, bunun da sorun olmadığını bilmeni isterim."

Kendimi aptal hissettim ve Kai'nin hala her şey hakkında duygularını çözmeye çalıştığını biliyordum ve bunu söylediğim anda her şey bir hata gibi geldi.

Ama bu fikir aklıma gelmişti ve o zamandan beri bunu düşünmeden edemiyordum. Kai'nin çok sevimli ve seksi görüneceğini ve sürekli gülmekten karnımızın ağrıyacağını biliyordum.

Bunu istediğimi biliyordum.

Kai'nin gözleri çantaya kaydı. "O ne?" diye sordu.

Elini tuttum. "Kostüm aldım," dedim, sanki bir soruymuş gibi. "O gece River ve Leo'nun evinde üçüncü kadeh şarabımı içmiştim. Eve geldim ve sarhoşken internetten alışveriş yaptım."

Kai'nin gözleri büyüdü. Çantaya sanki içinde dolu bir silah varmış gibi baktı. "Ne olacak? Beni izleyecek misin?" diye sordu.

Gülerek öne eğildim ve yanağına öptüm. "Hayır," diye cevapladım. "Sana ne yapacağımı göstereceğim."

Ayağa fırladım ve dolaba doğru yürüdüm. Zaten heyecanlanmışım, bu fikir yüzümü kızartmıştı.

Kai şu anda giyinmeye istekli olmasa bile, ona unutamayacağı bir gece yaşatmayı planlıyordum.

Giysilerimi çıkardım, sonra kedilik giysiyi giydim. Bir süredir maske takmamıştım, ama bu gece her şeyi riske atmanın zamanı geldiğini düşündüm, bu yüzden sivri kedilik maskeyi aşağı çekip gözlerimin üzerine geçirdim.

Yatağa atlayarak Kai'ye döndüm. O güldü ve bacaklarını açıp kendini ayarladığında, sertleştiğini gördüm.

Gözlerimi ona doğru kaldırdım. "Çantaya bakmak ister misin?" diye sordum, sesimi iniltiye yakın tutarak.

İnlemek hile olurdu, biliyordum. Ve onun bunu yapmasını istiyordum çünkü bu onun istediği bir şeydi, sadece beni memnun etmek için değil.

Kai yutkundu, sonra çantaya uzandı ve köpek kostümünü çıkardı. Kostüm ellerinde açıldı, yumuşak, bol kumaş bacaklarından aşağıya doğru sarkıyordu.

"Hey," diye güldü. "Ne oluyor? Sen vücuduna tam oturan seksi bir bodysuit alıyorsun, ama ben yetişkinler için tulum mu alıyorum?"

Yataktan indim ve yanağına bir öpücük kondurarak tekrar yanına gittim. "Sana söyledim, üç kadeh şarap."

Kai köpek pijamasına baktı. Gözlerinde çalkalanan duyguları görebiliyordum, ama aynı zamanda vücudundan yayılan sıcaklığı da hissedebiliyordum.

Hoşuna gitmişti. Tıpkı benim gibi.

"Bunu yaparsam çok mutlu olursun, değil mi?"

Dudaklarımı kulağına bastırdım. "Ne kadar mutlu olacağını sana göstereceğim," diye alay ettim.

Kahretsin, bir erkek arkadaşımın olması çok güzeldi. Gerçekten böyle davranabileceğim, gardımı indirebileceğim kadar güvenli biri. Kai beni onaylanmış ve istenmiş hissettirmek için çok iyi bir iş çıkarmıştı. Kendimi sorgulamayı ve güvensizliğime kapılmayı bırakmıştım.

Daha önce kimseyle böyle bir şey yaşamamıştım ve bu inanılmaz bir duyguydu. Kai tişörtünü çıkardı. "Bunu yaptığımı inanmıyorum."

Kanepede zıpladım. "Teşekkür ederim!" diye bağırdım, mutluluktan patlayacak gibiydim. "Milyonlarca kez teşekkür ederim. Sen dünyanın en iyi erkek arkadaşısın."

Kai beyaz boxer şortuna kadar soyundu, sonra kostümü silkeledi ve içine girdi. Kostüm açık kahverengiydi, ona bol geliyordu ve tüylü kumaş ayaklarının dibinde toplanıyordu. Arkasında kapüşon gibi sarkık, komik bir köpek kafası vardı ve kıvrık bir kuyruk arkasında sallanıyordu.

"Evet!" diye bağırdım ve ona atladım, erkek arkadaşımı öpücüklerle boğdum. Takım elbiselerimizin önleri açıkken, ikimiz de ellerimizi aşağıya doğru uzattık ve birbirimizi okşadık. Kai o kadar sevimli görünüyordu ki, ciddi ve yakışıklı yüz ifadesiyle ve omuzlarından sarkan komik kıyafeti ile orada durup ona bakmak bile beni mutlu ederdi.

Ama ona dokunmak yepyeni bir deneyimdi.

Kai'nin ellerini tutup onu yatağa geri çektim ve boynunu öptüm. Oraya vardığımızda, ben geriye düştüm, ama o ayakta kaldı.

Sırtını düzeltti ve poz verdi, başını yana çevirip çenesini yukarı doğru kaldırarak asil bir ifade takındı. "Nasıl görünüyorum?"

Gülerek iç çamaşırının bel kısmını buldum ve onu çektim. "O kadar saçma sapan seksi ki, mantıklı bile değil."

Yüzümün yanını tuttu, parmağını maskemden yanağıma doğru kaydırды. "Evet, sen de."

Üstüme çıktı ve yatakta bir dakika öpüştük. Elim onun penisini bulduğunda, avucumda zonkluyordu. "Belki bunu tekrar yapmanı sağlayabilirim," diye fısıldadım.

Kai gözlerime baktı, bakışlarında arzuyla yanıyordu. "Aslında," dedi. "Madem buradayız..." Yan tarafa yuvarlandı ve telefonunu aldı, sonra bana doğru geri yuvarlandı. "Fotoğraf çekmek ister misin?"

"Aman Tanrım, Kai!" diye gülerek ayaklarımla onun ayaklarına dokundum.

"Gerçekten mi?"

"Şaka yaptığımı düşüneceksin, ama sana vereceğim kopyayı şifreleyip parola ile koruyacağım."

Gülerek yanına uzandım. "Şaka yaptığımı sanmıyorum, Kai."

Ona sarıldım ve kolumu omuzlarının arkasına attım. Kameraya baktığımızda göğüslerimiz çıplaktı ve ikimizin de yüzünde sarhoş gibi gülümsemeler vardı. Dudakları benimki gibi şişmişti ve köpek başlığı alnının üzerine eğri bir şekilde asılı duruyordu.

O fotoğrafları çekerken ben "Seksi" diye mırıldandım. Parmaklarımla meme ucunu sıkıştırdım, Kai güldü ve kıvrandı, sonra serbest elini aşağıya uzatıp benim sikimi kavradı ve beni öptü. Telefonunu bir kenara attığında maskemizi çıkardım ve dudaklarımı onun yüzünde gezdirdim.

Oynadık, öpüştük ve güldük, zaman akıp gitti. Kai'ye benim için bir poz verdirdim, sonra ona uzun, alaycı bir oral seks yaptım, yatağa uzandım. Stüdyo o kadar küçüktü ki, sonra kanepeye yuvarlandık, orada boxer şortunun üzerinden sikini okşadım ve meme uçlarını okşadım, inlemelerini dinledim.

Elektrikliydi. Ve eğlenceliydi. Ve sıcak ve terli ve Kai ile birlikte olmanın mükemmel olduğu her yönden mükemmeldi.

Onu mutlu görmek ve ciddi ifadesinin zevkle eridiğini izlemek, beni yepyeni bir şekilde tatmin etti. Böyle bir ilişki içinde olmak, sadece fantezilerimin gerçekleşmesinden zevk almak anlamına gelmiyordu.

Onun arzularını gerçekleştirmek de aynı derecede heyecan vericiydi. Video sohbetinde hoşuma giden şey buydu. Birinin benden tahrik olduğunu bilmek *beni* tahrik ediyordu ve kendimi kabul etmeme yardımcı oluyordu.

Kedi kostümümü geri çektim, sonra çıplak kalana kadar aşağı doğru çektim. Kai kanepeden bana baktı. Derin nefesler alırken yüzü terliydi. "Ne oluyor?"

Üzerine tırmandım ve kostümünü çıkardım. "Tenini hissetmek istiyorum," dedim.

Kai boynumu öptü. "Mmm. Bu çok hoş," dedi, sesi gıdıklıyordu.

Kanepede üzerine çıktım, sonra kostümünü ittim. Çıplak tenim onun teninde terliydi ve iç çamaşırını aşağı çektiğimde, sert penislerimiz birbirine değdi.

Orgazmla titreyerek, bütün gece boşalmanın eşiğindeymişim gibi hissettim. "Prezervatifin var mı?" diye fısıldayarak kulağına sordum. "Senin içimde boşalmak istiyorum."

Kai kalçamı kavradı, sonra elini kığıma indirip sıktı. "Siktir, Izzy. Çok seksisin." Kığıımı tekrar sıktı, bana karşı titreyerek. Onun her zamanki soğukkanlılığının bozulmasını görmek çok eğlenceliydi ve onun ihtiyacını ne kadar çok tadarsam, onu o kadar çok kızdırmak istedim.

"Bir tane getireyim. Hemen dönerim."

Bunu birkaç kez konuşmuştuk ve ikimizin de sevmediğimiz iki kişiyle seks yaptığımızı biliyordum. Ayrıca anal seksin ikimizin de sevdiği bir şey olduğunu biliyordum, ama sadece bazen.

Kai ve benim, Jo'nun beni kurmam için teşvik ettiği türden bir ilişki geliştirdiğimizi fark ettim. Sadece konuşarak ve birlikte vakit geçirerek, her gün bir sohbet ve bir gün bir gün, çok büyük bir güven ilişkisi kurmuştuk.

Kai geri geldi, penisi karın kaslarına sertçe yapışmıştı. Göğüs uçları, onları yalamamdan dolayı sertleşmişti ve saçları dağınıktı.

"Çok seksisin," dedim ve ayağa kalkıp onu öptüm.

Yatağa düştüğümüzde, Kai'nin üzerine çıktım. O parmaklarına kayganlaştırıcı sıktığı sırada, ben de penisine prezervatifi geçirdim. Böylece hızla yeni ritmimizi bulduk. Kai bacaklarımın arasına uzandı, kaygan parmaklarıyla beni keşfederken, ben de onu öpüp testisleriyle oynuyordum.

Parmağını titreyen girişimin etrafında gezdirdi, sonra kenarıma daha sert bastırdı. Vücudum gerildi ve ona kapandı, ama o beni hafifçe öptüğünde gevşedim. Parmağını iterek beni açtı ve tam bir his içimi kapladı.

Elime kayganlaştırıcı sıktım, sonra Kai'nin kaplı penisine sürerek onu kapladım. Ben yukarı doğru çekildiğimde, iki parmağı içime daldı ve o benim elimde seğirdi.

"Oh!" Şaşkın inlemem kesildi; sonra inlemeler başladı. Prostatımı okşadı, sonra parmaklarıyla beni sikti ve vücudum kasıldı ve daha fazlasını istedi.

Ellerim Kai'nin omuzlarına kondu. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu, sözleri bir sorudan çok bir talep gibi çıkıyordu.

Dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırarak çaresizce başımı salladım. "Uh-huh."

Kai penisinin tabanını kavradı ve benim için sıkıca tuttu. Hazır olduğumda, yukarı çıktım ve penisinin başını girişime dayadım. Kaygan ve sertti ve onu içimde hissedebiliyordum, beni genişletiyordu.

Geriye doğru kaydım, sonra tekrar. "Izzy," diye homurdandı Kai. Ellerini kalçalarımın koydu ve beni yönlendirdi. "Sen gördüğüm en seksi adamsın."

Uzun ve sert bir şekilde inleyerek onun üzerine çöktüm. "Uh-huh," diye tekrar nefes aldım. "Uh-huh."

Kai kalçalarını yukarı kaldırdı, içime daha da derine battı. Tüm iyi hisler aynı anda karıncalandı. Dünya açılıyor ve sahip olabileceğim her şeyi bana gösteriyordu.

Kai ve ben birlikte ihtiyacımız olan her şey olabilirdik. Bana her yönden uyuyordu ve tam da ihtiyacım olduğu gibi beni tutuyordu.

Penisi derine girerek beni tamamen doldurdu. Doruğa ulaştığımda omuzlarını sıktım. Kai benim adımı haykırıyordu, ben de onun adını haykırıyordum. Penisi beni genişçe gerdi ve spermim havaya fıskırdı.

Yere düştüm, çaresizce nefes nefese göğsüne düştüm ve Kai beni yakaladı beni yakaladı.

Yeni bir yerdeydik, daha önce başka biriyle hiç gitmediğim bir yerdeydik ve oradaydık birlikte.

. BÖLÜM YİRMİ İKİ

"BU BEYAZ AHIRIN OLDUĞU YERDEN DÖN," dedim, işaret ederek. "O tepenin etrafından."

Izzy arabasını Pittsburgh dışındaki kırsal alanda sürüyordu. Açık tepeler hafifçe dalgalanıyordu ve sıcaklık o kadar düşmüştü ki ikimiz de hafif kazaklar giymiştik. Etrafımızda çiftlikler yerini ormanlık alanlara bırakmış, ormanlık alanlar da daha fazla tarım arazisine açılmıştı.

"İşte orada!" dedi Izzy neşeyle. "Şimdi hatırladım."

Bana diğerlerinden farksız görünen bir tarlanın kenarına çekti arabayı. "Hatırlıyor musun?" diye sordum. "Ama her hafta farklı bir yere gidiyorsun. Bütün bu tarlaları nasıl ayırt edebiliyorsun?"

"Bölgeyi hatırlıyorum," diye açıkladı ve arka koltuktan çantasını aldı. "Aradığımız fil ayağı bitkileri bu civarda yetişmeye başladı. Nasıl olduklarına bakacağız."

Arabadan indik ve önümüzde geniş bir tarla uzanıyordu. Uzaklarda bir çiftlik evi görebiliyordum, ama tarla hızla çalılara, sonra da yanımızdaki ormana dönüştü. Ağaçlar inceydi ve aralıklarla dizilmişti, çalılık çimlerin üzerine dağınık gölgeler düşürüyorlardı.

Izzy bana bir klipsli tahta uzattı ve sırtıttı. "Benim için notlar alabilirsin. Bu yürüyüşü bitirdikten sonra, öğle yemeği için Jo ile gölde buluşacağız." Sırt çantasını omzuna astı. "Ayrıca, not almayı seveceğini biliyorum."

Kalemi tıklattım. "Notlarım çok titiz olacak."

Izzy güldü. Soluk mavi süveteri aşağıya doğru sarkmıştı ve su şişesinden bir yudum aldığı anda seksi adam elması sallanıyordu. Yürüyüş ayakkabıları

ayakkabıları ve güneşin altında, onun doğal ortamında olduğunu, çocukken birlikte ormanda yürüyüşe çıktığımız zamanlar kadar mutlu olduğunu anlayabiliyordum.

"Hadi," dedim, telefonumu çıkararak. "Fotoğrafta yürüyüş Insta'nı etiketleyeceğim."

Izzy yanıma geldi ve ikimiz de kollarımızı omuzlarımıza attık. Arkamızdaki ormanı kadrja sığdırmak için doğru açığı aradım ama bulamadım.

"Ver," dedi Izzy, nazikçe telefonumu elimden alarak. "Kolların uzun."

Birkaç farklı fotoğraf çektik, birinde gülüyorduk, birinde öpüşüyorduk. "En sevdiğini seçip paylaşmak ister misin?" diye sordum.

Izzy yürürken telefonla oynadı. "Her fotoğrafta çok tatlıyız," diye mırıldandı. "Pittsburgh'dan rastgele insanlar yürüyüş hesabımı takip etmeye başladığını söylemiş miydin?"

Silver Lining'den herkes beni takip ettiği için, Instagram hesabım hızlı bir şekilde takipçi kazandı ve tanınmış müşterilerimiz takipçi sayımı artırdı. Sosyal medyadan nefret ettiğimi düşünürsek, tüm bu ilgiyi görmek bana saçma geliyordu, ama en azından Leo sonuçlardan memnundu.

"Harika," diye gülerek söyledim. "İstersen artık koruma projesi için halkla ilişkiler yapabilirsin."

Tarlaya girdiğimizde, Izzy yerdeki bir tümseğe takıldı ve ben onun kolunu tuttum. "Telefona bakamazsın," diye şaka yaptım. "Bu çiçekleri kendi başıma nasıl tanıyacağımı bilmiyorum."

"Az önce paylaştım." Telefonu geri verdi. "Aradığımız bitki bir ot. Yaklaşık bir metre boyunda oluyorlar. Umarım bazıları hala çiçek açıyordur, o zaman kolayca fark edilirler. Birbirine yakın kümelenmiş, mor ve beyaz renkli küçük çiçek başları olacak. Oh, işte orada! Mükemmel."

Eğildi, sonra parmaklarını uzun, ince bitkinin üzerinde gezdirdi. "Yayıyorlar," dedi. "Bu özel mineralin bulunduğu toprağı ve çiftliklerin ve ormanların yan yana olduğu bu tür yerleri çok seviyorlar." Çantasından küçük bir makas çıkardı. "Bunu yanımızda götüreceğiz. Formu doldurmaya başlayabilirsin, bu tarlaya bir numara diyebilirsin."

O bitkiyi kesip uzun bir plastik torbaya koyarken, ben de bazı bilgileri özenle doldurdum. "Bu çok seksi," dedim.

Izzy güldü. "Ormanda dolaşmak mı? Evet, ben de öyle düşünüyorum."

"Ve senin çalışmanı izlemek."

Ayağa kalkarken gözlerini devirdi. "Kabul et. Evrak işleri seni de tahrik ediyor."

Bir adım öne çıktım ve alnımı alnına dayadım. "Evrak işleri beni beni tahrik etmiyor."

Izzy ve ben güldük ve tarlanın kenarında yürüyüşe çıktık. Uzun bir yürüyüş olacaktı ve bir saat sürmesini planlıyorduk, ama yavaşça ilerleyip el ele tutuşup bazen durup öpüştükçe, yürüyüşümüz daha da uzadı.

Bunu umursamadım. Izzy'nin gözleri bütün gün bitkiler üzerinde dans ederken gülümsemesini izleyebilirdim. Onun dikkati, durup vahşi yaşamı takdir etmemi hatırlattı, annemlerin bana ilk öğrettiği şeydi bu. Bitki örtüsü onun tarif ettiği gibiydi: dayanıklı ve güçlü, ama aynı zamanda değerli ve korunması gereken.

Arabaya doğru dönerken ellerimiz buluştu. Parmaklarını benimkine çektim ve başparmağımla onun parmak eklemlerini ovuşturdum. Kırsal bölge çok sessizdi. Düşüncelerim her zamankinden daha netti, sanki çınlıyorlardı.

Ve sonra, gökyüzünde uçan kuşlar, birden fark ettim.

Izzy'ye aşık olmuşum. Ona aşık olmak değildi bu. Bu, başından sonuna kadar aşktı.

Onunla her şeyin bu kadar kolay olmasının nedeni buydu. Bu yüzden tarlalarda yürüyebiliyorduk, benim utanç verici cinsel konularımı keşfedebiliyorduk ve onu arkadaşlarımla ve ailemin yanına getirebiliyordum.

Ne yaparsak yapalım, birlikte yaptığımız için sorun yoktu.

Elini sıktım. Bu düşünce beni doldurdu ve neredeyse o anda ağzımdan çıkıverdi.

Kalçamdaki klipboardu hafifçe vurarak kendimi topladım. Ona hislerimi söylemeden önce bunu düşünmek istedim.

Aslında bu neredeyse şok ediciydi. Ya da Izzy dışında başka biri olsaydı şok edici olurdu. Daha önce hiç gerçekten aşık olmamıştım, üniversitede kalbimin küçük bir parçasını vermiş olsam bile. Randevularda romantik olmak her zaman hoş gelse de, bu kısa ilişkiler asla daha büyük bir şeye dönüşmedi.

Ama Izzy ile birlikteyken, duygularım giderek büyüyordu. Onunla birlikte olmak her geçen gün daha da iyi geliyordu, zaten zaten çok iyi hissettiriyordu.

"Ben sürerken sen bizi göle götürmek ister misin?" diye sordu Izzy. "Jo yakında orada olmalı."

"Tabii," diye cevapladım ve telefonumu kilidini açıp ona uzattım. "Adresi yaz yeter."

"Ohhh," diye haykırdı Izzy telefonu alırken. "Görünüşe göre sevimli yürüyüş fotoğrafları çok beğenilmiş. Şimdiden iki yüz beğeni almışsın."

Şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. "Leo'nun çok sevineceğinden eminim. Ben hiç bu kadar ilgi görmedim."

Izzy'nin yüzü düştü. Yanaklarındaki tüm renk kayboldu ve omuzları gerildi, telefona bakarken. "Aman Tanrım. Aman Tanrım. Kai, aman Tanrım. Ne oldu bilmiyorum. Fotoğrafi paylaşırken neredeyse düşüyordum ve sonra..."

Ona kaşlarımı kaldırarak baktım. Bir o yana bir bu yana zıplıyordu, onu hiç bu kadar endişeli görmemiştim. "Ne? Sosyal medyayı pek umursamadığımı hatırlıyorsun, değil mi?"

Dudakları kelimeler oluşturmaya çalışıyordu ama hiçbir şey çıkmıyordu. Bunun yerine, telefonu bana güçsüz bir şekilde uzattı. "Nasıl oldu bilmiyorum," diye zayıf bir sesle tekrarladı.

Baktığımda gördüm. Instagram'daki en son fotoğrafım, beğeniler ve sonsuz yorumlarla dolu olan fotoğraf, yürüyüşün başında çektiğimiz fotoğraf değildi.

Izzy ve ben, kostümlerimizi giymiş, yatakta birbirimize sarılmıştık. Yüzlerimiz terliydi, saçlarımız dağınıktı ve kostümlerimizin fermuarları açıktı, çıplak göğüslerimiz ortadaydı.

Fotoğrafın seks sırasında çekildiği zaten belli olmasa da, Izzy'nin parmakları sert meme uçlarımı sıkıştırıyordu ve yüzüm zevk ile şaşkınlık ve acı arasında bir ifadeye bürünmüştü.

Mide bulantısı dalga gibi üzerime çöktü. Dizlerim titriyordu ve dünya baş aşağı dönmüştü. Hayal edebileceğim en mahrem, en utanç verici şey artık bizim sırrımız değildi.

Herkesin görebileceği şekilde ortada kalmıştı. Arkadaşlarım, çalışanlarım, müşterilerim, ailem.

"Bunu nasıl silerim?" diye sordum, paniğim giderek artarken, parmaklarım farklı seçenekler arasında gidip gelirken ekranın üzerinde uçuyordu. "Bunu silmeliyiz."

"Kai, çok, çok üzgünüm," dedi Izzy, sesi titriyordu. "Sanırım fotoğrafı paylaşırken yeterince dikkat etmemişim..."

"Sanırım öyle!" diye bağırđım, sesimde öfke kaynıyordu.

Başımı kaldırdığımda, yanaklarım yanıyor ve şakaklarımda ter damlaları akıyordu, Izzy'nin yüzündeki ifadeyi gördüm. Yaralanmış görünüyordu, gözlerinde acı vardı ve kafamda yankılanan kendi öfkeli sesimi duydum.

"Izzy..." dedim. "Özür dilerim. Ben..." Sakin bir yer, ona özür dilemek için bir yol bulmaya çalıştım, ama Instagram'da yeni beğeniler beliriyor ve o sinir bozucu sesi çıkarıyordu, her ses, yeni birinin bizim samimi anımızı gördüğünü hatırlatan, endişe verici bir hatırlatmaydı. "Bunu nasıl silerim?" diye çılgınca bağırdım, tamamen paniklemişim.

Izzy onu elimden aldı ve fotoğrafı hızla sildi. "Gitti," dedi, sesinde gözyaşları vardı. "Artık kimse göremez."

Ellerimi yüzüme sürdüm. Tüm vücudum titriyordu. Yapılmış olanı geri almak mümkün değildi, ama en azından fotoğraf silinmişti.

O fotoğraf. O fotoğrafı hiç çekmemeliydik. Ne düşündüğümü bilmiyordum. Hiç bu kadar dikkatsiz olmamıştım, ama onu telefonumda saklamak ve ara sıra bakmak bana çok iyi geliyordu.

Bu, müşterilerimin sürekli yaptığı türden bir şeydi. Ve ben her zaman orada oturup, kendimi asla böyle bir duruma sokmayacağımı düşünürdüm. Hayatımı düzene sokmuştum ve öyle kalmasını planlıyordum.

"Benim hatam," dedi Izzy, artık tamamen ağlayarak. "Her şeyi mahvettim. Bana güvendin, ben de seni rahatsız olduğun şeyleri yapmaya teşvik ettim ve şimdi her şeyi mahvettim."

Siktir. Bu daha da kötüydü.

Her şeyin üstüne, Izzy'yi incitmişim.

Ve Izzy'yi incitmek çok kötü bir duyguydu. O ne kadar hata yapmış olursa olsun, onu incitmek istemedim.

Ben korkunç bir insandım. Ben pisliktim.

Onu teselli etme dürtüsü içimde alevlendi, ama fotoğraf ve davranışlarımdan dolayı utançtan hala başım dönüyordu. Ve bundan nefret etsem de, Izzy'ye de kızgındım, bu olayın yaşanmış olmasına sinirlenmişim.

"Sorun yok," dedim, Izzy'nin hatırı için zorla sözleri ağzımdan çıkardım. "Her şeyi mahvetmedin."

"Mahvettim," diye itiraz etti. Sırt çantası omzundan düşerek çimlerin üzerine düştü. "Bana güvendin ve bu benim hatam."

Sesindeki çaresizlik, sonunda diğer tüm çalkantılı duyguların üstesinden geldi. Bir adım öne çıktım ve kollarımı açtım, Izzy kollarımın arasına düştü. Utanç beni sararken, ikimiz de titreyerek birbirimize sıkıca sarıldık.

"Sorun yok." Bu sözleri onun için olduğu kadar kendim için de söyledim. Ağzımda fısıltıya dönüşseler bile, bunların doğru olduğuna inanmak istedim. "Sana bağırdığım için özür dilerim."

Kollarımızı birbirimize doladık ve öylece durduk. Ellerimle Izzy'nin sırtını okşadım, o da bana sarıldı, göğüslerimiz birbirine sıkıca yapıştı.

"Sorun yok," diye tekrar fısıldadım, ama kendim de buna inanmıyordum.

'İN YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜ

Yatağa uzandım, sırt üstü yatıp yüzüme yastık bastırdım. Cuma günüydü ve yoğun bir iş haftasının ardından, Kai'yi hayal kırıklığına uğrattığım için hala kendime kızgındım.

"Yine taşınmam gerekecek," diye inledim. "Kai benden ayrıldıktan sonra onun karşısındaki evde yaşamaya dayanamayacağım."

"O senden ayrılmayacak," diye Jo mutfaktan azarladı. Bize içki hazırlıyordu. Vahşi yaşam rehabilitasyon merkezinden gelmişti, hala standart kot pantolonu ve iş gömleği giyiyordu. "Bu sadece geçici bir zorluk."

Yastığı bir kenara attım ve oturdum. "Bunu bilemezsin. Neredeyse hiç mesajlaşmıyoruz."

"Ama yarın öğleden sonra görüşmeyi planlıyorsunuz. Kai'nin bunu atlatmak için zamana ihtiyacı var."

"Biliyorum," diye iç geçirdim. Sabırlı olmak istiyordum. Onun özel hayatını internete yaymış, kariyerini mahvetmiş ve bu süreçte seks hayatımızı altüst etmiştim.

Bu karışıklığı yaratan benim olduğumu düşünürsek, sabırlı olmak adil bir davranış olurdu.

Ama aynı derecede şiddetle, onun bana tekrar tatlı davranmasını istemekten kendimi alamıyordum. Bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini, parmaklarını saçlarımin arasında gezdirmesini ve bana gülümsemesini istiyordum.

Her şeyi mahvetmediğimi bilmem gerekiyordu.

"Kırsal bölgeden dönerken o arabada olsaydın bu kadar kendinden emin olmazdın. Bu, şimdiye kadar yaşadığım en acı verici, en garip ve en sessiz deneyimdi

. Telefonu her çaldığında, kalp krizi geçirecek sandım."

Ve Kai'nin sesi hala kulaklarımda çınliyordu. Bana sadece bir kez bağırımtı ve sesi öfkeden çok paniğe kapılmıştı, ama o anda tamamen farklı bir insan gibi geliyordu.

Hâlâ canımı yakıyordu.

Jo yatağa yanıma oturdu ve bana bir kadeh şarap uzattı. "Peki ya sen?" diye sordu. "Kendini kötü hissetmek için kendine zaman ayırdın mı?"

Derin bir nefes aldım. "Sanırım yeterince kötü hissediyorum."

"Kai üzgün olduğu için suçluluk duyuyorsun ve onun acısını üstüne yüklüyorsun. Ama kendi seksi fotoğrafını da internete yüklediğin gerçeğiyle yüzleştin mi? Şu anda ifşa olan tek kişi o değil."

Dudaklarımı sıkıca kapattım. Bununla hiç yüzleşmemiştim. Yaptığım hatadan dolayı kendimi suçlamak ve o samimi fotoğrafın yüzlerce kişiye yayıldığını düşünmek çok daha kolaydı...

Bu beni hasta ediyordu.

"Sanki herkes özel hayatımın en küçük ayrıntılarını biliyor gibi hissediyorum," diye itiraf ettim. "O fotoğrafı sadece bazı insanlar gördü, biliyorum, ama sanki herkes her şeyi görmüş gibi hissediyorum, ilk kez birlikte videoya çıktığımızdan son kez yüz yüze görüştüğümüze kadar."

"Öyle olmadı," diye yardımsever bir şekilde Jo yardım etti. "Öyle hissediyorsun, ama unutma, fotoğraf sadece PG-13'tü. Yetişkinlere yönelik durumlar ima ediliyordu. Çoğu insanın çok daha pornografik seks skandalları var."

Şarabı yudumlarken, fotoğrafta kedinin kulaklarının sevimli bir şekilde dışarı çıkmış halini ve Kai'nin kafasının üstünde duran sarkık köpek başlığını düşündüm. "Eh, bizim için pornografikti," diye güldüm.

Jo ellerini kaldırdı. "Ben görmedim ve görmek de istemiyorum. Sadece olayları perspektif içinde görmeyi ve kendi ihtiyaçlarını da düşünmeyi unutma. Kendine karşı dürüst olmadıkça erkek arkadaşına gerçekten yardım edemezsin."

Kaşlarımı çattım, gözlerim yine biraz yaşardı. "Her şey çok iyi gidiyordu. Ona aşık olduğumu söyleyecektim."

Jo dudaklarını araladı. "Öyle mi?" diye sordu. "Öyle," diye cevapladım üzüntüyle.

Yanaklarında bir gülümseme belirdi. "Izzy, bu harika! Senin adına çok mutluyum!"

"Sevinme. Sevdığım adam, son konuştuğumda gözlerime bakmaya bile zorlanıyordu."

"Zor bir dönem," diye tekrarladı. "Ve eğer aşıksan, bu tür şeylerle başa çıkmayı öğrenmenin zamanı gelmiştir. Bunu ayrı değil, birlikte atlatacaksınız, tamam mı?"

Başımı salladım. Onun şirketindeki tüm ünlü ve başarılı müşterilere yayınlanan fotoğrafımızı düşünmek bile yanaklarımı kızartıyordu. Yabancılarla video görüşmesi yaparken bile, kalabalık beş ya da altı kişiye ulaştığında, dikkatlerden bunalarak görüşmeyi kapatırdım.

Ve onun çalıştığı insanlar gibi insanların yanında kendimi hiç rahat hissetmezdim. Modamın umutsuzca demode olduğunu biliyordum ve doğru şekilde davranamıyor, doğru şeyleri söyleyemiyordum.

Yerel ünlülerin, sosyetiklerin ve politikacıların bizi yargıladığını, hatta onun yüzündeki acı dolu, şehvetli şaşkınlığı ve vücuduma yapışan kedigiyimi gülerek izlediklerini düşünmek çok kötüydü.

"Bundan nefret ediyorum," diye inledim.

"Önce kendini affetmenin bir yolunu bul, sonra onunla konuş," diye cesaretlendirdi Jo. "Rahatsız edici olabilir, ama Kai gerçekten düşündüğün gibi biriye, bunun ötesine geçmenin bir yolunu bulacaksın."

KAI ve ben ertesi gün öğleden sonra randevumuz vardı. Genellikle onun dairesine giderken, geceyi orada geçirmek için hazırlanırdım. Ama o cumartesi, havada serin sonbahar esintileri varken, midemde bir batma hissi, muhtemelen yakında eve döneceğimi söylüyordu.

"Selam tatlım," dedi Kai, kapıyı açarak.

İkimiz de bir adım attık, ama kucaklaşmamız sert ve neredeyse garipti. Hâlâ bana sabit bir gülümseme sunuyordu, ama göz kapakları ağırdı ve gözleri yorgundu.

Karnımdaki karpuz büyüklüğündeki suçluluk duygusu biraz daha ağırlaştı.

"Günün nasıl geçti?" diye sordum, elimi onun pazılarına doğru kaydırarak.

Kai

düz bir tişört ve bir çift kot pantolon giyiyordu, cumartesi günü için bile normalden daha rahat giyinmişti.

"İyiymiş," diye cevapladı. "Bir fincan çay ister misin?"

Mutfakta küçük bir sohbet ettik. Kai bana ofisinden bahsederken, ben de pencere kenarında yetiştirdiğim bitkilere biraz su döktüm, sonra da astığım altın potos bitkisine baktım. Hafta boyunca kaçırdığımız her şeyi konuştuk, hatta biraz şakalaştık, ama benim alıştığım rahat ve konforlu ritme bir türlü giremedik.

Sanki tanışıklıklarımız olan iki kişi gibiydik, bir öğleden sonrasını geçiriyorduk. Ama gerçeğin farkına varınca kalbim yine hızla çarpmaya başladı.

Onu seviyordum ve bu duvarı aşmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu.

Kanepenin iki ucuna oturup, elimdeki bardağımda limon otu çayıyla, sonunda konuyu açtım. "Hey, şey, bir kez daha özür dilemek istedim. Instagram gönderisi için."

Kai'nin kaşları çatıldı. Gözlerinde hala ışık parlıyordu, ama sanki tam olarak orada değilmiş gibi, daha sönük bir ışık. "Evet, teşekkürler. Anlıyorum. Samimi bir hataydı."

Aramızda garip bir sessizlik oldu. Elimi uzattım, sonra elini tuttum, sadece parmak uçlarını tuttum. "Daha dikkatli olmalıydım. Ve bunu telafi etmek için ne yapmam gerekiyorsa, söyle yeter."

O başını salladı, sonra başparmağıyla parmaklarımı okşadı. "Sinirlendiğim için özür dilerim. Ve bu kadar mesafeli davrandığım için."

"Anlıyorum."

Bir süre daha geçti ve ben biraz daha yaklaştım. Ne olursa olsun, ben hala onun erkek arkadaşıydım ve onun kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olmanın benim görevim olduğunu düşünüyordum.

"Sonuçları kötü mü oldu?" diye sordum.

"İşyerindeki herkesin bana bakıp bunu düşündüğüne eminim, ama Leo öyle olmadığını söylüyor. Birkaç yorum yapıldı, bunlardan biri bir müşteriden geldi." Arkamdaki boşluğa bakıyordu ve onun cildinde yayılan utancı neredeyse hissedebiliyordum. "Geçer."

"Sosyal medyada yakında seksi köpek tulumundan daha skandal bir şey çıkacaktır, değil mi?" zayıf bir gülümsemeyle söyledim.

O başını salladı. "Bu komik değil."

"Özür dilerim. Hafife almaya çalışmıyordum..." Hayal kırıklığıyla sözlerimi yarım bıraktım. Bunu mükemmel bir şekilde yapamadığımı biliyordum, ama onun da daha fazla yardımına ihtiyacım vardı. "Özel hayatının bir gösteriye dönüştüğünü hissetmenin çok ciddi bir şey olduğunu biliyorum. Ben de öyle hissediyorum."

Kai Şimdi buhar çıkan fincanına bakıyordu, hala gözlerimden kaınıyordu. "Belki de bunu hiç yapmamalıydık."

"Bu doğru değil," dedim hemen, bizi savunmam gerekiyordu. "Yanlış bir Şey yapmadık."

"Ama benim mesleki itibarım var. Ve annelerim de Instagram'da. Sana yanıŐ gelmiyor ve diğer insanlar da öyle görmemeli, haklısın, ama bu beni sorumsuz ve olgunlaşmamış biri gibi gösteriyor."

Sözleri canımı yaktı, söylediği Şeyden değil, sözlerinin ardındaki ima yüzünden. Kupa masaya koydum, incinmiŐliėimi saklayamayacak kadar incinmiŐtim. "nk utanacağım bir ailem ya da endiŐeleneceėim Şık bir işim yok, bu yüzden anlayamıyorum," dedim düz bir sesle.

Kai'nin hayal kırıklığına uėramıŐ yüzü çöktü. Dudakları aralandı ve gözleri yumuŐadı, ellerimi tuttu. "Hayır, Izzy, yle demek istemedim."

Gözlerim yaŐlarla doldu. Onun yanında zldğmde bu kadar kolay ağlamaktan nefret ediyordum. Genelde, duygularımı gösterebileceğim kadar rahat hissettirdiği için onu seviyordum, ama Şimdi, onları saklayamadığım için ona kızgındım.

Her Şey zor geliyordu ve ben sadece her Şeyin tekrar kolay olmasını istiyordum.

"Ben de utanıyorum," dedim, ellerini sıkarak. "İnsanların cinsel hayatımı bilmesini istemediğim için utanıyorum, ama aynı zamanda bir hata yaptığım için de utanıyorum. Büyük bir hata! Şu anda seninle olan ilişkimizi mahveden bir hata, ki bu kesinlikle en kötüsü. Seninle olan ilişkimizi mahvetmek istemiyorum, Kai. Seninle birlikte olmak istiyorum."

Sonraki sözler dudaklarımda takıldı. Onu sevdiğimi söylemek istedim. Kai'ye sarılmak ve ona sonsuza kadar sadık kalacağıma söz vermek istedim. Ama bunun yerine, duygularım boğazımda düğümlendi.

Kai elimi sıktı. "zgnm, Izzy. Ben de seninle olmak istiyorum. Hayatımın ya da kariyerimin seninkinden daha önemli olduğunu düşünmüyorum. Umarım bunun benim hissettiklerimden çok uzak olduğunu biliyorsundur. Senin yaptıklarına kıyasla benim işim aptalca ve anlamsız geliyor. Kendimi kendim gibi hissetmiyorum ve söylemek istediklerimi söyleyemiyorum..." Hayal kırıklığıyla sözlerini yarıda kesti ve sonunda ellerimi bıraktı. "zgnm," diye bitirdi.

"Peki Şimdi ne olacak?" diye sordum. Bundan sonra ne yapacağımızı, birbirimize verdiğimiz acıyı nasıl atlatıp eski güzel günlerimize nasıl döneceğimizi bilmiyordum.

Sadece Kai'nin yanında olmam gerektiğini biliyordum.

"Film izlemek ister misin?" diye sordu. "Beynimin dinlenmeye ihtiyaı var."

"Evet," diye cevapladım. "Film izlemek harika olur."

Kai gülümsedi, yüzünde hafif bir rahatlama belirdi. "Buraya gel," dedi, yanındaki kanepeyi okşayarak. "Birlikte bir şey seçelim."

Kanepenin üzerinde sürünerek ilerledim ve yanına oturdum. Yavaşça bedenlerimiz birleşti, birbirimize yaklaşırken bacaklarımız birbirine dolandı.

Mükemmel değildi ve normalde olduğu gibi değildi, ama birlikteydik ve bu iyi bir başlangıçtı.

BÖLÜM YİRMİ DÖRT

LEO, Silver Linings'deki ofisime gizlice girdi. Arkasında şirket çalışanları ve müşteriler koşturup duruyordu, benim de önümde yoğun bir program vardı.

"Ne var?" diye sordum, konuşurken klavyeye yazmaya devam ettim.

Leo kapıyı kapattı ve masamın karşısındaki kanepeye oturdu. "Önemli bir şey yok. Sadece beni görmezden gelemeyeceğin ofisine hapsedmek için geldim."

Yazmaya devam ettim. "Son kısmı o kadar da emin değilim. Eğer gerçekten isteseydim, muhtemelen bütün gün seni görmezden gelirdim."

"Ha ha," diye cevapladı Leo. "Dün gece kapıyı çaldığımda cevap vermemekle beni kandırdığını sanma. Orada olduğunu biliyorum."

Sonunda çalışmayı bırakıp ona döndüm. Leo'nun bir elinde kağıt bardakta kahve vardı, takım elbisesini açık ve kravatsız giymişti.

Bana geniş bir gülümseme attı. "Benden saklanamazsın Kai," diye sahte bir alaycı tavırla konuştu.

Elimle ağzımı sildim. "Biliyorum," diye mırıldandım.

"O olaydan dolayı hâlâ kızgın mısın?" diye sordu, River'ın geçen gün beni köşeye sıkıştırmaya çalışırken kullandığı aynı cümleyi kullanarak.

Harika, hepsi bu konuyu konuşuyordu. Tabii ki hepsi bu konuyu konuşuyordu.

"Evet," diye itiraf ettim. "O olaydan dolayı hala kızgınım. Gerçekten bu kadar şaşırdın mı?"

"Hayır, ama kostümlerden hoşlanıyorsan ya da her neyse, bunun o kadar da önemli bir şey olduğunu düşünmüyorum."

"Kostümlerle ilgilenmiyorum," diye itiraz ettim, sesim gerginleşmişti.

Kaşlarını kaldırdı. "Ama bu açıkça bir seks fotoğrafıydı, Kai," dedi, sanki bir sırımsı gibi fısıldayarak.

"Öyle değil," dedim. "Bu sadece Izzy ve benim için özel olan, bazen eğlenmek için yaptığımız bir şey, tamam mı?"

"Hassassın," diye mırıldandı Leo, "ve biraz da sapkınlık utandırıcı, ama tamam. Biliyorsun, eğer bir müşteri olsaydın, bunun için milyonlarca çözüm bulurduk."

"Evet, ve bunlardan biri de fotoğrafı silip ortadan kaybolması için dua etmek olurdu."

"Eminim internette dolaşan eski penis fotoğraflarım vardır," diye düşündü Leo. "Scruff'ı kullandığım zamanlardan kalma. O zamanlar pek önemsememiştim. Bir erkekle takılabileceğimi düşündüğüm anda, o fotoğrafın kilidini açtım ve orada ben..."

"Ben sormadım, Leo."

Leo eliyle işaret etti. "Eğer bunu akıllı bir halkla ilişkiler uzmanı gibi ele almak istersen, bana haber ver. Ve lütfen Izzy ile tüm bunları konuştuğunu bana teyit et. Kai gibi gülümseyip tek başına katlanmaya çalışırsan, işleri gerçekten berbat edersin."

Sessizliğim soruyu cevaplamış olmalı ki Leo inledi.

"Gerçekten onunla konuşmuyor musun? Hadi ama Kai. Izzy senin için iyi biri." Bana sert bir bakış attı. "Bunu mahvedersen çok kızacağım."

"Konuşuyoruz," dedim çabucak. "Sayılır."

Izzy Cumartesi günü akşam yemeğine kadar kalmıştı ve her şey normale biraz daha yaklaşmıştı, ancak bitiş çizgisi hala oldukça uzaktaydı.

Her şeyin yolunda gitmesini istiyordum. Sihirli bir değnek sallayıp, onun yaptığı hataya kızmamak istiyordum. Onunla eğlenceli, şapşal, tatlı seks yapmayı düşünmek ve hemen aşağılanma hissine kapılmamak istiyordum.

Tüm kirli çamaşırlarımı sepetin içine geri koyup, kimsenin gülmeyeceği bir yerde kilitlemek istedim.

Ve özellikle de her şeyi mahvetmeyi ve yanlış şeyler söylemeyi bırakmak istiyordum. Ne zaman duygularımın beni ele geçirmesine izin versem, onu incitmiş oluyordum ve bu, diğer her şeyden daha kötü hissettiriyordu.

"Bir saniye önce, Izzy ve ben her şeye sahiptik. O benim için mükemmeldi, her şey yolunda gidiyordu ve sonunda ihtiyacım olan ilişkiyi bulduğumu düşünüyordum."

Leo kahvesinden bir yudum aldı. "Aslında yıllardır bir ilişkiye ihtiyacın olmadığını ısrarla söylediğini hatırlıyorum, ama devam et."

"Sen de öyleydin," dedim.

"Ama sonra River'ı buldum."

"Ben de Izzy'yi buldum." Sandalyeye yaslandım. "Senin düğününde fark ettim. Ben de kendime ait birini istiyorum. Senin ve River'ın birbiriniz için olduğunuz gibi, benim için de orada olacak birini. Ama sonra, o kişiyi bulduğum anda, her şeyi mahvettim."

"Henüz mahvetmedin. Yoksa mahvettin mi?"

"Hayır," diye kabul ettim. "Ama ona baktığımda, aklıma sadece o resim geliyor. Aklımda sadece o varken, ona nasıl tatlı ve seksi davranabilirim ki?"

Leo güldü. "Siz birlikte tatlı ve seksisiniz, değil mi?"

"Kapa çeneni," diye homurdandım, yüzümü ellerimle kapattım. "Kendimi pislik gibi hissediyorum."

"Aptal değilsin," diye azarladı Leo. "Güven bana. Herkes bazen hata yapar, Izzy ve sen de dahil. Ama bu kadar incinmiş ve utanmış hissetmemek için bir yol bulmalısın."

"Bütün bunlar yüzünden kendimi incinmiş ve utanmış hissetmemek için ne yapmalıyım?"

"Cinsel hayatını sahiplenerek ve bu konuda bu kadar utanç duymayarak. Bunu müşterilerimizde milyonlarca kez gördün. Kendi sorunlarını aştıkları anda, sorun pratikte kendiliğinden ortadan kalkıyor." Ayağa kalktı ve kahvesinden bir yudum daha aldı. "Ayrıca, bu sadece sevimli bir köpek tulumu, dostum. Fotoğrafta siklerinizi bile göremedik."

"Nazik sözlerin için teşekkür ederim," dedim ciddi bir ifadeyle.

"Rica ederim," diye cevapladı Leo neşeyle. "Şimdi lütfen bu akşam yemeğe gelir misin? Kocam, yalnız dairenize çekilip bir daha sizi göremeyeceğimizden endişeleniyor."

Leo beni akşam yemeği planına ikna ettikten sonra, kapıyı kapatıp masama döndüm. Masamın kenarında, Izzy'nin bir gün öğle arasında getirdiği birkaç küçük bitki vardı ve ben onları tekrar düzgün bir sıraya dizene kadar düzenledim.

Leo bunu çok kolaymış gibi gösterdi, sanki duygularımı sihirli bir şekilde aşabileceksem gibi. Bazı insanlar için bunun o kadar basit olabileceğini biliyordum. En skandal ve utanç verici hikayelerle gelen, tabloid gazetelerine manşet olan müşteriler gördüm ve bir hafta sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi sokakta yürüyenler gördüm.

Ama ben öyle değildim. "Sahiplenmek" River ve Leo için işe yarayabilirdi, ama ben Instagram'ı tamamen silmemek için bile zorlanıyordum.

Gerçek şu ki, en çok ulaşmak istediğim kişi Izzy'di. O, benim yaşadıklarımı tam olarak anlıyordu ve benim gibi mahrem biriydi ve spot ışığına çıkmaktan çekiniyordu. Bu, birbirimize uyduğumuz sayısız özellikten biriydi.

Ama ona baktığımda, yine utanç duygusu beni sardı.

Masaüstü bilgisayarımda ona yeni bir sohbet penceresi açtım. Onunla birlikte olmak karmaşık ve zor gelse de, orada hala ihtiyacım olan iyi bir şey vardı.

O öğleden sonra kanepede, rastgele bir film izleyip birlikte dinlenmek gibi.

Bu yardımcı oldu.

Hey, tatlım, günün nasıl geçiyor?

Cevabı bir saniye içinde geldi. *Merhaba! İyi! Sen nasılsın?*

Ofiste, yazdım ve sonra ekledim, seni özledim.

Ekrana bir dizi kalp ve çiçek emoji'si doldu. *Ben de seni özledim Kai.*

Nedense mesajlaşmak daha kolay geliyordu. Utanç sarmalı oluşmaya başladı, internette tanıştığım isimsiz aşığımın mesajlaştığım anılarım güçlü bir şekilde geri geldi. Ama tüm bu güvensizliklerle mücadele ettim.

Sadece Izzy ile konuşmak istiyordum. Sadece erkek arkadaşımı istiyordum.

Beni görmenin hangi kısmını özlediyorsun? Sürekli aptalca davranıp yanlış şeyler söylediğim kısmı mı, yoksa çıldırıp senden saklandığım kısmı mı?

Boynumu öptüğün ve her şeyin daha iyi hissettirdiği kısmı mı, çünkü sen benim erkek arkadaşısın.

Evet, ben de o kısmı özlediyorum.

Bir dakika geçti. Kalbim çarparken ellerimi klavyenin üzerinde tuttum. Hiçbir özürüm yeterli gelmiyordu. Izzy'yi incitmek için hiçbir mazeret yoktu. O tatlı ve nazikti, sadece samimi bir hata yapmıştı.

Ama benden kaçmıyordu ve onun bu kadar yakınımda olması, benim de ondan kaçamayacağımı hatırlattı.

Birkaç gün sonra akşam yemeğine gelmek ister misin? diye sordum.

Yemek yaparım. Çok isterim.

Harika. Teşekkürler Izzy, tatlı olduğun ve bu sorunu çözmem için bana zaman verdiğin için.

Önemli değil Kai. Görüşürüz.

Sohbeti kapattım ve uzun bir nefes aldım. Diğer duygularım ne kadar engel olmaya çalışsa da, işleri tekrar yoluna koymanın zamanı gelmişti.

. BÖLÜM YİRMİ BEŞ

IZZY

"OH HEY! IZZY!"

River, stüdyomdan çıktığımda caddenin karşısında duruyordu. İkimiz de iş kıyafeti olarak kazak ve güzel pantolonlar giymiştik. El salladığımda, omzunda sallanan deri çantasıyla caddeyi koşarak geçti ve bana katıldı.

"Seni görmek ne güzel!" dedi ve beni kucakladı. "Ben de kahve dükkânına gidiyordum."

"Ben de." Bulutlarla kaplı gökyüzünü işaret ettim. "Hala sıcak günlerin tadını çıkarıyorum."

"Birlikte yürüelim mi?"

Başımı salladım ve yola çıktık. Kaldırımlar insanlarla dolmaya başlamıştı ve başımızın üstünde ağaçlar sarı, turuncu ve kırmızı renklerle patlamıştı.

"Sana mesaj atmak istiyordum," dedi River. "Leo ve ben seni bir şeyler içmeye davet etmek istiyoruz."

"Oh, sorun değil," dedim hemen. "Biliyorsun..." Yürürken elimi havada gezdirdim. River, fotoğrafla ilgili olanları elbette biliyordu, ama Kai'nin güvenini bir şekilde bozmadan bu konuyu açamayacağımı hissediyordum.

"Senin ve Kai'nin yaşadığınız an, bizim aramızdaki ilişkiyi değiştirmez. Sen benim arkadaşımsın, Izzy. Aslında, dünyadaki en sevdiğim insanlardan birisin, bu yüzden elbette seni yine de davet etmek istiyorum." Çantasını sallayarak güldü. "Ortaokulda çıktığım biriyle yaşadığım bir dramadan sonra, kaç kez bisiklet sürerek dikkatimi dağıtmama yardım ettin?"

"Bir milyon kez falan," diye güldüm.

"Aynen öyle. Bu gece Kai ile takılacağımı biliyorum, ama lütfen yakında Leo ve beni de ara. Sadece takılabiliriz. İstemediğin

konusmak zorunda değiliz, sosyal medya skandalları ya da başka şeyler."

Başımı salladım. "Kesinlikle, arayacağım."

İçimde heyecan verici bir patlama oldu. Fotoğrafi paylaştığımdan beri, sadece Kai ile aramda bir duvar oluşmakla kalmamış, onun grubunun geri kalanıyla aramda da aynı derecede yüksek bir duvar oluşturmuştum.

Onlara ulaşmamın uygun olmayacağını düşündüm. Kai'nin kardeşi ve arkadaşları onun dünyasıydı ve ben sadece bir ziyaretçi, bir yabancıydım. Ama River ile birlikte yürürken, durumun öyle olmadığını fark ettim.

Belki de kaybettiğimi düşündüğüm yerimi, on beş yıl sonra bulmuştum.

River gökyüzüne doğru baktı, yüzünde sıcak bir ışık vardı. "Bu arada, neden gençken bana hiç çıkma teklif etmedin?"

Gözlerimi kırptım ve hemen yanaklarımın kızardığını hissettim. "Ben mi?"

River sıcak bir şekilde güldü. "Evet, sen. Bu yürüyüşte uzun zamandır görmediğim tek en iyi arkadaşım sensin."

Dudaklarımı büktüm. Görünüşe göre River, ona aşık olduğumu bilen herkesin bir parçasıydı. "Sanırım gergindim. Ve utangaç."

"Öyle olduğunu tahmin etmiştim. Biliyorsun, eğer sorsaydın, evet derdim." Gözlerimi kırptırdım, şaşkınlıkla. "Der miydin?"

"Tabii ki. Hatta birkaç kez flört etmeye bile çalıştım, ama sen her seferinde endişelenip bir iki hafta ortadan kayboluyordun, ben de hiç zorlamadım. Sonra bir baktım, taşınmışsın."

Duyduğum sözlere inanamıyordum. Ortaokul yıllarımdaki dünya görüşüm, umutsuz bir özlem ve River'ın aşk hayatında yer alacak kadar iyi olmadığı yönündeki sarsılmaz inancımınla şekillenmişti, ama şimdi bana her şeyin farklı olabileceğini söylüyordu.

"Her zaman işleri mahvetmekten korkardım," itiraf ettim. "Ve özellikle senin dostluğunu ve aileni kaybetmekten korkardım."

"Bu beni de her zaman biraz engelledi. Bir yabancıyla veya yeni bir aşkla ilişkiye atılmayı biliyordum, ama sen öncelikle en iyi arkadaşımsın ve bu farklı bir duyguydu. Sanırım bu, ikimizin de oldukça akıllı olduğu anlamına geliyor."

"Nasıl yani?"

"Hemen anladık. Biz arkadaş olmak için yaratılmışız. Bence bu çok güzel bir şey."

"Evet," gülümsedim. "Bu gerçekten çok güzel."

"Ayrıca, bir arkadaşın arkadaşının kardeşiyle çıkmaya çalışması gerçekten karmaşık bir durum olabilir." O eğildi ve sesini fısıldayacak kadar alçaltı. "Sana bir sır verebilir miyim?"

Köşeyi dönerken ona biraz daha yaklaştım. "Neymiş o?" "Leo ve ben ilk çıkmaya başladığımızda, bunu Kai'den gizlemek zorunda kaldık . Kai, bunu yasaklamaya çalıştı, çünkü ben onlarla yaşıyordum ve senin de çok iyi bildiğin o ilişki düzenim vardı ve o zamanlar hayatım biraz karışık bir durumdaydı."

Gülerek, "Leo ile çıkmanı yasaklamaya mı çalıştı?" dedim.

Aslında bu Kai'nin yapacağı bir şey gibi geldi bana, ama River'ı korumaya çalıştığını ve iyi niyetli olduğunu hemen anladım.

"Evet, ama Leo ve ben bariz nedenlerden dolayı yine de devam ettik. Kai bunu öğrendiğinde çılgına döndü, ama çok çabuk atlattı."

Ona baktım ve kaşlarımı çattım. Bana bu hikayeyi neden anlattığı belli değildi, ama River'ın devam etmesi için başımı salladım. "Tamam..."

Kahve dükkanının önünde durduk. "Kardeşimi seviyorum. Ama bazen kafası karışıyor. Her şeyin düzenli ve organize olmasını, her şeyin kontrol edilmesini seviyor ve her zaman böyle olması gerektiğini düşünüyor. Ama Kai'nin bile dünyasının biraz sarsılmasına ihtiyacı var, anlıyor musun?"

"Evet," dedim, kahve dükkanının tuğla duvarına yaslanarak gülümsedim. "Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum."

Kai'ye kendi alanını tanımak önemliydi, ama ilk kez yeniden bir araya geldiğimizde beni kabuğumdan çıkardığı gibi, onun da kendi alışkanlıklarına fazla kapılmadığından emin olmam gerekiyordu.

"Güzel." River uzun saçlarını kulaklarının arkasına itti, sonra içeri girerken başını salladı. "Sana bir kahve getireyim."

O gece Kai'nin dairesine vardığımda, kapı benim için aralık bırakılmıştı. İçeride ışıkları kısmıştı ve her yerde mumlar yakılmıştı, yemek masası da hazırlanmıştı.

"Mutfaktayım," diye bağırdı.

Geniş bir gülümsemeyle ayakkabılarımı çıkardım ve ona doğru koştum. "Özel bir akşam yemeği olduğunu söylememiştin," dedim. "İş çıkışı son dakika bir saha ziyareti yapmak zorunda kaldım ve hala yürüyüş kıyafetlerimi giyiyorum."

Kai fırından döndü ve beni bir öpücükle karşıladı. "Yürüyüş kıyafetlerini çok beğendim," dedi. "Sıfırlamak iyi olur diye düşündüm."

Onu baştan aşağı süzdüm. Beyaz bir önlük, pantolon ve çok sevdiğim pembe bir kazak giymişti. Kai saçını tam olarak iki haftada bir kestirirdi ve saçının ne kadar düzgün ve taze görüldüğünden, o sabah kestirildiğini anladım.

Amacım onunla flört etmeye çalışmak ve endişelerini giderip gideremeyeceğimi görmektir, ama akşam için kendi planları olduğu izlenimini edindim.

Parmaklarımla kafasının yan tarafını okşayarak, düzgünce kesilmiş saçlarını takip ettim. "Yardım edebilir miyim?"

Biraz gerildi, ama sonra tekrar rahatladı. "Hayır," diye cevapladı ve fırını açtı. "Pizza hazır."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ev yapımı pizza mı?"

"Kabak, mozzarella, ispanak. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Harika geliyor."

Birkaç dakika boyunca, yemeği hazırlamasını izledim ve sohbet ettik. Bütün bunları tatlı olmak için yapıyordu ve akşam yemeğine ne kadar özen gösterdiğini görünce kalbim hızla çarpmaya başladı.

Ama vücudu hala gergindi, bana karşı eskisi kadar açık değildi. Onu rahatlatana kadar kolunu okşamalı ve onu öpmeli miydim, yoksa ona biraz zaman tanımalı mıydım, emin değildim.

Yemek masasına oturduğumuzda, pizza ızgara üzerinde sıcak bir şekilde aramızda duruyordu ve gözleri buluştu. Kai bana gülümsüyordu ve ifadesinde daha önce fark etmediğim bir ışık parlıyordu.

"Bu benim için çok anlamlı," dedim. "Akşam yemeği hazırladığın için teşekkür ederim."

O başını salladı ve yüzü gerildi, tekrar ciddileşti. "Sabırlı olduğun için teşekkürler. Kendi saçmalıklarımın bizim ilişkimizin önüne geçmesine izin verdim ve bunu yapmak istemiyorum."

"Sorun değil," diye cesaretlendirdim. "Sabırlı olmak gibi gelmiyor. Keşke bu konuda sana daha iyi yardımcı olabilseydim." Sıcak pizzadan bir dilim alıp tabağıma koydum. "Hala erkek arkadaşına nasıl destek olacağımı öğreniyorum. Ve görünüşe göre Instagram'ı nasıl kullanacağımı da."

Kai güldü. "Sanırım ben de bunları hala öğreniyorum. River, ne kadar önemli olduğunu düşünürsem düşünsem, bir ilişkinin benim kurallarına ve ilkelerime göre gelişmesini bekleyemeyeceğimi söyleyip duruyor."

Başımı yana eğdim. Aslında River bana Kai hakkında tam olarak böyle demişti ve birdenbire onun

bizi fark ettiğimden biraz daha fazla birbirimize yaklaştırmaya çalışıyor olabileceği aklıma geldi.

Bunu umursamadım. Aslında Kai'nin kardeşi ve arkadaşlarının ilgilenmesi oldukça hoştu.

Ya da benim arkadaşlarım.

Arkadaşlarımız, diye düzelttim kendimi. Arkadaşlarımız ilişkimizi önemsiyorlardı ve bunu bilmek gerçekten çok hoştu.

Pizzayı kaldırıp bir ısırık aldığımda, gözlerim geriye devrildi. Lezzetli, tatlı tatlar dilimde patladı ve sıcak peynir dişlerimin arasında eridi.

"Vay canına," dedi Kai gülerek. "Beğendin mi?"

"Aman Tanrım, Kai," dedim, ağzım sıcak pizzayla dolu halde. "Bu şimdiye kadar yediğim en iyi pizza."

"Güzel," dedi gülümseyerek. "Beğeneceğini düşünmüştüm. Bir ara sana tekrar yaparım."

"Beğenmek mi?" Bir ısırık daha aldım. "Beni henüz ikna etmemiş olsaydın, pizza kesinlikle işini görürdü. Bunun için her zaman gelirim."

Kai güldü. "Güzel," dedi. "Bu, sana olanları telafi edip normale dönmeye çalışmamın ilk adımı."

Dilimini masaya koydum. "Öyle mi? Peki ikinci adım ne olacak?"

. BÖLÜM YİRMİ ALTI

Izzy'yi iki elimle yatak odama çektim, sonra onu duvara yaslayıp öptüm. Akşam yemeğinden sonra kanepede sohbet edip öpüştükten sonra, her şey neredeyse normale dönmüştü, ama yine de ona küçük çöküntümü atlattığımı göstermem gerekiyordu.

Bunu Izzy'ye göstermem gerekiyordu, ama kendime de göstermem gerekiyordu.

Onu dudaklarımla tatmak ve ellerimde vücudunun titremesini hissetmek, bunun gerçek olduğunu bana hatırlattı. O benim erkek arkadaşımdı ve bundan saklanmak ya da utanmak için hiçbir neden yoktu.

Uzun kollu tişörtünü başından çıkardım ve bir kenara attım. Odam düzenliydi, yatak o gelmeden hemen önce yapılmıştı, ama çabucak dağınık hale getirdik, kıyafetlerimizi her yere attık ve battaniyeleri bir kenara atarak sert yatağa uzandık.

"Kai," Izzy sırtımı yukarı aşağı okşarken sıcak bir şekilde güldü. "Sana tekrar dokunmak çok güzel."

Üstüne çıktım, sonra boynundan göğsüne kadar öptüm. "Izzy." Adını fısıldadım.

Onu hissetmek uyuşturucu gibiydi, damarlarımda dolaşüyor ve diğer tüm endişelerimi ortadan kaldırıyordu. Onun kokusu ve vücudunun ısısı beni sarhoş etmişti ve bir an önce her santimini yalamak istiyordum.

"Benimle sevişmek ister misin?" diye tatlı bir sesle sordu. Saçları dağınıktı, yana doğru düşmüştü ve dudakları zaten kızarmış ve şişmişti.

Bu sözleri o kadar nazıkçe, o kadar alaycı bir şekilde söyledi ki, benim hazır olup olmadığımı düşündüğünü anladım. Benim çıldırmamdan çekindiğini biliyordum, ama yine de flört ediyor ve benim arzumu ateşlemenin bir yolunu arıyordu.

Beni böyle alay etmesini hoş buldum.

"Evet," diye cevapladım ve boynunu öptüm. "Benimle sevişmek ister misin?" Izzy'nin bacakları seğirdi. "Gerçekten mi?" diye sordu.

Izzy daha önce hiç üstte olmamıştı ve benim de altta olma konusunda fazla tecrübem yoktu. Ama gözlerinde parıldayan arzuyu gördüğümde, cevabı belliydi.

"Eğer istiyorsan," diye cevap verdim.

"Evet," dedi, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "İstiyorum."

"Bekle." Elimi göğsüne bastırdım ve parmaklarımı sert meme uçlarında gezdirdim. "Daha fazlası var."

Izzy başını yana eğdi, ben ise ona uzanıp komodinin içinde bir şeyler aradım. Ellerim titremeye başladı ama durup düşünmedim.

Lanet olası beynim ne yapmaya çalışırsa çalışsın, yine eğlenecektik.

Tek boynuzlu at boynuzunu çıkardım. Beyaz, parlak boynuz, her iki tarafı aşağı doğru kıvrılan bir kafa bandından çıkıntı yapıyordu. Bu küçük kostüm aksesuarını iş yerimin yakınındaki bir mağazada bulmuş ve porno dergisi almış gibi kağıt torba içinde eve koşarak getirmiştım.

Ama yapmıştım. Büyük bir şey gibi görünmeyebilirdi, ama Izzy'nin bunun önemini anlayacağını biliyordum.

"Kai," diye nefes nefese kaldı Izzy. "Bu senin mi?"

"Yeni aldım," dedim ve saç bandını takarak kulaklarımın arkasına yerleştirdim. "Bu benim *'çıldırıldığım için özür dilerim'* tek boynuzlu at boynuzum."

Izzy kıkırdadı, derin sesi melodik bir kahkahaya dönüştü. "Çok tatlı. Çok güzel olmuş. A+ erkek arkadaş özrü."

Aynada kendimi gördüm. Yumuşak boynuz dik duruyor ve parıldıyordu, ama tamamen çıplak olmam ve büyük bir ereksiyonum olması, onu daha önce denediğim zamankinden daha da saçma hissettiriyordu.

Ama sonra Izzy'nin gözlerinde sevinç ve şehvet dolu bir parıltı gördüm. "Beğendin mi?" diye alay ettim, elimi uyluklarının içinden yukarı doğru kaydırarak sertleşmiş penisini buldum. "Sert boynuzumu beğendin mi?"

Izzy nefesini tuttu ve kalçalarını salladı. "Evet," diye inledi.

"Hoşuna gitmesine sevindim," dedim, elimi hafifçe yukarı aşağı hareket ettirerek.

Izzy altımda kıvranıyordu, nefesi sıcak ve hızlıydı. Onunla bir hafta seks yapmamak beni açgözlü hale getirmişti ve vücudunun her hareketiyle ihtiyacım daha da artıyordu.

Giyinmek konusunda garip ve utanmış hissetsem de, Izzy'nin bunu sevmesi bana kendimi şımartmak için fazlasıyla yeterli bir neden verdi.

Ve benim aletimi onun uzunluğu boyunca kaydırıp bizi birbirimize doğru ittiğimde, onu tatmin ettiğim kadar kendimi de tatmin ettiğim açıktı. Yine onunla eğlenceli ve keyifli vakit geçirme iznim vardı ve bu bana cennet gibi geliyordu.

Bundan kaçmak, şimdiye kadarki en kötü fikirlerimden biriydi.

Yağlayıcıyı aldım ve ellerimize biraz sıktım. Izzy'nin üzerinde dururken, o parmaklarını benim kıç deliğime sokarken ben de onun sikini yağladım. Deliğim onun için seğirdi ve hafif bir baskı bile beni ateşlemek için yeterliydi.

Birkaç kez pasif olduğumda, bu konuda kafam çok doluydu ve deneyimin tadını çıkaramamıştım. Vücudumdan ve performans gösterip eğlenip eğlenemeyeceğimden dolayı kendimi bilinçli hissediyordum. Ama aynada bizi izlerken, kafamdaki tek boynuzlu at boynuzu sallanırken, o ana daldım, şu anda ve hayatta.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu Izzy, parmağıyla kıcımlı daireler çizerek içeri itti.

Sinirlerim gerilince penisim seğirdi. "Evet," diye inledim. "Çok iyi."

"Evet," diye mırıldandı Izzy, ikinci parmağını da girişime sokarak. "Gerçekten çok iyi hissettiriyor."

O beni çalıştırırken, yüzlerimiz sadece birkaç santim uzaklıkta, öne doğru yuvarlandım. Sert penislerimiz birbirine çarptı ve onun ritmine göre hareket ettiğimde, onun seğirmesini hissedebiliyordum.

"Prezervatif takayım mı?" diye sordu Izzy. "Yoksa..."

Birbirimizin gözlerine baktık. Planımız yakında prezervatif kullanmayı bırakmaktı ve Izzy'nin testiyle ilgili bana asla yalan söylemeyeceğini biliyordum.

Ama onun bana güvendiği gerçeği, gerçekten önemli olan tek şeydi. Bu gece tamamen aramızdaki güvenle ilgiliydi. "Sen karar ver," diye cevapladım, kaslarım gerilirken sesim titriyordu. "Ne istersen, tatlım."

Izzy uzun penisini yukarı doğru itti, sonra kalçalarının arasına soktu. Ben onun tabanını kavradım ve kayganlaştırıcı ve ön sıvıyla ıslanmış başını yerleştirdim. Prezervatifsiz anal seks yapmak daha önce hiç yapmadığım bir şeydi ve bu anı Izzy ile paylaşmak tam olarak doğru geliyordu.

Elimi ağzına çekti, parmaklarımı yaladı ve ısırıldı, vücudum ona açıldı. Uzun penisine kayarak yavaşça içine aldım. Sıcak gerginlik beni doldurdu ve bu hisle ön sıvı fişkırdı.

"Bu," diye inledi Izzy, kalçalarını nazikçe yukarı doğru kaldırarak. "Bunu istiyorum."

Prostatım içimden derinlerde zonkluyordu. Penisim karın kaslarıma baskı yaparken, her an boşalabileceğimi biliyordum. Tüm gücümü toplayarak, boşalmayı geciktirdim, hepsini daha sonra Izzy için saklamak istiyordum.

"Oh, lanet olsun," diye inledi Izzy, daha sert pompalayarak. "Oh, lanet olsun..."

Penisi kıcımda şişti, boşalmaya yakın bir şekilde zonkluyordu. "Ver bana, Izzy," diye inledim, parmaklarımı dudaklarının arasına kaydırarak emmesini sağladım. "Doldur beni."

Izzy parmaklarımı sertçe ısırdı ve boşaldı. Deliğim sıkı sıkı kapandı ve onu sıkıca sıktı. Islak sıcaklık içimin en derin yerini doldurdu ve başımı geriye atıp inlediğimde, tek boynuzlu at boynuzu yana doğru eğildi, ama ben kendimi doruğun eşiğinden geri çekmeyi başardım.

Onun göğsüne düştüm, Izzy'nin boşalması içimden damlıyordu. O benim adım fısıldarken, ben onun göğsünü ve boynunu öptüm. Kendi orgazmım gözlerimin arkasında titriyor, boşalmak istiyordu ve cildimin her santimetresi bir sinir gibiydi, hassas ve erkek arkadaşımın dokunuşunu istiyordu.

Izzy'yi nazikçe içimden çıkardım, sonra o nefes nefese kalırken dudaklarımı göğsünde aşağı doğru sürükledim. "Kai, aman Tanrım," diye inledi, titreyerek ve kasılmalarla.

Onu yana çevirip omuzlarının arasına öptüm, sonra sırtından aşağıya, mükemmel kıcına doğru indim. "Daha fazlasına hazır mısın?"

Izzy arkasına uzanıp elimi tuttu. "Lütfen," diye fısıldadı, sonra kasılmaya başladı. "Yavaş ol."

"Çok yavaş," diye alay ettim ve deliğine ulaştım.

Orgazmın eşiğinde, dilimi Izzy'nin deliğinin kenarlarında gezdirdim. Vücudu her dönüş ve yalamaya tepki verdi, tatlı, misk kokusu burnumu doldururken kasılmalar onu sardı. Uyluklarını tutup onu kendime yaklaştırdım, sonra dilimi daha derine sokarak onu gerginleştirdim.

"Tamam," diye nefes nefese söyledi, kıcı kasılırken. "Hazırım."

Penisimin tabanını kavradığımda penisim zonkladı. Bir saniye durup penisimin üzerine kayganlaştırıcı sürdüm, sonra iki parmağımı deliğine soktum ve onu yavaşça sikerek kayganlaştırdım. Izzy omzunun üzerinden bana baktı, yüzü terliydi ve gözleri arzuyla yanıyordu.

Penisimi içeri kaydırduğımda, yavaşça açıldı ve beni santim santim içine aldı. Deliğinin sıkı, kaygan sıkışması, penisimin etrafını saran bir mengene gibi, beni neredeyse doruğa ulaştırdı. Kalçalarını tekrar yukarı kaldırdım, sonra daha derine battım ve

aynada bize bir bakış attığımda, tek boynuzlu at boynuzunu çıkarıp kafasına düşürdüm.

Izzy onu sabit tutarken güldü ve bana karşılık vermek için geri itti. "Kai, çok sertsin."

Onu gerginleştirdim, gözlerimin arkasında süpernovalar patlıyordu, boşalmak için çaresizdim. "Sen tekrar boşalana kadar seni sikeceğim. Bunu istiyor musun, tatlım?"

"Tanrım," diye inledi Izzy. "Evet, bunu istiyorum. Evet!"

Elimi uzattım ve onun penisini avucuma aldım. Zaten tekrar sertleşmişti, çıplak, sıcak ve kaygandı, ve ben avucumda onun uzunluğunu sıçrattım.

"Tanrım," diye inledi, yüzünü yastığa gömerek. "Seni seviyorum, Kai."

Daha sert ittim, kelimeler neredeyse işlenemiyordu. Ama Izzy aniden döndü, yüzünde panikle bana baktı. "Oh hayır! Şu anda bunu demek istemedim!"

Derin ve uzun bir inilti çıkardım. "Seni seviyorum," diye homurdandım, orgazm kaslarımı sarsıyordu. Tek var olan şey bu kelimelerdi ve onun bunları duymasına ihtiyacım vardı. "Sana çok aşığım, Izzy."

"Kai," diye inledi Izzy. Arkasına uzanıp elimi tuttu ve sevişmeye devam ederken birbirimizi sıkıca sıktık. Ben onu sürdüm, o da beni sürdü ve orgazmın aramızda çalkalanıp yükseldiğini hissedebiliyordum.

Izzy sırtını kavisledi, tek boynuzlu at boynuzu sallandı ve ben ona daha sert girdim. "Geliyorum!" diye inledi. "Geliyorum!"

Elini geriye doğru itti, testislerimi buldu ve sıktı. Nihayet geri dönüşü olmayan noktaya ulaştım ve onun penisinin elimde seğirdiğini ve pompalandığını hissettiğimde, boşaldım. Dünya dönüyor, dans ediyor ve patlıyordu, ve Izzy'yi her yerde hissedebiliyordum.

"Seni seviyorum," diye tekrar nefes nefese kaldım ve onu kollarımın arasına aldım. "Seni seviyorum, Izzy."

Izzy bana döndü, yanakları pembe ve terliydi, gözleri parlıyordu. Yüzünde sersemlemiş bir gülümsemeyle tek boynuzlu atın boynuzunu çıkardı, sonra tekrar kafama taktı.

"Ben de seni seviyorum, Kai."

BÖLÜM YİRMİ YEDİ

KAI ve ben, ellerimizi birbirine kenetleyerek yavaşça bara doğru yürüdük. Ekim sonunun soğuk bir gecesi idi ve kaldırımlar kırmızı yaprakların izleriyle boyanmıştı.

"Nasıl görünüyorum?" diye sordu Kai, kostümünü düzelterek. Ketçap şişesi kostümü giymişti, kostümün altında kırmızı tayt ve sivri kırmızı bir şapka vardı.

"Harekete hazırsın," diye cevapladım, hardal kostümümü düzelttikten sonra sarı taytımı yukarı çektim. "Peki ya ben?"

"Baharatlı," diye şaka yaptı ve yanağıma bir öpücük kondurdu.

Kai'nin Silver Lining partisi için kostüm giymeyi kabul etmesi benim için hala bir şoktu. Her yıl ofisin geleneksel partisine katılırdı, ama hala çok utanç duyduğu zamanlarda, komik bir şapka takmaktan veya tişörtüne kötü bir kelime oyunu yazmaktan öteye geçmezdi.

Şimdi, partiye birlikte giderken, son birkaç aydır yaşadığı utanç sarmalından tamamen kurtulmuş gibi hissediyordum.

Kai'nin doğasında spot ışıklarından kaçınmak vardı ve ben de o gece kesinlikle ekstra ilgi görmek istemiyordum. Ama kostümlerle şakalaşmak ve tüm ofise birlikte mutlu olduğumuzu göstermek yine de iyi geliyordu. O benim erkek arkadaşım ve biz birbirimizi seviyorduk, şirketinin yıllık partisinde biraz ilgi görmek dünyanın en kötü şeyi değildi.

Patronla çıkmak, sağdıçla çıkmak gibiydi, ama artık bundan zevk almayı biliyordum.

"Beni bunu yapmaya ikna ettiğine hala inanamıyorum," dedi Leo caddenin aşağısından.

River'ın yanında, bize doğru sallanarak yürüdü. Sırf Leo'nun yüzü, bize kaşlarını çatmış halde, sarkık hotdog kostümünün içinden görünüyordu. River, üzerinde "*Kiss the Grill Master*" (Izgara Ustasını Öp) yazan büyük bir önlükle barbekü kıyafeti giymiş, zıplayarak yanımıza geldi. Bir elinde maşa, diğer elinde ise çizgi film karakteri gibi beyaz bir eldiven giymiş Leo'nun elini tutuyordu.

"Seçebileceğimizi söylemiştin," dedim, sonunda onu bu kıyafetle gördüğüme sevindim.

River ve ben birbirimize baktık, sonra kahkahaya boğulduk. Erkek arkadaşlarımız yanımızda durmuş, kostümlerini aşağı çekip birbirlerine söyleniyorlardı.

"Sana söylemiştim," dedi River, Leo'nun kolunu okşayarak, "ofisteki morali yükseltir. Çalışanların senin mizah anlayışın olduğunu ve kendini çok ciddiye almadığını görmeleri gerekir."

"Taytlar sürekli kıcıma giriyor," diye şikayet etti Leo.

"Aynı!" diye ekledi Kai. "İnsanlar bütün gün bu şeylerle nasıl başa çıkıyor bilmiyorum."

"En azından acı sos değilsin," diye şaka yaptım ve Kai'nin yanağına öptüm. "O gerçekten yakardı."

"Evet," diye ekledi River. "Nimetinizi saymalısınız, Kai."

Barın içine girdik, burası hızla şirket çalışanları ve misafirleriyle dolmaya başlamıştı. Kai ve Leo, tatilin ardından açık bar ve ücretli izin günü sağlıyorlardı ve yıllar geçtikçe etkinlik büyümüş, birçok çalışan özenle hazırlanmış kostümler giymeye başlamıştı.

River, içeri girerken Leo'nun poposunu maşa ile çimdikledi, Leo gülerek zıpladı. Elimi Kai'nin eline soktum ve onunla birlikte arkada kaldım.

"Bunu yaptığın için tekrar teşekkürler," dedim. "Benim için çok anlamlı."

Kai başını salladı, ketçap şişesinin kapağı sallanıyordu. "Senin için," dedi, "tabii ki. Ve bunun benim için de iyi olduğunu biliyorum. O utanç duygusunu taşımaktan bıktım artık." Yaklaşıp beni öptü. "Ve söz veriyorum, bunun bir daha ilişkimizin önüne geçmesine izin vermeyeceğim."

Geçtiğimiz haftalarda bunu defalarca konuşmuştuk, ama yine de bunu duymak güzeldi. Kai kendini zorluyor ve ofis partisi için aptalca bir kostüm giymenin, kendi başımıza samimi ve özel bir şeyi keşfetmekten çok farklı olduğunu kendine hatırlatıyordu.

Ve ben de onu bu konuda desteklemek için elimden geleni yaptım. İkimiz de kesinlikle seksi bulmadığımız kostümler seçtik, o tayt içinde sevimli görünse de

. Ve hazırlıksız yakalanmamak için, Kai'nin paniğe kapılması ihtimaline karşı dikkatli bir plan yapmıştık.

Leo, hotdog kostümüyle barda dolaşırken, çalışanların dikkati açıkça diğer patrona odaklanmıştı.

"Hadi," dedi, kalabalığa doğru başını sallayarak. "Turlarımı yaparken seksi erkek arkadaşımın yanımda olması lazım."

Hoparlörlerden pop müzik çalıyordu ve barın yüksek tavanı ve ısıtılı ışıkları altında, Silver Linings'in çalışanları ve müşterileri birbirine karışmıştı. Bar, uzun ahşap masaları, arkadaki geniş oturma alanı, şık sanat eserleri ve duvarlar boyunca uzanan dev aynalarıyla, şık ve rahatlığın mükemmel bir kombinasyonunu sunuyordu.

Kai ile birlikte barın içinden geçerken, zihnim düğün haftasonuna geri döndü. O zamanlar onun yanında çok utangaç ve gariptim, bana konuşulmadıkça neredeyse hiç konuşamıyordum. İçgüdülerim bana destekleyici bir partner gibi davranmamı söylüyordu, ama kendi güvensizliğim bir duvar ördü ve sessizce durup Kai'nin benden hoşlanmasını ummaktan başka bir şey yapmamı engelledi.

Ama şimdi onun erkek arkadaşydım ve misafirleri selamlarken Kai kadar rahat şakalaşıyor ve gülüyorduk. Vücut dilindeki ve ifadesindeki ince değişiklikleri okuyabiliyor, şakalarını teşvik edip özgüvenini artırıyor, sonra da konuşma onun kaçınmak isteyeceği bir yöne kayarsa zarif bir bahaneyle onu uzaklaştırıyordum.

Bu çok eğlenceliydi. Birkaç ay önce, bir iş partisinde eğlenebileceğimi hayal bile edemezdim. Ama kalabalığın arasında dolaşp, özenle hazırlanmış kostümleri överek, Kai'nin yanında her zaman olduğu gibi rahat ve özgür hissediyordum.

Leo ve River dans pistinin kenarında bize geri döndüler. River, Leo'nun içkisini taşıyordu ve Leo büyük boy çizgi film eldivenleriyle işaret ettiğinde, River ona bir yudum vermek için içkiyi kaldırdı.

"Eğleniyor musun?" diye sordu Kai. "Yıllardır beni seninle birlikte giyinmeye ikna etmeye çalıştın, cevabın evet olsa iyi olur."

Leo somurtarak, "Herkes bana Bay Weiner diyor," dedi.

"Bir müşteri," diye güldü River ve onu tekrar maşa ile dürttü. "Bir müşteri sana öyle dedi, Leo."

"Bir müşteri bile fazla," diye homurdandı.

Kai ve ben güldük. "Gelecek yıl daha iyi bir şey buluruz," diye söz verdi.

"Belki bir muz kostümü?" River önerdi. "Goril kostümü giymek benim için sorun olmaz."

Kai geri adım attı ve Leo'yu baştan aşağı dikkatle süzdü. "Şimdiden gözümde canlandı."

Birkaç çalışan bize doğru geldi ve Kai ile Leo'nun iş moduna geçtiklerini fark ettim. İkisi de daha ciddi ve odaklanmış bir hal aldılar, sırtlarını düzelttiler, bu da kostümlerle istemeden komik bir etki yarattı.

River ve ben birbirimize baktık, sonra kahkahalara boğulduk.

"Bu akşamki barbekü nasıl?" diye sordu Xavier. Silver Lining'in resepsiyonunda çalışıyordu ve ben geldiğimde hep onunla sohbet ederdim. O ve erkek arkadaşı mağara adamı kostümleri giymişlerdi, ikisi de sopa taşıyorlardı ve sosyal medya ekibi arkalarından yeni Ghostbusters ekibi kostümleriyle yürüyordu.

"Pişiyor," diye cevapladı Leo ve beklediğinden daha yüksek bir kahkaha aldı.

Sosyal medya ekibinden Malika, Kai'ye geniş bir gülümsemeyle baktı. "Sonunda kostüm giydiğini görmek güzel," dedi. "Sanırım yeni erkek arkadaşın sana iyi bir örnek oluyor."

Kai'nin elini tuttum ama o da endişeyle elimi sıkmaya başlamayınca rahatladım. "Evet, öyle," dedi.

"Neden o sevimli köpek ve kedi kostümlerini giymedin?" diye sordu Xavier yüksek sesle, elindeki içkisini karıştırarak. "Hepiniz hatırlıyor musunuz? Kai ve Izzy Instagram'da paylaşmıştı."

Leo ve River ikisi de şaşkın görünüyordu. Bir bahane, onun yorumunu geçiştirmek için bir yol aramaya başladım, ama bir şey bulamadan Kai araya girdi.

"Gelecek yıl ne yapacağımızı görmeniz gerekecek," dedi, sesi sıcak ve sakindi ve elimi biraz daha sıkı tuttu. "Leo gerçekten muz kostümü giymek istiyor, ama hala karar veremedik."

Herkes yüksek sesle güldü ve konuşma hızla başka bir konuya geçti. O anda kimse gözünü bile kırpmamış gibiydi ve fotoğrafı tamamen unutmuş olsalardı daha iyi olurdu, ama Kai'nin soğukkanlılığını korumayı başarması bana devrim gibi geldi.

Çalışanlar uzaklaşırken ona "Dışarı çıkıp biraz hava almak ister misin?" diye sordum. Bu, onun kötü hissetmeye başlaması durumunda yedek planlarımızdan biriydi.

"Hayır," diye cevapladı, elimi okşayarak. "Ben iyiyim, teşekkürler."

"Evet," diye homurdandı Leo. "Artık gizli bir silahın var, benimle dalga geçmek."

Kai, Leo'ya içtenlikle başını salladı. "Bu her zaman benim gizli silahımdı, Leo."

"Hadi," dedi River gülerek, yüzünü Leo'nun topuzuna sürterek. "Dans pistinde hotdogumu yeme zamanı geldi."

"Onlara katılmak ister misin?" diye sordu Kai, bana gülümseyerek. "Tabii! Sen de istersen."

"Bütün gece burada oturup salata gibi kalamayız," dedi ciddi bir ifadeyle.

Kulaklarımdan kulaklarıma kadar sırtarak dans pistine çıktım. Ketçap ve hardal kostümlerimizle her zamanki gibi dans edemiyorduk, ama yine de zıplıyor, kalçalarımızı sallıyor ve birlikte gülüyorduk. Kai ellerimi tutup beni döndürdü ve pop şarkısının ritmine uyarak şişelerimizin üstlerini birbirine vurdular.

Aşkın hissettirmesi gereken şey buydu. Mükemmel değil, dağınık ve şapşal, büyüme, değişim ve biraz da dansla.

Ve büyüyen sadece Kai değildi. Ben de büyümüştüm. Gece bittiğinde mutlu bir şekilde spot ışıklarından uzaklaşacaktık, ama bu ilgiden biraz da olsa hoşlandığımı öğrenince hoş bir sürpriz yaşadım. Güvensizliğim ve utangaçlığım bir kenara itilmişken, herkesin bize baktığını ve eğlendiğimizi gördüğünü bilmek hoşuma gitti.

Kai'nin erkek arkadaşı olmayı ve herkesin birbirimize ait olduğumuzu bilmesini sevdim.

"Hey Izzy," dedi Kai, kalın kostümleriyle yüzünü kulağıma olabildiğince yaklaştırarak. "Biliyor musun, ketçap ve hardal her zaman birlikte tutulmalı."

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Aynı buzdolabında. Hatta belki aynı baharat rafında. Ne dersin?"

Ne demek istediğini anlamadığım için bir saniye düşündüm, sonra anladım. "Bana taşınmamı mı istiyorsun?"

"Evet, istersen. Yeterince yerim var ve birkaç tane daha ev bitkisi iyi olur."

Kollarımı ona doladım ve onu öptüm. "Evet, tabii ki," dedim. "Çok isterim."

"Seni seviyorum tatlım," diye kulağıma fısıldadı. "Ve bundan sonra ne olacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

EPILOG

Bir yıl sonra...

KAI ve ben, o öğleden sonra yaptığımız hızlı seksten dolayı çıplak ve terli bir şekilde yatakta uzanıyorduk. Akşamki etkinlik için hazırlanma zamanı gelmişti, ama kendimi ondan koparamıyordum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, parmaklarıyla saçlarımı okşayarak. "Büyük geceye hazır mısın?"

Titrek bir sesle güldüm. "Sayılır. Sanırım. Sen nasılsın?"

"Her şey hazır, bu sabah onayları gönderdim, bu yüzden kendimi oldukça iyi hissediyorum."

Onu nazikçe öptüm, dudaklarımı dudaklarında gezdirdim. "Sadece duş almamız lazım. Conservation Now'a seks kokarak gidemeyiz, özellikle de anneler şehirdeyken."

Elini tuttum ve onu duşa çekerek yanıma aldım. Onun dairesinde, benim stüdyomdakinden bile daha fazla ev bitkisi vardı ve benim eşyalarımınla onun eşyaları birleşince, ortama tam ve sıcak bir his veriyordu.

Ev gibi. Eskiden, bu dairede bu kadar rahat hissetmenin bu kadar kolay olmasına şaşırırdım, ama Kai bana her zaman evimi hatırlatmıştı.

Yıllarca böyle bir evi hak etmediğimi düşünmüştüm. Güvenli, eğlenceli ve sevgi dolu bir yer. Hayatımı dışarıda geçirmem gerektiğini düşünmüştüm. Ama Kai'nin bana gösterdiği sevgi ve ilgiyle, sonunda bunun benim de hayatım olduğunu ve istediğim sevgiyi hak ettiğimi kabul ettim.

Duşta, birbirimizi yıkarken ve ikiz su jetlerinin altında öpüşürken sadece biraz dikkatimiz dağıldı. Kai sırtımı yıkadı ve ıslak saçlarımı parmaklarıyla taradı, arkamdan boynumu ısırđı, sonra büyük beyaz bir havluyla beni kuruladı.

Takım elbiselerimizi giyip sanat galerisine gitmemiz uzun sürmedi. O akşamki planı göz önünde bulundurarak, ikimiz de bir yıldan fazla bir süre önce çift düğününde giydiğimiz takım elbiseleri seçtik. Kai'nin bordo takım elbisesi ona mükemmel uyuyordu, benim vintage zeytin yeşili takım elbisem de ona çok yakışuyordu. Aynanın önünde bir dakika kadar durup, birlikte ne kadar yakışıklı olduğumuzu hayranlıkla seyrettik.

"Jo mesaj attı. Catering şirketi zamanında geldi," dedi Kai, telefonuyla oynarken.

Çenesini tutup gözlerime bakması için onu kendime doğru çektim. "Tüm kutular zaten işaretlendi, hatırladın mı?"

"Doğru," diye başını salladı. "Gidelim."

Galeriye varıp park yeri bulduğumuzda, kalabalık çoktan içeri girmeye başlamıştı. Allegheny Koruma Projesi'nden arkadaşlarım duvarları dolaşıp çerçeveli fotoğrafları incelerken, Jo'nun iş arkadaşlarından oluşan küçük bir grup barda toplanmıştı. Mekan genişti ve bu kadar çabuk dolduğunu görünce midem biraz burkuldu.

"Herkesin gerçekten geleceğini beklemiyordum."

"Başarılı bir etkinlik düzenlediğinde böyle olur," dedi Kai, elimi tutarak. "Herkes gelir ve iyi vakit geçirir."

Bize iltifatlar yağdıran arkadaşlarımızı selamladık ve Kai'nin ailesi geldiğinde, ikisi de beni kucaklayarak sarıldı.

"Seninle gurur duyuyoruz!" dedi May, elini yanağıma koyarak.

"Ve sen de," diye ekledi Chris, Kai'nin yanına dokunarak. "Bu işteki emeklerinin karşılığını almayı reddetmene rağmen."

Kai beni işaret etti. "Bu gece tüm övgüler Izzy'ye ait," diye ısrar etti.

Onu yanağından öptüm. "Ağır işi o yaptı," diye açıkladım. "Ben sadece arkadaşlarımı aradım ve birkaç fotoğraf çektim."

"Bunu kalabalığa söyle," diye şaka yaptı Kai, öne doğru işaret ederek. "Konuşma zamanı."

Midem sıkıştı. Konuşma yapmaktan nefret ediyordum, ama son birkaç haftadır Kai beni eğitiyordu. Bana kullandığı nefes alma tekniklerini öğretti, özgüvenimi geliştirdi ve sözlerimi tekrar tekrar prova ederken beni dinledi.

Hâlâ çok gergindim ve duvardaki birkaç fotoğrafıma bakmak endişemi daha da artırdı, ama bunu atlatmam için gizli bir silahım vardı.

Sadece Kai'ye bak, diye kendime hatırlattım. Ne zaman çok zor gelirse, sadece Kai'ye bak.

Galeri sahibinin tanıtımından sonra, ön sırada yerimi aldım. Sözleri o kadar dikkatlice ezberlemiştim ki, düşünmeme bile gerek kalmadı. Bu benim için büyük bir rahatlamaydı, çünkü iş arkadaşlarımı, patronumu ve tüm arkadaşlarımı görünce, aklım boşalabilirdi.

Kai kalabalığın içinden cesaret verici bir gülümsemeyle gözlerimi yakaladı ve ben de derin bir nefes alarak konuşmaya başladım.

"Hepinizin bildiği gibi, Allegheny Koruma Projesi son dört aydır bölgemizdeki on iki çevre adaleti ve koruma örgütüyle işbirliği yapıyor. Sosyal medya kampanyası, halka açık programlar ve hatta bir dizi konferans aracılığıyla, tüm Pennsylvania topluluğuna fayda sağlayan rehabilitasyon ve koruma çabalarına dikkat çektik. Serimizin son etkinliği olarak, bu akşam Conservation Now, bölgemizin doğal güzelliklerinden bazılarını, her kuruluşun çalışmalarını belgeleyen fotoğraflar ve daha sonra bu güzelliklerin bir kısmını evinize götürebilmeniz için sessiz bir müzayede ile sergiliyor."

Derin bir nefes aldım. Oda sessizdi ve herkes bana bakıyordu, ama bunun beni yavaşlatmasına izin vermedim. Yaptığımız işten, topladığımız paradan gurur duyuyordum ve işbirliği yaptığımız tüm kuruluşların önümüzdeki yıllarda bunun faydalarından yararlanacağını biliyordum.

"Doğal dünyanın korunması tek seferlik bir olay değildir," diye devam ettim. "Bu, ömür boyu sürecek bir yolculuktur ve hepimizin bu yolculukta bir rolü vardır. Bu işe yeni başlayan ya da deneyimli bir uzman olun, umarım bu gece hepimizin yararına olan doğal dünyayı korumak için birlikte çalıştığımızda elde ettiğimiz mutluluğu, eğlenceyi ve güzelliği hatırlamanıza vesile olur."

Kısa konuşmam biter bitmez, Kai'nin bana öğrettiği gibi üçe kadar saydım ve sahneden hızla indim. Kalbim çarparak doğrudan ona koşmaya çalıştım, ama sanki tüm kalabalık beni etkinlik ve topladığımız para için tebrik etmek istiyordu.

Kalabalığı geçip Kai'yi arkada bulduğumda, anneleri yanında bana gülümseyerek bakıyordu. Beni kocaman bir kucaklamaya aldı ve sıkıca sarıldı. "Tatlım," diye kulağıma fısıldadı. "Seninle gurur duyuyorum."

"Çok iyi söyledin," diye May arkadan ekledi. "Sizinle gurur duyuyoruz çocuklar.

Daha fazla gurur duyamazdık."

Geri adım attım ve Kai'nin gözlerine baktım. Ben de bizimle gurur duyuyordum, ama son kısmı konusunda emin değildim.

Kesinlikle biraz daha gurur duyabilirdim. Sonuçta, gece hala birkaç sürpriz barındırıyordu.

Kai

KAPANIŞ ETKİNLİĞİNDEN SONRA, apartmanın çatısında daha küçük bir grup ile buluştuk. Resepsiyonda en yakın arkadaşlarımız ve ailemizden oluşan yaklaşık yirmi kişi vardı. Üzerimizde açık bir gökyüzü ve sıcak bir yaz sonu gecesi ile, daha iyi olamazdı.

Mükemmel bir akşamdı ve daha da iyiye gitmek üzereydi.

"Üç fotoğrafımın da satıldığına inanamıyorum!" dedi Jo, yanımızda zıplayarak. Bir hafta önce River ile alışverişe çıktıklarında seçtiği şık turkuaz renkli tulumu giyiyordu.

"Ben inanıyorum," diye cevapladım. "O yavru ayılar çok sevimli."

"Rehabilitate edilmiş hayvanlar gerçekten insanın kalbini burkuyor," diye Izzy de aynı fikirdeydi. "Ve biberondan içen minik sincap? O altın değerinde."

Geri çekildim, yüzümde memnun bir gülümsemeyle Izzy'nin elini tuttum. Bu onun parlak anıydı, ama ben de yaptığım işten oldukça gurur duyuyordum. Silver Lining'in kaynaklarını bu tür projeleri desteklemek için kullanmak bir rüya gibiydi, başarıımızı gerçekten inandığım bir şeye yönlendirmek için bir yoldu ve Izzy'nin yaptığı işi öne çıkarmak için her fırsat benim için kutlama nedeniydi.

Jo uzaklaştıktan sonra Izzy, "Herkesin aynı yerde olması çok güzel," dedi.

Birkaç barmen ve catering görevlisi karşımızdaki uzun masada çalışıyordu ve River gün boyu ışıklar asıp çatıyı süsleyerek, hatta en sevdiğimiz çiçekli bitkileri gece için yukarı taşıyarak bize yardım etmişti. Leo'nun yardımıyla, beklentilerimizin ötesine geçerek tanıdık çatıyı başka bir dünyaya dönüştürmüştü.

"Çok güzel," diye onayladım. Annelerim Shawn ve Jo ile konuşurken, Cass ve Leo hoparlörlerin yanında durmuş, çalma listesiyle uğraşıyorlardı. Bu küçük kalabalık, Izzy ve benim en rahat hissettiğimiz türden bir toplantıydı ve herkesin ne kadar doğal bir şekilde bir araya geldiğini görmekten memnun oldum.

"Arkadaşlarımız," dedi Izzy, sesi uğultulu bir şekilde. "Ailemiz," diye onayladım ve onu nazikçe öptüm.

Babası davetiye almamıştı, bu Izzy'nin uzun uzun düşündükten sonra verdiği bir karardı. Kendi mutluluğu için doğru olanı yaptığı için onunla gurur duyuyordum ve artık onu her zaman sevecek ve destekleyecek yeni bir aile bulduğunu unutmamasını istiyordum.

"Zamanı geldi mi?" River arkamızdan yaklaştı. "İkinizin köşede öpüşüp sevimli davranışlar sergilemenize alışkınım, ama halletmem gereken bazı ev sahipliği görevleri var, biliyorsunuz."

Izzy'nin gözlerine baktım.

"Hazır mısın?" "Kesinlikle," diye cevapladı.

Resmi olarak çıkmaya başlamamızın üzerinden bir yıldan biraz fazla zaman geçmişti, ama tabii ki Izzy ile ilişkimiz çok daha eskiye dayanıyordu. Ortaokulda, o utangaç komşu çocukken bile, aramızda bir bağ kuruyor ve birbirimizi tanıyorduk.

Izzy her zaman benim erkeğim olmuştu. Sadece bunu fark etmek ve her şeyin gerçekten bu kadar iyi olabileceğini kabul etmek uzun zamanımızı aldı.

River hoparlörlere koştu ve şarkı bittiğinde müziğin sesini kısıdı. Boş şarap kadehini birkaç kez tıkırdatarak herkesin dikkatini çekti.

"Hepinize geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi, sesi şarkı söyler gibi. "Şimdi Izzy ve Kai'nin önemli bir duyurusu var."

Tüm gözler çatı kenarında duran bize çevrildi. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve heyecan ve beklentiyle sinirlerim gerildi.

Sonra Izzy'nin gözlerine baktım ve dünya durdu.

"Sizi buraya sadece gecenin etkinliğini kutlamak için davet etmedik," diye duyurdum. "En sevdiğimiz insanlar aynı yerde ve annelerim de hafta sonu için şehre geldiği için, bu fırsatı değerlendirip sizlerle özel bir şeyi paylaşmak istedik."

River yanımıza geldi, yüzünde parlak bir gülümseme vardı. Planımıza dahil ettiğimiz tek kişi oydu ve o zamandan beri bu haberi vermek için sabırsızlandığını biliyordum.

"Evleniyoruz," diye duyurdu Izzy.

Kalabalıkta şaşkınlık sesleri yükseldi. Leo ağzı açık bir şekilde kocasına bakarken, annelerim birkaç metre öteden gözyaşları içinde birbirlerinin ellerini sıkıca tutuyorlardı.

"Woohoo!" Cass arkadan seslendi. "Ne zaman?" diye bağırdı Jo.

"Hemen şimdi," diye cevapladım. "Sürpriz!"

Izzy ve ben, kalabalığın tepkilerini izleyerek güldük. Arkadaşlarımızdan daha sonra zor anlar yaşayacağımızı biliyorduk, ama fikir bir kez oluştuğunda, bunu böyle yapmak istediğimiz açıktı.

Büyük bir etkinlik, lüks bir mekan veya özenle hazırlanmış bir organizasyon istemiyorduk. Izzy ve ben deli gibi aşıktık ve birlikte hayatımız yolunda gidiyordu. Bunun yerine, en sevdiğimiz insanları bir araya getirip, mutlu evimizde sevgimizi onlarla paylaşmak istiyorduk.

River birkaç çiçek çelengi çıkardı ve her birimizin başına birer tane taktı. Çeşitli kır çiçekleri, unutma beni çiçekleri, yaban mersini ve kırmızı yaban mersini çiçeklerini tanıdım. Hepsi birbirine bağlanmıştı ve her biri Izzy ile benim önceki gün yaptığımız yürüyüşte topladığımız çiçeklerdi.

"Kai ve Izzy, sürpriz düğünlerine hepinizi davet ediyor," dedi River, sesi açık havada net bir şekilde yankılanıyordu. "Bu geceyi sizlerle paylaşmanın onlar için çok önemli olduğunu bilmenizi istiyorlar. Ve onların aşkını kutlamak için başka yollar arıyorsanız, Allegheny Koruma Projesi'ne bağış yapmanızı ve bir sonraki boş öğleden sonra doğada biraz zaman geçirmenizi öneriyorlar."

Izzy'nin gözlerine baktım, yüzümde bir gülümseme belirdi. Önümüzde açık ve parlak bir gelecek vardı ve ellerimiz birbirine kenetlenmişken, dünyada her şey yolundaydı.

"Kai önce yeminini paylaşmak istiyor," dedi River başını sallayarak.

Başparmaklarımla Izzy'nin parmak eklemlerini ovuşturdum. "Izzy, seninle ilk tanıştığımda, utangaç komşu çocuğun büyüyüp hayatımın aşkı olacağını hiç bilmiyordum. Tek bildiğim, senin tatlı bir çocuk olduğun ve seninle vakit geçirdiğimde her şeyin kolay ve doğru hissettirdiği idi. İlk ayrıldığımızdan sonraki yıllar boyunca, bu hayatta ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumu düşündüm. Kariyerimi kurdum, arkadaşlar edindim ve mutluydum. Ama sen geri döndüğünde, her şey altüst oldu. O mutluluğu paylaşacak birini istediğimi fark ettim ve daha da önemlisi, ihtiyacım olan kişinin sen olduğunu fark ettim."

Yutkundum, sesim kurudu, aramızda olan biten her şeyi ve onunla ilişkimi mahvetmeye ne kadar yaklaştığımı düşündüm.

"Bana önemli olan şeyleri hatırlatıyorsun, Izzy. Komiksin, tatlısın, naziksin ve aynı zamanda güçlüsün. Dünya sana her zaman nazik davranmasa da nazik kalacak kadar güçlüsün ve mücadele imkansız gibi görünse de önemli olan şeyler için savaşımaya devam edecek kadar güçlüsün. Sana söz veriyorum, nefes aldığım sürece yanında olacağım. Sana iyi davranacağım, seni güldüreceğim ve bu hayatı senin kadar güzel hale getirmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Ellerini daha sıkı sıktım, duygularım kabardı ve gözlerimin köşelerinde yaşlar birikti. "Seni seviyorum, Izzy Horvat, ve senin kocan olmak için sabırsızlanıyorum."

Izzy gözlerini kırptı, uzun kirpikleri titredi ve gırtlığı hareket etti. "Kai, sen hayal edebileceğim en tatlı, en harika gizli şakacısın. Tam da ihtiyacım olan kişisin ve beklediğim gibi değilsin. Gençken, senin gibi bir erkeği hak ettiğimi veya böyle bir aşkı yaşayabileceğimi düşünmüyordum. Ama birlikte geçirdiğimiz her gün, buna biraz daha inanıyorum. Sen istikrarlı ve güçlüsün, ve sana hiç kimseye güvenmediğim kadar güveniyorum. İster ormanda sessizce yürüyüş yapıyor, ister arkadaşlarımız için akşam yemeği pişiriyor, ister uyumamız gereken saatte bütün gece yatakta yatıp gülüyor olalım, sen her zaman tam da ihtiyacım olan ve tam da istediğim kişisin."

Izzy'nin sesi kırıldı ve bir anlık sessizlik uzadı, arkadaşlarımız ve ailemiz sessiz gecede bizi izliyordu.

"Seni seviyorum Kai. Ve gelecek ne getirirse getirsin, ben senin yanında olacağım, birlikte gülüp, gülümsemeyip ve sevgiyle yolumuza devam edeceğiz."

Öne eğildik, öpüştük ve kalabalıktan yüksek bir tezahürat yükseldi. Izzy'nin yumuşak dudakları benimkilere değdiğinde ve ellerimin altında titrediğini hissettiğimde, her şey gerçek oldu. Seyirci ya da başkalarının ne düşündüğü umurumda değildi.

Tek önemli olan Izzy'ydi. Benim Izzy'im.

Birlikte mükemmel bir çifttik ve tüm dünyanın bunu bilmesine hazırdım

Son

YAZAR HAKKINDA

R. Cayden, Orta Batı'da yaşayan bir MM+ romantizm yazarıdır.

Romanlarımda, alışılmadık ilişkiler yoluyla aşk, hayat ve seks hakkında ders alan karakterler yer alır. Yazmak ve okumak dışında, yürüyüş yapmaktan, bılardo oynamaktan ve güneşli bir günde gölde vakit geçirmekten hoşlanırım.

Yeni yayınlardan haberdar olmak istiyorsanız, [haber bültenine](#) kaydolun! Yeni bir roman çıktığında güncellemeler ve sadık okuyucular için yazılmış ücretsiz hikayeler alacaksınız.

Ayrıca e-posta da gönderebilirsiniz. Okuyuculardan haber almak ve hikayeler hakkında ne düşündüğünüzü öğrenmek beni çok mutlu ediyor!

rcayden.books@gmail.com
Rcayden.com

Okuduğunuz için teşekkürler!

R. CAYDEN'IN DİĞER ESERLERİ

En İyi Arkadaşının Kardeşi

Geek'e Aşık Olmak Yasak

Arkadaş

Komşudaki Geek

Kötü Çocuk Kalbini

Koruyan **Güvenlik**

Görevlisi Çekici

Çifte Kat

Asi ve İnekler

Brick'in Geekleri

Malcolm Clark'ın

Zorbasını Çözmek

Asher ve Geek Babaları

Bağımsız

İnek ve Kötü Çocuklar Aşk

Şaplakları

İhtiyaçları Olan Adam

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

